Grem na svoje

Zbirka zgodb slovenskih podjetnic

Zima 2026

Kaja Šolinc
Mojca Kalčič
Sanja Križan

Brezplačna zbirka zgodb,
ki ti dajo pogum za naslednji korak.

Beseda avtoric

Ko smo v preteklem letu ustvarile projekt GREM NA SVOJE, nismo razmišljale o marketingu ali prodaji. V mislih smo imele žensko, ki nekje med službo, obveznostmi in skrbjo za vse ostale tiho nosi misel: »Življenje me kliče drugam«.

Nismo vedele, kakšen bo odziv. Vedele pa smo, zakaj to delamo. Ko je prva knjižica prišla med ženske, so začela prihajati sporočila, ki jih ne bomo nikoli pozabile. Da je ravno v pravem trenutku odprla pravo zgodbo. Da je prvič začutila, da ni sama. Da si je po dolgem času dovolila misliti: kaj pa, če je zame mogoče drugače.

Takrat smo vedele, da se je zgodilo veliko več kot smo si sploh upale sanjati.

Zato je danes pred teboj posobljena izdaja knjižice projekta GREM NA SVOJE. V njej ti bo svoje zgodbe zaupalo več kot 60 podjetnic. Žensk, ki so si upale zapisati trenutek, ko so vedele, da tako, kot je bilo do zdaj, ne želijo več naprej.

Večina nas ni imela jasnega načrta. Nobena ne reče, da je ni bilo strah. A čisto vse smo morale biti pogumne, da smo lahko stopile v svojo moč.

Tudi tokrat nismo iskale popolnih zgodb. Iskale smo tiste resnične zgodbe o izgubah služb, o bolečih vrnitvah s podorniških, o negotovosti in neprespanih nočeh in nenazadnje o odločitvah, ki so bile sprejete, še preden smo videle celotno pot pred seboj.

Tudi ta knjižica je zato več kot zbirka zgodb. V resnici je opomnik, da ženske ne potrebujemo dovoljenja, da gremo po svoje ali na svoje. Potrebujemo podporo in zgodbe, v katerih prepoznamo in najdemo dele sebe, ki smo jih na poti morda izgubile.

Vsaka izmed nas je stopila na svojo pot drugače. V eni roki smo nosile pogum, v drugi strah. Vse nas je gnala želja po svobodi ter občutek, da lahko s svojim delom naredimo nekaj dobrega zase in za druge.

Vsaka zgodba nosi svojo iskrico. In verjamemo, da bodo prav te iskrice prižigale nove, ki te bodo podpirale pri tvojih naslednjih izbirah. Vedno imaš v rokah izbiro - izberi si tisto pot, ki te bo najboljše podprla. In od danes naprej na tej poti nisi sama.

Dobrodošla med nami.

Kaja, Mojca in Sanja

Kazalo

Beseda avtoric 2

Kaja Šolinc: Iz korporacije v svobodo 5

Mojca Kalčič: Vse se je začelo z zelo živimi sanjami 7

Sanja Križan: Odpoved me je postavila v svojo moč 9

Jasna Triller: JE T'AIME, PARIS. In od tam naprej nič več ni bilo enako. 12

Kaja Strniša: Ko se vse skupaj sestavi … 14

Manca Avsec Arnuš: Zdaj ali nikoli. 16

Nastja Kramer Pesek: Iz hobijev v uspešno podjetniško zgodbo 18

Nike Kobal: Delovati iz srca, ne iz strahu 20

Polona Požgan: Ko glas postane poslanstvo. 22

Tanja Balažic Peček: Vrtinec v vrtincu – do dna in razcveta 24

Tanja Želj Zupančič: Gibanje mi je dalo pogum, podjetništvo svobodo 26

Tatjana Rudman: Izbrala sem zaupati sebi 28

Urša Nina Cigler: Edino redno službo sem zapustila po 18 mesecih 30

Jitka Hreščak: Od znanosti in tehnologije nazaj k Naravi in k sebi 32

Alenka Vindiš: Sledila sem svojemu srcu 34

Simone Godina: Nisem načrtovala, zgodilo se je. 36

Teja Wood: Poslanstvo kot klic duše 38

Anja Petrarca: Od redne službe do ilustratorke 40

Petra Nežka Koritnik: To ni služba, to je (tvoj) hobi. 42

Špela Jakša: Moja pot se ni začela s sanjami, ampak z nemirom 44

Vesna Juvan: Veš mogoče kje se kupi revolverček? 46

Nina Gaspari: Nenačrtovana podjetnica 48

Manca Korelc: Moja intuitivna pot v svet podjetništva 50

Simona Lečnik Očko: Mislili so, da je bonton strog in zastarel, dokler niso spoznali mene. 52

Špela Vehar: Moj skok v podjetništvo - lenoba! 54

Ivana Šolc: Ko sem izbrala sebe … Moja pot iz teme v svetlobo in svobodo. 56

Alenka Paveo: “Samo da je narejeno” in drugi zločini nad možgani 58

Brigita Langerholc Žager: Kaj pa sploh znam? 60

Erika Felicijan: Iz srca v prostor 62

Nina Dečman: Po ovinkih do lastne poti 64

Daniela Srpčič: Dvakrat na svoje 66

Helena C. Božič: Sedem življenj do zaupanja 68

Aleksandra Radosavac: Od sistema do (tega da) Furam zase 70

Pavla Križman Lavrič: Ko ambicija izgubi smisel, se rodi poslanstvo 72

Barbara Pinter Zupančič: Izstopila sem iz sence dvoma in zasedla svoje mesto 74

Leonida Mrgole: Iz korenin v krila 76

Tina Simčič: Od navlake do več svobode – doma in poslovno 78

Asja Samec: »Uf, ne, to je zelo nepraktično« je rekel um. 80

Nana Milčinski: Ta "baba" je bolj jaz kot kadarkoli. 82

Maruša Jovanović: Ko (si) premisliš, kako naj izgleda tvoje življenje 84

Sabina Gosenca: Ko ustvarjaš s srcem, nastajajo najlepše zgodbe 86

Brina Selan: Zgodilo se je, ko sem začela verjeti. 88

Petra Knez Bahor: Moj ritem, moje življenje 90

Irena Kahne: Pot do sebe je bila moj začetek 92

Neja Gril: Ko srce vodi, glava sledi 94

Marjana Korotaj: Ko ti služba neha služiti 96

Tamara Nanaja Trani: Iz manj kot ničesar sem zgradila vse 98

Petra Žagar: Sita sem svoje službe 100

Nika Močnik: Medicino sem zamenjala za dogodke 102

Tinkara Oblak: Vse kar iščeš, že nosiš v sebi 104

Dr. Neja Zupan: Poveži se s svojo močjo 106

Urška Ahac: Zate – ki se odpravljaš na svojo pot 108

Nana Krošel: Slediti sebi je bila moja edina izbira 110

Petra Planinc: Plodno življenje: Od zdravnice do podjetnice 112

Maja Golob: Če sem lahko spremenila svoje telo, zakaj ne bi ustvarila svojega posla? 114

Marina Popović Frangež: Rada rojevam 116

Nataša Popov: Ko srce spregovori glasneje od strahu 118

Mateja Videčnik: Jaz podjetnica? Zdaj pa z dvema podjetjema! 120

Monika Horvat: Lahko bi, a nisem … 122

Melita Rupnik: Iz kliničnega centra v svet alternative 124

Nika Korošec: Izbrala sem življenje, v katerem je prostor zame 126

Dobrila Pazlar: Podjetništvo je izbralo mene 128

Cvetka Ornik: Vredna sem več 130

Alenka Pustotnik: Ko glas srca prevpije razum, postaneš neustavljiv 132

Maša Mixer: Programirana za svobodo 134

Carolina Turecki: Moja pot svobode 136

Tanja Pia Metelko: Ko spregovori poslanstvo srca, um utihne in sledi 138

Petra Gjureč: Ko se otroške sanje uresničijo … 140

Nastja Starčič: Iz izgorelosti v poslanstvo za ženske 142

Kaja Šolinc

Iz korporacije v svobodo

Če bi mi nekdo pred desetimi leti rekel, da bom zapustila korporacijo, varno delovno okolje z redno mesečno plačo in zgradila svoje podjetje, bi dvomila v takšne napovedi.

A kot pri vseh velikih premikih se je tudi moj začel tiho, skoraj neopazno. Na začetku nežen nemir, ki je sčasoma postajal glasnejši.

V korporaciji sem preživela desetletje.

Med jasnimi okvirji, utečenimi procesi in hierarhijo. Vse je imelo svoj red, svojo predvidljivost, svojo varnost. In vse to je bilo dolgo zame prav.

Bila sem dobra v tem, kar počnem. Imela sem dinamično delo, vedno nekaj novega, konstantno napredovanje.

Vmes sem se preselila in še vedno delala za isto podjetje v Luksemburgu. Prednost dela v multinacionalki.

S selitvijo so prišli novi izzivi, velike spremembe, druge kulture.

Pod površjem pa je rasel občutek, da ne živim svojega polnega potenciala.

Takrat sem si rekla, da je tam zunaj nekaj več, nekaj, v čemer bom lahko bolj svobodna.

Skrbno sem načrtovala svojo odpoved, brez plana, kaj se bo zgodilo po tem. Imela sem privarčevanih dovolj sredstev, da sem si to lahko privoščila.

Kljub temu, da sem dala odpoved, si nisem predstavljala, da bo moj naslednji korak to, da bom odprla svoje podjetje.

Vendar pa se je to zgodilo zelo naravno.

Od nekdaj sem bila dobra pri upravljanju denarja, študirala sem ekonomijo in predstavljala sem si, da morda pa je lahko to nekaj, kar lahko počnem, s čimer lahko služim drugim in kar me bo izpolnjevalo.

Početi stvari, ki so tvoj hobi cel dan, a ni to tisto, kar si želimo?

Seveda je bilo veliko dvomov: Kaj pa, če ne bo šlo? Sem dovolj dobra? Kaj pa, če ne bo strank? Ali je preveč tvegano?

Ko sem sprejela odločitev, da odprem svoje podjetje, sem čutila mešanico strahu in olajšanja.

Strah, ker sem stopila v neznano. Olajšanje, ker sem imela občutek, da so to koraki, s katerimi lahko bolj živim sebe.

Spomnim se, da sem se pogosto spraševala, kaj je tisto, kar bi obžalovala v svoji starosti?

Odgovor je bil, da bi obžalovala, da si nisem dovolila izživeti te želje po svoji podjetniški poti.

Danes vem, da je bila ta odločitev ena najbolj pogumnih in najbolj pravilnih. Ne zato, ker je bila enostavna.

Ampak zato, ker imam občutek, da ima moje delo smisel, da ima namen, da s tem ko ljudem pomagam bolje razumeti denar in zgraditi stabilnost, imam tudi jaz občutek, da naredim nekaj dobrega.

Vsakič, ko stranka bolje razume svoje finance, samozavestno začne vlagati ali spremeni svoj odnos do denarja, se spomnim, zakaj sem šla na svoje.

Če bi se še enkrat odločila, bi se odločila enako.

Kajino darilo
PDF brezplačnik

6 ključnih točk v osebnih financah, ki jih mora poznati vsak

PRENESI DARILO

Kaja Šolinc je mentorica za osebne finance in strokovnjakinja za upravljanje ter vlaganje denarja. Posameznikom pomaga vzpostaviti jasen sistem, samozavest in dolgoročno finančno stabilnost skozi svetovanja, programe in izobraževanja. Verjame, da sta finančna stabilnost in svoboda veščini, ki ju lahko osvojí vsak.

Po desetletju v reviziji v Sloveniji in Luksemburgu je ustanovila svoje podjetje, kjer združuje praktično upravljanje denarja z miselno transformacijo za boljše finančne odločitve.

Mojca Kalčič

Vse se je začelo z zelo živimi sanjami

Bilo je leto 2009.
V času druge nosečnosti sem sanjala o tem, da imam inštrukcije matematike po telefonu.

Sanje so bile tako žive in jasne, da sem o tem razmišljala še cel naslednji dan. In naslednji mesec. In naslednje leto.

Takrat sem bila sicer zaposlena z zelo dobro plačo, ki mi je zagotavljala stabilnost. Delo pa je bilo nepopisno dolgočasno in brez smisla.

Svojo idejo iz sanj sem še izpopolnila in konec porodniškega dopusta naredila mini test ter dala oglas na spletni portal za inštrukcije.

Na mojo srečo je bil mesec maj, čas, ko je povpraševanje največje.

Bila sem presenečena nad odzivom. V enem mesecu sem zaslužila toliko kot v redni službi.

Kljub temu še nisem uspela zbrati poguma za to, da bi šla na svoje.

Kmalu sem šla še na tretjo porodniško in kasneje še za nekaj časa nazaj v stabilno službo.

V službi so zahtevali, da se vsak dan vozim na delovno mesto v Novo Gorico in tam na daljavo delam z mojo skupino v Ljubljani.

V tem nisem videla nobenega smisla. V resnici sem bila doma najbolj produktivna in sem dodatni dve uri za vožnjo raje porabila za svoje otroke.

Čeprav naj bi bilo podjetje družini prijazno, v tistem času še niso poznali dela od doma.

Tako sem se nekega dne odločila, da se odpeljem v Ljubljano in dam odpoved.

V tistem času so imeli povečan obseg dela in so mi zato vseeno odobrili, da delam od doma.

Posledično sem ostala pri njih še nekaj mesecev, dokler se ni obseg dela zmanjšal in so me odpustili oz. smo se sporazumno razšli.

Kljub temu, da sem vedela, da imam možnost zaslužiti sama, mi je bilo na začetku izjemno težko.

V naslednjih mesecih sem počela marsikaj: izdelovala spletne strani, poleg svojih pazila še druge otroke in imela tudi inštrukcije prek Skypa.

Trajalo je približno dve leti, da sem se spet počutila varno. Da sem vedela, da bom zaslužila dovolj za družino in za prispevke, ki so bili takrat na srečo neprimerljivo nižji kot danes.

Tudi mož je v vsem tem času delal kot samostojni podjetnik, da sva lahko usklajevala vse obveznosti glede otrok. Živeli smo zelo skromno.

Niti za trenutek pa nisem obžalovala, da se je vse to zgodilo. Kljub temu, da ni bilo vedno rožnato in da je bilo, še posebej pri majhnih otrocih, zelo težko usklajevati vse obveznosti, je bilo vredno.

Občutek svobode in občutek tega, da sem sama svoja »šefica«, je vedno odtehtal vse.

Nikoli mi ni bilo potrebno prositi za dopust, za proste dni... Sama sem in še vedno urejam svoj urnik in, kar je še bolj pomembno – delam stvari, ki jih delam res rada.

Ta čas me je osebnostno močno oblikoval in potrdil, da podjetništvo ni le posel, ampak tudi intenziven osebni proces.

Vzporedno z inštrukcijami sem izdelovala spletne strani, leta 2023 pa vse združila v spletne programe, kjer podjetnice učim izdelave spletnih mest v WordPressu.

Od takrat je šla moja pot eksponentno navzgor.

Kdo ve, kam me bo še zapeljala v naslednjih letih?

Mojčino darilo

VIDEO TRENING Z DELOVNIMI LISTI

4 koraki do tvoje nove spletne strani

PRENESI DARILO

Mojca Kalčič je mentorica za izdelavo spletnih strani, trgovin in učilnic v WordPressu. V zadnjih letih se je v njene spletne programe vpisalo že več kot 100 podjetnic in podjetnikov.

Njeno poslanstvo je, da podjetnikom s svojim bogatim znanjem in veseljem do poučevanja pomaga, da postanejo samostojni in neodvisni od zunanjih izvajalcev. Nauči jih, kako narediti profesionalno spletno mesto. Točno takšno, kot si ga želijo.

Sanja Križan

Odpoved me je postavila v svojo moč

Če bi me srečala pred prvo porodniško, bi ti rekla, da res rada delam v korporaciji. Urejen sistem, projekti, adrenalin, službena potovanja, mednarodno podjetje.

Vse mi je bilo pisano na kožo. Bila sem ponosna na svojo karierno pot, na svojo ekipo, na svojo pisarno, na svoj službeni avto.

Sploh nisem razmišljala, da bi kdaj šla na svoje. Zakaj bi? Bila sem dobra v tem, kar sem počela, in počutila sem se cenjeno.

Potem pa je prišel otrok.

Po prvi porodniški sem se za eno leto vrnila v službo. In šele takrat sem prvič zares videla, kako korporacija gleda na žensko, ki je postala mama.

Naenkrat sem jaz: ista oseba, isto znanje, ista predanost, postala “tveganje”.

Nekdo, ki morda ne pride na jutranji sestanek, ker ima otrok vročino. Nekdo, ki se mora plaziti iz pisarne ob 16.10 z občutkom krivde, ker se vrtec zapira ob 16.30.

Vsak dan sem tekla.

Najprej zjutraj ob odhodu priganjala malo deklico. Potem se mi je iz vrtca mudilo v službo. Iz službe nazaj v vrtec k njej.

Ves čas sem imela občutek, da ne dohajam tega tempa: ne kot mama, ne kot zaposlena.

Po drugi porodniški pa mojega delovnega mesta ni bilo več, niti pisarne, niti avta.

Tega občutka ne pozabiš nikoli. Kot da te ni več v enačbi.

Ponudili so mi nekaj na videz primerljivega, ampak zame to ni imelo smisla.

Takrat sem se prvič ustavila in si priznala: Zame tukaj ni več prostora.

Strahovi ob misli na odpoved so bili brutalni:

Kaj, če ne bom zmogla sama? Kaj, če moje znanje ni dovolj? Kaj pa varnost? Kako bova plačevala kredit za stanovanje in avto? Kaj, če bom uničila življenje sebi in otrokoma?

Danes vem, da če ne bi takrat dala odpovedi, bi uničila življenje sebi.

Moji prvi koraki v podjetništvo niso bili popolni. Tipala sem, kaj znam in kako lahko s svojim znanjem nekomu pomagam.

Ko se je pojavila prva stranka, prva zmaga, prvi občutek, da moje znanje nosi vrednost, sem prvič vdihnila s polnimi pljuči.

Danes vem: podjetništvo ni bilo moj “plan B”, ampak moj povratek k sebi.

Moj način, da združim željo, da nekaj temu svetu dam in materinstvo, brez da izbiram med enim in drugim.

Če si tudi ti na robu odločitve: poslušaj sebe.

Sistem ne bo ustvaril prostora zate. Sama si lahko ustvariš sistem, ki te bo najboljše podpiral.

Potem življenje začne delati zate, ne proti tebi.

A preden skočiš v neznano - se pripravi, začrtaj korake, pokaži si, da tudi ti lahko iz znanja, ki ga že imaš, ustvariš nekaj svojega, kar ti bo polnilo tvoj TRR.

Navijam zate!

Sanjino darilo
BREZPLAČNI VODNIK

Mini načrt, ki ti pokaže, kako spraviti svojo idejo v spletni tečaj – tudi če še ne veš, kje začeti

PRENESI DARILO

Sanja Križan je mentorica za online biznis in ozdravljena korporativna deloholičarka, ki verjame, da mame ne sodijo v okove nemogočih urnikov. Ko je po porodniški izgubila svojo pozicijo, se ni vrnila v sistem, ampak si je zgradila pot, ki ji daje svobodo in čas za otroka.

Danes pomaga ženskam, da iz svojega znanja ustvarijo digitalne programe in biznis, ki podpira njihovo življenje. Pravi, da otrokom vrača mame iz korporacij in krempljev nemogočih urnikov.

Jasna Triller

JE T'AIME, PARIS. In od tam naprej nič več ni bilo enako.

V Parizu sem se zaljubila. Pred skoraj 20 leti.
V kartice in njihovo umetnost.

Na kartičnem sejmu TRUSTECH Event, vodilnem v svetu. Med vrvežem sejma, kjer se stikajo kartične inovacije, digitalna identiteta in prihodnost varnosti, sem stala pred razstavnim pultom in prvič zares začutila, da sem doma.

V telesu rahla napetost, v glavi presenetljiva jasnost, v srcu pa tisti tih, a močan glas: “To je tvoja pot.”
Takrat sem se odločila za lasten posel - z notranjo odločnostjo levinje, ki ve, kdaj je čas, da stopi na svojo pot.

Takrat še nisem vedela, da bo ta trenutek postal prelomnica. Vedela sem le, da se me je dotaknil drugače, kot da mi je mesto samo reklo: 'Izberi sebe.

Pred tem sem bila v obdobju iskanja. Delala sem veliko, odgovorno, predano, a razpršeno. Hotela samo dokazati, da zmorem, da lahko vodim, da imam vizijo.

A ravno zaradi želje, da objamem preveč, sem izgubljala fokus.

Energijo sem puščala tam, kjer bi morala postavljati meje. Pariz mi je pokazal, da se mora nekaj spremeniti, da moram iz iskanja stopiti v ustvarjanje.

Ko sem postala mama, se je moj notranji svet še dodatno preoblikoval. Otroci so mi pokazali, kje sem pretrda do sebe, kje prehitro pozabim na svoje občutke in kje poskušam biti več, kot je sploh potrebno.

Materinstvo me je naučilo nežnosti, potrpežljivosti in odločnosti – treh lastnosti, ki so me kasneje vodile tudi v poslu.

Ko sem ustanovila IDentiks, se je začel čisto nov notranji boj. Z dvomi, s strahovi, z občutkom odgovornosti do vsake kartice, vsake RFID rešitve, vsakega darila, ki ga pošljemo v svet. Želela sem nadzorovati vse - od PVC kartic in personalizacije do velikih B2B projektov, od RFID integracij do poslovnih daril IDE.gifts.

A podjetje ni raslo zaradi mojega nadzora. Zraslo je, ko sem začela zaupati.

Prelomnica je prišla postopoma. Ko sem videla, da ekipa zacveti, ko dobi prostor. Ko sem spoznala, da inovacije nastajajo tam, kjer človek zmore biti radoveden, ne popoln. Ko sem začela povezovati tri svetove - kartične in RFID rešitve, promocijska darila in digitalne platforme - v eno celovito zgodbo.

Danes moje delo temelji na tem zavedanju: edinstvenost ni cilj, je pot.

Ne rodi se v produktih. Rodi se v tem, kdo si kot človek.

Danes si vsako jutro vzamem kratek trenutek tišine. Brez seznama nalog, brez ciljev. Samo stik s sabo.

To je moj notranji kompas. Iz te tišine nastajajo odločitve, ki vodijo IDentiks že skoraj dve desetletji - med kartičnimi inovacijami, RFID sistemi, digitalnimi platformami in poslovnimi darili, ki niso le izdelki, temveč dotik identitete naročnika.

Če bi podjetniku, ki se danes počuti izgubljeno, predala eno misel, bi bila to ta:

Največja inovacija je biti zvest sebi. V poslu in v življenju. Vse ostalo zraste iz tega.

Jasnino darilo

PAMETNA NFC VIZITKA

Pametna NFC vizitka – en dotik, vse informacije.

PRENESI DARILO

Jasna Triller je ustanoviteljica in direktorica podjetja IDentiks d.o.o., ki od leta 2005 razvija inovativne kartične in RFID rešitve, digitalne platforme ter unikatna poslovna darila. Njeno delo temelji na jasni viziji, predanosti detajlom in edinstvenem pristopu, ki povezuje tehnologijo, uporabno vrednost in človeški stik.

Navdihnjena v Parizu, vsak dan ustvarja podjetje, kjer je edinstvenost pot in temelj vsake prave rešitve. Kot strastna avtorica na LinkedInu svetuje posameznikom in podjetjem pri pozicioniranju blagovnih znamk ter vodi praktične delavnice, kjer ljudem pomaga zares zaživeti svojo prisotnost na LinkedInu.

Kaja Strniša

Ko se vse skupaj sestavi ...

Ko sem bila mlajša, sem imela VELIKE sanje. Ker sem zelo radovedna, sem želela postati malo morje vsega, od raziskovalke za National geografic, do voditeljice na tv, organizatorke dogodkov itd.

Moja radovednost me je peljala na klasični študij nekoga, ki ga zanima VSE - na FDV - kjer sem med študijem poskusila praktično karkoli sem si zamislila.

In samo misel na to, da bi “morala” izbrati samo eno stvar, me je preplavljala z velikim nemirom.

Hkrati so me od nekdaj zanimali ljudje. Doma pa sem že od malih nog poslušala o delovanju človeka - kako razmišlja, čustvuje, se vede, kako z različnimi pristopi umirim ves svoj ogenj itd.

Moja mati je namreč psihologinja in psihoterapevtka vedenjsko-kognitivne terapije. Obenem je sama več let nosila (ne)skrito željo po samostojni poti.

Več let smo namreč za družinsko mizo poslušali, kako bi šla na svoje, a je ta korak naredila šele po spletu okoliščin pri 48. letih.

Sama sem v tem času še vedno imela ideje, da bom delala v medijih ali marketingu.

Hodila sem na avdicije za TV, a se nekako ni izšlo. Prijavljala sem se na razpise revij, ki so mi bile všeč. Pa me nekako niso izbrali. Ker so me zanimale še druge stvari, sem pristala v marketingu.

Pa ne za dolgo.

Ob hkratnem zaključevanju študija, dela v agenciji, občasnega dela v moji prejšnji študentski službi, pomoči Branki v BRST, takratni “obsedenosti” s fitnesom in malem zahtevnem kužu, sem se vedno manj počutila ok.

Najprej me je na to opozorilo moje telo. Bila sem omotična, čisto brez energije in z vedno več občutki strahu in nemira.

En dan po zaključku magisterija sem se odločila, da zaključim tudi z delom v marketingu. Nato tri mesece nisem delala nič in se posvetila regeneraciji.

Ker sem vseeno želela biti vsaj delno aktivna, sem pomagala Branki v BRST. Najprej z marketingom, oblikovala sem novo spletno stran, kreirala mailing listo, odprla družbena omrežja.

Potem sem šla z njo na nekaj izobraževanj, kjer me je potegnilo notri.

Ker sem velika “idejnica”, so se mi že od prvih korakov Brankine samostojne poti začele pojavljati vse možne ideje, kaj bi lahko naredili z BRST.

Tako me je splet okoliščin potegnil notri in ugotovila sem, da preko svojega podjetja najlažje potešim svojo radovednost in preprečim to, da bi “morala “delati samo “eno stvar”.

Ko si malo podjetje namreč konstantno, igraš več vlog.

Tako sem danes predvsem predavateljica, facilitatorka, direktorica, finančnica, pr-ovka, voditeljica podcasta, “upravljalka” družbenih omrežji, itd.

Včasih te življenje samo popelje tja, kjer je najboljše zate.

Kajino darilo
KODA ZA POPUST V SPLETNI TRGOVINI

Koda: gremnasvoje20

PRENESI DARILO

Kaja Strniša je diplomirana politologinja in magistrica komunikologije, ki jo je poklicna pot vodila k soustanovitvi podjetja BRST psihologija, kjer delujejo psihologi in psihoterapevti vedenjsko-kognitivnih pristopov.

Sama se v okviru podjetja primarno posveča izvajanju izobraževanj, delavnic in coachingov ter pripravi različnih digitalnih vsebin s področja psihologije in duševnega zdravja. Je ustvarjalka podcasta in bloga BRSTOLOGIJA, kjer s svetom deli različne zanimivosti s sveta psihologije, duševnega zdravja in dobrega počutja.

Manca Avsec Arnuš

Zdaj ali nikoli.

V mojih zgodnjih 20 letih sem dobila svojo sanjsko službo pri evropskem projektu v javni upravi - varno službo, v moji smeri, ki me je iskreno veselila, s službenimi potmi (potovanja so moja strast).

Po vsej logiki bi morala skakati od sreče. Pa nisem.

Vsako jutro sem se spraševala: ali je to res to? Izgleda krasno, v mojem trebuhu pa vedno večja bolečina.

Hkrati sta se na drugi strani povezala moja mami - raziskovalka zdrave prehrane in moj fant Luka, samouki oblikovalec in računalniški navdušenec.

Nastala je Presnica, prodajala sta blenderje Omniblend in organizirala delavnice. Posel je rastel, jaz pa sem ju z bolečim želodcem opazovala od daleč.

Na neki točki me je prešinilo: zdaj ali nikoli. Zaključevala sem magisterij, vedela sem, da si želiva družine. To je bila verjetno edina točka v mojem življenju, ko lahko spremenim svojo pot.

Čeprav sem po naravi skeptik in samozavesti nimam ravno v malem prstu, sem pustila svojo službo.

Pojma nimam kje sem našla pogum, a sem ga. Odkorakala sem stran in se pridružila mojima pri gradnji njune zgodbe.

Spomnim se, kako navdušena in prestrašena sem hkrati bila. Ampak želodec me ni več bolel.

Sledila so leta rasti in trdega dela, vmes pa poroka in otroka. Jaz sem skrbela zanju, Luka in mami pa sta poskušala uresničiti naše načrte. Bili so veliki, preveliki.

Leta 2019 smo si le priznali, da niso več zares naši. Počasi smo se sesuli. Mami je odšla na svojo pot.

To je bil eden najtežjih trenutkov - toliko let garanja za popolni neuspeh. A nisva obupala, z Luko sva začela znova.

To je bil eden najtežjih trenutkov - toliko let garanja za popolni neuspeh. A nisva obupala, z Luko sva začela znova.

Našla sem Sanjo Križan, ki mi je pomagala zgraditi boljši mindset, videti širšo sliko in me ogromno naučila.

Oborožena z znanjem in pozitivno naravnanostjo sva obdržala le tisto kar je bilo skladno z nama in oblikovala zelo poseben brand rastlinskih napitkov MIMY.

Ta je danes na voljo v približno 20 trgovinah po Sloveniji in spletu, midva pa že peto leto ponosno gradiva najino zgodbo.

Čeprav je bilo večkrat zares težko, vem eno: če bi ostala v moji prvi službi, bi me danes še vedno bolel želodec. Vsak dan bi se spraševala, kako bi bilo, če bi le takrat imela malo več poguma.

Podjetništvo mi ni dalo samo svobode časa, dalo mi je mir. Da sem lahko več z otroki (zdaj tremi) in da gradim nekaj zase, za nas.

Moja zgodba je polna vzponov in padcev. Premagala sem jih le zaradi podpore mojih in dela na sebi. Ker sem bila pripravljena začeti znova in znova.

V vsakem trenutku – ne glede na to, kako težko se zdi – lahko prilagodiš smer.

Spustiš, kar ti ne služi več. Poskusiš nekaj novega.

Vredno je!

Mancino darilo
BREZPLAČNA BARISTA OVSENA OSNOVA MIMY

Brezplačni izdelek s kodo: GNS

PRENESI DARILO

Manca Avsec Arnuš je podjetnica in soustanoviteljica branda MIMY, slovenskih ekoloških osnov za rastlinske napitke in latte mešanice.

Z možem že pet let gradita zgodbo, ki združuje strast do zdrave prehrane in družinsko podjetništvo. Skupaj razvijata izdelke s čistimi sestavinami (brez nepotrebnih dodatkov) in trajnostno embalažo, Manca pa skrbi za marketing in prodajo. MIMY je na voljo na www.mimy.si in v približno 20 izbranih trgovinah po Sloveniji.

Nastja Kramer Pesek

Iz hobijev v uspešno podjetniško zgodbo

Začelo se je povsem spontano. Med šolanjem, si nisem predstavljala, da bom nekega dne ustanovila podjetje z najboljšo prijateljico Andrejo, s katero sva se spoznali na faksu.

V času študija sva odšli skupaj na Erasmus izmenjavo, prepotovali kar nekaj držav in skupaj raziskovali, kaj naju resnično veseli.

Po faksu sem iz svojih hobijev in stvari, ki jih rada počnemi (kuhanje, športanje, skrb za zdrav način življenja, marketing) razvila idejo o podjetju.

Malo po malo pa se je iz majhnega podjetniškega poskusa razvilo nekaj mnogo večjega, spletni portal in spletna trgovina za zdrav način življenja.

K uresničitvi ideje sem povabila še Andrejo in ko sva začeli ni bilo jasnega načrta, a imeli sva nekaj pomembnega - strast in željo, da delava nekaj zase in za ljudi, ki jim bodo Malincini izdelki pomagali.

Ustanovili sva Malinco s posojilom 7.500 € od moje mami.

Vse je potekalo zelo spontano, a z vsakim dnem sva čutili večjo motivacijo, še posebej ko sva začeli opažati, da je najin trud dejansko pritegnil ljudi (na družabnih omrežjih in s prvimi naročili).

Na začetku sva imeli v ponudbi izdelke drugih blagovnih znamk, a kmalu sva se odločil, da razvijeva lastne izdelke, ki bodo bolj odražali Malincine vrednote (bio, naravno, kakovostno).

Seveda pa ni bilo vedno lahko. Prelomni trenutek na najini poslovni poti je bil, ko sva po 3 letih naleteli na stagnacijo.

V tem obdobju sva začutili, da brez prave strategije ne moremo napredovati. To je bil čas, ko sva začeli vlagati čas v izobraževanja o vodenju podjetja in sprejemanje bolj premišljenih odločitev.

Mentorji so se izkazali kot pomembni na najini poti, saj so naju znali usmeriti.

Seveda so bili prisotni tudi strahovi... Strah pred neuspehom, dvomi, ali imava dovolj znanja, ali se bova lahko obdržale na trgu, ko bodo pritiski postali večji.

Prvi koraki so bili najtežji - iskanje dobaviteljev, izbira izdelkov, sodelavcev, razvoj, izbira pravih marketinški poti, pa tudi usklajevanje osebnega in poslovnega življenja.

A skozi to obdobje so me najbolj motivirali odzivi zadovoljnih strank, ki so se vračale k nakupom. To je bila potrditev, da smo na pravi poti.

Danes sem prepričana, da je bila ta odločitev ena boljših, ki sem jih sprejela.

Ko gledam nazaj, vidim, koliko sem se naučila, koliko stvari sem morala preseči in premagati, a vse to me je okrepilo in pripeljalo do tega, kjer sem danes.

Podjetništvo mi pomeni svobodo in priložnost, da vsak dan delam tisto, kar me veseli.

Seveda pa podjetništvo ni brez izzivov. Ko pridejo težki trenutki, se spomnim, zakaj sem začela.

Moj nasvet tistim, ki razmišljate o podjetništvu, je: “Bodite pogumni, poslušajte svoje srce, ne pozabite na izobraževanje in iskanje podpore. Ne se predati, ko postane težko, bodite vztrajni.”

Nastjino darilo
KODA ZA DODATNI 10% POPUST NA NAKUP

KODA: GREMNASVOJE10

PRENESI DARILO

Nastja Kramer je ustanoviteljica in solastnica podjetja Malinca, blagovne znamke z zdravo prehrano, prehranskimi dopolnili in naravno kozmetiko, ki ji zaupa že več kot 600.000 strank. V prostem času rada eksperimentira v kuhinji. Njena strast je fitnes, ki ji predstavlja način sproščanja in premagovanja stresa. Energijo polni na potovanjih, s katerih se vedno vrača z novimi in svežimi idejami.

Osrečujejo jo mož Filip, sin Mateo in kužika Zara. Veliko časa namenja branju knjig in različnim izobraževanjem, ki ji pomagajo pri osebni rasti ter posledično tudi pri rasti podjetja. Svoja znanja pogosto deli med ljudi,ki jih zanimajo podjetništvo in zdrav način življenja. Njen moto je: work smart – have fun – make a difference.

Nike Kobal

Delovati iz srca, ne iz strahu

‘Tu si da svetiš’ mi je v sanjah prišepetalo otroško Bitje.

Že kot otrok sem vedela, da znotraj sebe nosim ‘več’ za okolja, v katerih sem se gibala. Ko sem odrasla me je bilo strah lastne moči.

A ni šlo drugače kot, da sem postopoma udejanjala korake. Če jih ne bi, bi moja duša ugasnila. Celo življenje bi živela s krivdo, zakaj nisem zaživela sveta, ki je živ v meni.

In ne mislim olepševati. Z ljubeznijo držati svoj posel ni lahka pot. Poklican si v neizpodbitno zaupanje.

Posel je (kot vse ostalo v življenju) najprej notranji proces (samo)zaupanja, zavzemanja vrednot, (samo)zdravljena. In pridejo dnevi, ko ne vidiš naprej.

A sčasoma s hvaležnostjo zaznavaš ‘prostor’ v katerem se intuitivni del lažje izraža, vidiš kako lažje razpolagaš s časom in udejanjaš stvari, ki bogatijo tvoje življenje.

Moje srce je vselej hrepenelo po ustvarjanju in povezovanju. V bistvu sem bila za mnoge velikokrat tista, ki nima realnih tal pod nogami. In še danes sem tako videna, le da danes to vidim kot privilegij.

Da sem se prvo tretjino življenja vklopila v vse te življenjske igre sem nosila toliko mask… O moj bog… Nesrečna. V notranjih konfliktih. In kruta do svojega telesa.

Soustvarjala sem svet, ki je bil v popolnem nasprotju s tem, kar sem čutila navznoter. To me je v enem trenutku pripeljalo do ključnega NE! Želim drugače.

Nisem več želela delati nekje, kjer moja energija odteka v neskladju z mojimi vrednotami, biti okolje, kjer so nestabilni odnosi in sodelovati v garaštvu samo zato, ker mi plačuje račune. To ni življenje.

Težko mi je bilo spustiti. A sem.

Ko sem rekla NE, se je začela nova pot mojega življenja. Seveda ne iz danes na jutri, temveč korak za korakom.

Postopoma sem trgala vezi prostorov, od katerih sem bila odvisna in z vso vnemo odkrivala celostno zdravljenje, se posvečala meditaciji, jogi ter povezanosti z Življenjem. Vse to, kar počnem še danes.

V moje življenje sta prispeli dve deklici in še bolj sem vedela, da želim ustvarjati svet, kjer je lahko mama ob svojih otrokih, brez krivde.

Odločitev je bila jasna kljub temu, da sem imela v žepu nekaj drobiža. Šlo je za zaupanje. Lahko se odločam za tisto, kar čutim poravnano, ne v kar me proti naravnim zakonom potiska sistem.

Ta odločitev mi je vlila energijo, da sem kljub naporom življenja z malimi otroki in finančni nestabilnosti ustanovila svoje podjetje.

Ko gledam za nazaj, koliko poguma, zanosa in zaupanja je bilo potrebnega, da sem danes tukaj. In niti za hip ne bi izbrala drugače.

To ne pomeni, da me ni strah. Pomeni le, da je zaupanje večje od strahu. Lahko rečem NE! tistemu, kar ni v sozvočju s Srcem.

In bolj ko zaupam, bolj mi življenje odpira svoja prostrana polja.

Nikejino darilo
BREZPLAČNA MEDITACIJA

Mistična meditacije - Delovati iz srca ne iz strahu

PRENESI DARILO

Nike Kobal je ustvarjalka podpornih prostorov za življenje v katerih združuje:

*različne spodbudne tematske (spletne) dogodke, delavnice in programe, namenjene opolnomočanju in uravnovešanju življenja
* sklope pogovorov Skozi zgodbe v srce, ki jih soustvarjam z različnimi sopotniki s katerimi navihujoče zgodbe o namenom širiti zavedanje o neutečenih vidikih življenja
* poučevanje joge in dejavnosti za nosečnice
* kraniosakralno in protibolečinsko terapijo.
Vsebine, ki jih predajam vključujejo prizemljeno duhovnost, ki nas v resničnem življenju postavlja, odpira, širi in spoznava z našo resnično naravo, onkraj omejujočih prepričanj.

Polona Požgan

Ko glas postane poslanstvo.

Če se vrnem čisto na začetek, moja pot nikoli ni bila ravna. Pravzaprav nikoli nisem bila zaposlena v klasičnem smislu - z urnikom, pisarno in varnostjo, ki jo ta beseda običajno prinaša.

Dolga leta sem bila glas. Dobesedno. Govorila sem ti »dobro jutro« z radia, se oglašala s televizije, delila misli, besede in stavke.

In že takrat, še preden sem znala to jasno poimenovati, sem delala to, kar delam danes: ukvarjala sem se z odnosi. Z besedami. Z vplivom, ki ga imajo.

Na videz je bilo to sanjsko delo. Mikrofon, kamera, ljudje, energija. In res je bilo veliko lepih trenutkov.

A sčasoma sem začela čutiti, da želim več globine. Več stika. Več resnice. Vedno bolj me je zanimalo, kaj se zgodi z besedami, ko kamera ugasne. Kako govorimo drug z drugim, ko ni scenarija. Kako govorimo sami s sabo, ko ni aplavza.

Prelomni trenutek ni bil en sam dogodek. Bil je proces. Počasen, tih, a vztrajen.

V meni je rasel občutek, da nočem biti samo glas, ampak prostor. Prostor, kjer so lahko ljudje - predvsem ženske - to, kar so. Glasne ali tihe. Odločne in ranljive hkrati. Brez mask. Brez potrebe, da so ves čas »prijetne«.

Moj zakaj je zelo preprost. Verjamem, da se svet spreminja skozi pogovor. In da ženske predolgo nismo govorile s polnim glasom. Ali pa smo ga imele, pa smo ga raje malo utišale, da ne bi bile preveč.

Preveč čustvene. Preveč zahtevne. Preveč samozavestne. Mene zanima ravno ta preveč. Tam je moč.

Seveda me je bilo strah. In me kdaj še vedno je. Strah me je bilo, ali sem dovolj dobra. Dovolj jasna. Dovolj »prava«. Strah pred tem, da bo kdo rekel, da sem preveč neposredna. Preveč radikalna. Preveč jaz.

Ampak še bolj me je bilo strah, da ne bi bila jaz. Da bi se skrčila. In to zame nikoli ni bila možnost.

Prvi koraki na tej poti so bili vse prej kot popolni. Veliko improvizacije, dvomov in učenja sproti. In majhne zmage, ki so pomenile vse. Prvo predavanje. Prva ženska, ki mi je rekla: »Zaradi tebe sem danes rekla, kar mislim.« Takrat sem vedela, da sem na pravi poti.

Danes ne rečem, da imam službo. Imam poslanstvo. Delam z ženskami, z vodjami, z ekipami in z idejo vodenja prihodnosti, ki temelji na jasnosti, človeškosti in odgovorni moči.

In ja, še vedno se rada nasmejim. Ker verjamem, da se prevečkrat jemljemo preveč resno.

Če danes razmišljaš o svoji poti, ti ne bom rekla, da bo lahko. Ne bo.

Ti bom pa rekla to: če te nekaj vztrajno kliče, te malo straši in hkrati polni, je vredno, da mu prisluhneš.

Tvoj glas ni naključje. In svet ga potrebuje.

Polonino darilo
BREZPLAČEN PRIROČNIK

Kako reči ne?

PRENESI DARILO

Polona Požgan je predavateljica in mentorica komunikacije za ženske, ki verjame, da ima vsaka ženska pravico do jasnega, mirnega in samozavestnega glasu.

Že vrsto let ženskam pomaga razvijati asertivno komunikacijo, suveren javni nastop in pogum za postavljanje mej, tako v službi kot doma. Posebej se posveča tudi razvoju ženskega vodenja in konceptom vodenja prihodnosti, ki temeljijo na jasnosti, srčnosti in odgovorni moči. Njen pristop je topel, praktičen in zelo življenjski.

Tanja Balažic Peček

Vrtinec v vrtincu – do dna in razcveta

Od gozdne deklice skozi agonijo farmacije in akademije do samouresničenja

V gozdu sem se ‘rodila’ in farmaciji sem sledila, da bi ozdravili sebe, ljudi okrog sebe in Planet, a zgodilo se je obratno.

Lokalna farmacija mi je dala krila, od globalne farmacije pa sem dobila lekcije za Življenje. Pionirski projekti nove dobe, že ob prelomu tisočletja, me potegnejo v ustvarjalni vrtinec – in v izgorelost.

Naredili smo, da je vse avtomatsko delovalo. Samo mi nismo več mogli – smo ugasnili. Posledica? Hladni, neživi procesi in čedalje več toksičnih vodij. Vrhunski strokovnjaki pa smo ostajali le še sence nekdanjega žara.

To me je izzvalo, da sem sodobno in 4.0 organizacijo raziskala v doktorski raziskavi. Rezultat je bil preprost, a jasen: organizacije postajajo čedalje bolj nečuteče in nerazmišljujoče.
A vse to je v ljudeh!

Ne smemo dopustiti, da škodimo človeku! Poskusila sem najti vzvode, da to spremenimo in udejanimo v naši globalni organizaciji. Odgovor je bil boleč: NE!

Razumem, niso še pripravljeni!
Odložila sem managerske čevlje, zapustila farmacijo in se odpravila v akademijo.

Uff!!! Tu pa besede niso držale kot ‘kamen in kost’. Ustvarila sem različne koncepte, da prijavimo projekt za prepotrebne spremembe organizacij, a projekta zame ni!

Čez noč, brez poslovnega načrta, sem ustanovila Inštitut ‘Autopoiesis’, za revitalizacijo človeške skupnosti.
Novo presenečenje, nisem po meri, da bi bila samostojna raziskovalna institucija.
Nezamislivo in okostenelo!

Kot Don Kihot sem navdihovala različne institucije: Novo mesto, Kranj, Maribor, Ljubljana in Koper. Projekta zame ni! Od velikih pogač, niti mrvice!

Šele takrat sem se zavedala, da sem zaradi iskanja sistemske rešitve pozabila na sebe in na moj ‘prodajni paket’.
Eksistenčna kriza.

Pristala sem na robu družbe, ker sem želela več kot le službo, da udejanimo, harmonične, koherentne organizacije, ki bodo po meri ljudi.

Pridobila sem zelo široka znanja in dragocene izkušnje:

- od temelnega, projektnega do strateškega managementa,
- od farmacije, življenjsko kozmične energije do bionaravnih konceptov,
- od izgorelosti do celostnega zdravja in razcveta.

Ozavestim: ogromno znanj, a nizka samopodoba!

Spoznala sem, da se moram najprej sprejeti in se opolnomočiti sama. Odšla sem v moj gozd, kjer sem počasi vse odložila.

Šele potem sem ponovno začutila: sebe, notranji mir, radost Življenja in vedno igrivo Naravo. Moja samopodoba in samozavest se je počasi krepila.

Šla sem še dlje, želela sem popolnoma spoznati sebe – do zadnje celice. Uspelo mi je še več. Vsako celico sem naučila Ljubezni. Čista zmaga, ko premagaš samega sebe!

Danes navdušujem študente, slušatelje in učence z močjo preprostega, a energetsko polnega Življenja – tudi v managementu in vodenju ljudi, vse do razcveta.

Moč je v Nas! Razcvetimo se mi, naši timi in organizacije – Slovenija in širše!

Ljubezen v Akciji Življenja!

Tanjino darilo
KODA ZA 10% POPUST = ANKARAN10

Celodnevna delavnica v Ankaranu: Organizacijsko zdravje in timi v digitalni dobi

PRENESI DARILO

Dr. Tanja Balažic Peček je naravna bio-farmacevtka, doktorica managmenta kakovosti in organizaciologinja. Raziskovalka Življenja in Organizacij, vse z ciljem: Kako do celostnega zdravja ljudi in zavestnih organizacij.

Predavateljica managementa, usmerjena v sonaravne koncepte, ki jih s samozgledom živi. Mentorira organizacijsko zdravje, spodbuja samoorganizacijo, da se podpre kreativnost, koherentnost, vse do samouresničenja ljudi z Ljubeznijo.
Je Ambasadorka fenomena 'Autopoiesis' in 'Ambasadorka Znanj 2025'

Tanja Želj Zupančič

Gibanje mi je dalo pogum, podjetništvo svobodo

Takoj po končani fakulteti za šport sem opravila dve pripravništvi – eno v atletskem klubu, kjer sem svojo ljubezen do atletike prenašala na mlajše rodove, drugo pa v šoli.

Uživam pri delu v gibanju, športu in zavedanju, koliko koristi prinaša gibanje vsem starostnim skupinam.

Nadaljevala sem tudi z delom v fitnesu in učenjem pilatesa, predvsem s starejšo populacijo.

Hitro sem ugotovila, da ne spadam ravno v okvir šolskega sistema. Na šoli sem bila omejena, predvsem z vsem, česa ne smem, ali ne smem preveč, sem pogosto slišala.

Sprva sem mislila, da bom v šoli ostala vsaj deset let. A ostala sem le tri leta, ker sem vzporedno gradila svoj biznis.
Ko je postal dovolj velik, sem enostavneje dala odpoved.

V tistem času sem čutila čustveno in finančno varnost, ker sem delala hkrati v javni službi in na svoje.

Če bi se danes odločala znova, bi ta način ponovila, saj za s.p. potrebuješ sredstva, saj samo od idej ne preživiš. Preživiš od prodaje.

Ko sem šla popolnoma na svoje, se je pojavil nov izziv: kako finančno preživeti “mrtve” dele sezone.

Približno šest let sem potrebovala, da sem lahko preživela poletja.

A ravno to me je motiviralo, da sem iskala nove načine in priložnosti, kako zaslužiti skozi vse letne čase.

Ko sem po šestih letih pogledala nazaj, sem vedela, da če sem zmogla to, bom zmogla tudi vsak finančni izziv v prihodnosti.

Po 23 letih podjetništva lahko to samo potrdim.

Največji izziv mi je bilo delo s kadri, na tem področju sem se ogromno naučila o vseh vrstah odnosov.

In preživeli smo tudi finančno krizo 2010–2012, kar ni bilo enostavno. Ko pa smo bili na vrhuncu delovanja, s petimi lokacijami in osemnajstimi sodelavci, nas je država zaprla zaradi pandemije.

Vsa iznajdljivost, ki sem jo nabirala zaradi napak in izzivov, mi je pomagala, da smo že dan po zaprtju snemali prve vadnice.

Leta 2020 sem tako odprla novo pot: spletni biznis.

Leto 2024 je bilo prvo, ko sem zaslužila več prek spleta kot v živo. Danes delam hibridno, ker mi ta dinamika ustreza.

Najpomembnejše pa je, da nimam nad seboj nikogar, ki bi mi “težil” samo zato, ker lahko.

In ta občutek svobode je zame izredno neprecenljiv.

Skozi gibanje in osebnostno rast ljudi opominjam, da so razmigano, naspano, nahranjeno telo ter prožne misli ključna osnova za dober biznis.

Nasvet za vstop v podjetništvo pa: pogumno, z zaupanjem, varnostjo, potrpežljivostjo in s skupnostjo, ki te pri tem podpre!

Tanjino darilo:
BREZPLAČNE VAJE

15 minut do boljše gibalne rutine: teorija + 3 vaje

PRENESI DARILO

Tanja Želj Zupančič je profesorica športne vzgoje in trenerka pilatesa. Po srcu je mama in žena ter velika ljubiteljica narave in živali.

Z vizijo gibanja za vse generacije je tudi ambasadorka samostojnega obuvanja nogavic pri osemdesetih letih. Njeno poslanstvo je, da skozi gibanje in osebnostno rast ljudi opominja in uči, da je za to veščino pri osemdesetih treba trenirati danes.

Tatjana Rudman

Izbrala sem zaupati sebi

Na pot samostojne podjetnice sem stopila 1. septembra 2015. Hvaležna sem, da sem sledila svoji intuiciji, vodstvu svoje duše.

Naj povem, da sem poklic vzgojiteljice z veseljem opravljala, saj me je delo z otroki od nekdaj navduševalo. Še vedno me. Ampak intuicija, notranji potisk k spremembi je bil vse močnejši.

Nekako dve leti preden sem stopila na samostojno pot so se začeli pojavljati znaki (v obliki misli, občutkov, notranjega potiska...), ki so me pripravljali na (večjo) spremembo moje poti.

Sprva sem te znake zanikala, utišala. Pravzaprav mi je bilo nenavadno, kaj se dogaja, saj sem v svojem poklicu uživala.

A znaki niso ponehali, pravzaprav so postajali vse bolj pogosti in intenzivni. A vedno, brez izjeme, v energiji ljubezni, pomirjenosti.

So se mi pred odločitvijo porajali dvomi, strahovi?
Seveda. Pravzaprav je na intervale prihajala cela paleta čustev - strah pred neznanim, pred neuspehom, soočanje s spremembami, novimi izzivi, spuščanje kontrole, varnosti in podobno.

A kljub vsemu sem bila globoko v sebi mirna, saj sem čutila, da izbiram pot, po kateri me vodi duša.

Vsakič mi zaigra srce, ko se spomnim tega občutka – kako je ta globok mir prežel celotno moje bitje in pomiril vsa moja »turbulentna« čustva. In postopoma je bilo vse manj turbulence in vse več in več notranjega miru, pomirjenosti.

Čeprav se človeški um največkrat oklepa znanega, cone udobja, duša ve, česa smo sposobni in kaj je v naše najvišje dobro.

Hvaležna sem, da sem uspela »utišati strahove« ter izbrala zaupati in prisluhniti svoji duši, kajti življenje je dobilo nov pomen, smisel, globino...nove razsežnosti.

Ključno dejstvo je, da SEM IZBRALA zaupati, prisluhniti, slediti svoji intuiciji, vodstvu svoje duše.

Zato spodbujam tudi tebe, ki to bereš: izberi sebe, svojo resnico...to kar si v resnici želiš, po čem hrepeniš...izberi sebe in iz sebe.

Sledilo bo obilje »nagrad«, v obliki zadovoljstva, izpopolnjenosti, notranjega miru, uspeha, zdravja...

Podjetništvo je res zanimiv poligon rasti – ne samo poslovne, ampak tudi osebne rasti.

Je vedno enostavno? Nikakor ne. Pridejo izzivi, preizkušnje, novosti in še marsikaj, ampak ko imaš svoj »zakaj«, je to močna vlečnica naprej.

Moj »zakaj« oziroma moj namen je odpirati srca ljudi. V smislu, da se (ponovno) spomniš svojega bistva: kdo v resnici si, od kod prihajaš in kakšne zapise kot duša nosiš.

Na ta način hitreje in lažje prideš do jasnosti in podpore, ki te bo peljala do želenih rezultatov ter srečnega, izpopolnjujočega življenja.

Moje vodilo je delovanje iz srca. Ko vodi srce, so čisti nameni. Ni preračunavanja... Čutiš višji namen, vidiš širšo sliko, zato je delovanje v najvišje dobro vseh vpletenih nekaj popolnoma naravnega.

Ko vodi srce, slediš svojemu (dušnemu) namenu, živiš svoj najvišji potencial. S tem si največji doprinos sebi in drugim.

Mene osebno vse to zelo radosti in izpopolnjuje ter mi daje smisel in moč na svoji življenjski poti.

Tatjanino darilo:
BREZPLAČNA VIDEO VSEBINA IN 3 KANALIZIRANI PROCESI

Osnove harmoničnega življenja v teoriji in praksi

PRENESI DARILO

Tatjana Rudman je medij za sporočila iz duhovnega sveta. Njen namen je odpirati srca ljudi, da se (ponovno) spomnite svojega bistva: kdo v resnici ste, od kod prihajate in kakšne zapise kot duša nosite.

Če tega sami ne prepoznate, vam lahko Tatjana pri tem pomaga. Poveže se z duhovnim svetom in vam prenaša njihova sporočila. Na ta način boste hitreje in lažje prišli do jasnosti in podpore, ki vas bo peljala do želenih rezultatov ter srečnega, izpopolnjujočega življenja.

Urša Nina Cigler

Edino redno službo sem zapustila po 18 mesecih

Svojo prvo službo sem začela leta 2000, le nekaj mesecev po zagovoru diplome na Pedagoški fakulteti, smer likovna pedagogika.

Zaposlila sem se v trgovini z umetniškim materialom, kjer sem poleg strokovnega svetovanja strankam vodila ustvarjalne delavnice za otroke in odrasle ter pripravljala vsebine za njihovo revijo o ustvarjanju.

V svojem delu sem sprva neizmerno uživala; imela sem rada svoj kolektiv in z veseljem izkoriščala vse kreativne potenciale, ki mi jih je ponujala ta zaposlitev.

Vendar sem sčasoma začela opažati, da je vodenje podjetja postalo nespretno in nespametno. To je privedlo do krhanja odnosov znotraj kolektiva, nerazumnih poslovnih odločitev in ukinjanja uspešnih projektov, ki so podjetje postavljali na mesto vodilnega na svojem področju.

Spoznala sem, da v okolju, ki nima več posluha za soljudi, ki se brezglavo žene le za dobičkom in ob tem tepta entuziazem lastnih zaposlenih, ne morem več tvorno sodelovati.

Začutila sem izjemno potrebo po tem, da grem na svoje!

Zanimivo je, da se iz tistega obdobja sploh ne spomnim strahu ali dvoma. Vedela sem le eno: moram stran. Zaupala sem v svojo primarno sposobnost preživetja in si kot mantro ponavljala: »V skrajni sili grem lahko čistit pisarne.« S tem notranjim mirom sem dala odpoved.

Sprva sem zamenjala le status iz zaposlene v samozaposleno, s čimer sem se odpovedala varnosti redne plače, dopusta in bolniške, a sem v zameno pridobila neprecenljiv občutek svobode.

Ko je podjetje kasneje dokončno propadlo, sem se povsem postavila na svoje noge. Opravljala sem nešteto različnih projektov, povezanih z umetniškim ustvarjanjem in poučevanjem.

K sreči mi pisarn nikoli ni bilo treba čistiti.

Vmes se je počasi, a vztrajno razvijala moja blagovna znamka Ursanina.

Prve izdelke sem oblikovala prav za prej omenjeno revijo, nato pa sem nekaj parov copat, torbic in brošk sešila za prijatelje in manjše art sejme.

Izjemno dober odziv trga me je motiviral, da začnem znamko načrtno graditi. Danes moja spletna trgovina www.ursanina.si ponuja že več kot 50 različnih izdelkov v številnih barvnih različicah.

V teh 20 letih sem skozi vzpone in padce nabrala ogromno izkušenj. Naučila sem se skrbeti zase, prepoznati znake preobremenjenosti in si poiskati pomoč.

Razvila sem stabilen posel, ki teče v utečenem ritmu in mi hkrati omogoča dovolj prostega časa zase in za družino.

Pred dvema letoma pa sem temu dodala svoje novo poslanstvo – mentorski program.

Namenjen je kolegicam ustvarjalkam in rokodelkam, ki so morda šele na začetku svoje poti in se borijo z dvomi, strahovi ali občutkom nemoči pri osamosvajanju, postavljanju cen, optimizaciji produkcije in časa, iskanju kupcev, ...

Pomagam pa tudi že izkušenim ustvarjalkam pri njihovem lahkotnejšem razvoju, iskanju prave podjetniške smeri, ohranjanju strasti do dela in premagovanju ovir, ki se nam vsem postavljajo na pot.

S svojimi dolgoletnimi izkušnjami jim želim olajšati in pohitriti pot do njihovega polnega potenciala, da bodo lahko lahkotneje in bolj samozavestno živele od svojega ustvarjanja.

Če bi danes vstopala na svojo poslovno pot, bi si izbrala enako.
Kljub številni izzivom živim polno, srečno in ustvarjalno življenje.

Edino, kar bi naredila drugače je, da bi si pomoč poiskala bistveno prej, preden sem skoraj obupala, izgubila strast in izgorela.

Uršino darilo:
BREZPLAČNI MENTORSKI KLIC

45 minutni individualni mentorski klic

PRENESI DARILO

Urša Nina Cigler je oblikovalka in lastnica znamke Ursanina, prepoznavne po barvitih izdelkih iz volnenega filca. Njena spletna trgovina www.ursanina.si ponuja skoraj 50 različnih tipov izdelkov, med katerimi so že 20 let najpriljubljenejši copati in balerinke.

Svoje dolgoletne izkušnje danes predaja kot mentorica. Njen edinstven program je namenjen ustvarjalkam in rokodelkam, ki stopajo na samostojno pot, pa tudi izkušenim kreativkam. Pomaga jim pri poslovnem razvoju, lahkotnejšem premagovanju zelo konkretnih ovir, ohranjanju strasti do dela ter razvijanju svojega ustvarjalnega potenciala.

Jitka Hreščak

Od znanosti in tehnologije nazaj k Naravi in k sebi

Podjetništvo ni zame. To je bilo moje prepričanje po večino življenja.

Odraščala sem na Češkem. Ko sem bila majhna, je moja mama z veliko slavo končno postala podjetnica. In potem je zaradi zunanjih dejavnikov bankrotirala.

Ostali so nam nepredstavljivi dolgovi in po nekaj let smo imeli samo nekaj centov na dan za hrano za štiričlansko družino. Tudi zato sem od 15. leta že služila denar.

Zadnja leta fakultete, kjer sem študirala okoljevarstvo, sem, poleg študija in raziskovalnega dela, delala v neprofitni organizaciji in še hodila v službo za poln delovni čas.

Po faksu sem dobila idealno zaposlitev: nič stresa, super kolektiv, nadpovprečna plača. Prostor za rast.

Tukaj bi se lahko zgodba končala z happy endom. A se ni.

Ene vroče poletne noči sem na enem mednarodnem dogodku spoznala svojega moža. Slovenca.

In moje življenje se je obrnilo na glavo. Preseliti se v Slovenijo se mi je takrat zdelo, kot super ideja!

S to sicer strašno romantično potezo, sem se karierno vrnila na nulo. Nisem namreč govorila slovensko. Na koncu sem pristala na poziciji mlade raziskovalke na Inštitutu Jožef Stefan na področju, ki je zame bilo čisto novo.

Z Markotom sva čez 3 leta dobila prvega otročka. A kmalu je Marko začel pogosto službeno potovati. Za vse sem postala praktično sama. Kljub temu, da sem imela zaradi starševstva skrajšan delovnik, sem postajala precej izčrpana.

Delam zelo rada a na inštitutu sem vse svoje znanje, vse svoje izkušnje in sposobnosti, vlagala v znanstveno delo na projektih, kateri so pomenili izredni napredek za tehnologijo, farmacijo in računalništvo. A jaz sem videla, da niso dobri ne za ljudi, ne za Naravo.

Okoljevarstvo sem pogrešala in vsa ta leta sem ves prosti čas posvečala študiju permakulture ter okoljevarstva. In naučeno praktično poskušala na naših vrtovih.

„Pa dej, pusti že to službo, ki te ubija!“ sem poslušala kar nekaj let od svojega moža, preden sem o tem začela sploh resno razmišljati.

Dati odpoved? Ko imaš službo za nedoločen čas? Tega se ja ne počne! Kaj pa, če se zgodi to, kar se je mojim staršem? Pa toliko truda in znanja naj vržem stran?

A prepad med mojim resničnim poslanstvom in delom v klimatiziranih prostorih z visokotehnološkimi napravami je postajal vsak dan večji.

Ko sem končno dala odpoved, sem bila pripravljena.

Imela sem za sabo ne samo šolanja od najboljših permakulturnikov in strokovnjakov za rodovitnost tal na svetu, ampak tudi od najuspešnejših podjetnic.

Danes štejem štiri leta od trenutka, ko sem svoj projekt Raj na Zemlji začela postopoma graditi.

Od odpovedi sem začela šteti novo življenje. In z mano tudi večsto strank, ki so mi zaupale in našle pot nazaj k Naravi in same k sebi.

Jitkino darilo:
BREZPLAČNI VIDEO-TRENING

Kako te lahko Narava podpre na tvoji poti

PRENESI DARILO

Dr. Jitka Hreščak je okoljevarstvenica, permakulturna načrtovalka in mama. Več let je vodila človeške vire v mednarodni organizaciji, kjer je delovala, kot trenerka in coachinja.
A najraje sama sebe predstavi, kot avtorico koncepta Rajskih vrtov, ki pomaga drugim ustvariti pred svojo hišo mali osebni Raj.

Za Jitko vrt ni samo prostor, kjer pridelujemo polnovredno hrano, ampak predvsem mesto, kamor se hodimo povezovati z Naravo in sami s sabo.

Alenka Vindiš

Sledila sem svojemu srcu

Moja podjetniška pot se je začela povsem neplanirano.

Pred leti sem začela prejemati kazni, ker sem se odločila, da svojih otrok ne bom cepila.

To me je tako razjezilo, da sem začela pisati blog, v katerem sem objavljala resnične zgodbe o stranskih učinkih cepljenj, ki so jih doživeli slovenski otroci.

Starši so pogosto omenjali, da so si kasneje pomagali z bioresonanco, in nekega dne se je v meni zgodil klik: »To pa se sliši zanimivo.«

Vpisala sem se na študij bioresonance pri Karin Rižner, kjer sem šele na prvem predavanju ugotovila, da nakup opreme zahteva precej več sredstev, kot sem si naivno predstavljala.

A študij me je tako navdušil, da se je našla oseba, ki mi je posodila sredstva za nakup opreme, in leta 2019 sem študij zaključila.

Nato je prišlo leto 2020. Zaradi zaprtja med covidom sem ostala doma ter se poglabljala v bioresonanco.

Kolegi so hitro opazili mojo zagnanost in mi kmalu po ponovnem odprtju poslali prve paciente. Priporočila so se širila od ust do ust in do julija 2020 sem imela že pet rednih pacientov dnevno, ob svoji redni zaposlitvi.

Sledila je velika notranja dilema: ostati v varni službi ali slediti srcu v negotovem času, ko smo vsi slutili novo zaprtje.

Kljub strahovom sem se odločila za pogum in 1. 9. 2020 odprla s.p. Danes vem, da je bila to prava odločitev.

Ena mojih prvih pacientk je bila celo računovodkinja, ki mi je ponudila vso podporo, zato sem se lahko povsem posvetila delu, ki ga imam rada.

Leta 2023 pa sem odkrila še eno veliko ljubezen: astrologijo. Pacient mi je med terapijo razlagal mojo natalno karto in bila sem osupla nad natančnostjo opisov.

Astrologijo sem prej povezovala le s časopisnimi horoskopi, ki so se mi zdeli popoln nesmisel, zdaj pa me je globina astrologije povsem posrkala vase.

Jeseni 2023 sem se vpisala na šolanje k Emi Kurent. Študirala sem dobesedno noč in dan vsako prosto minuto.

Strast, ki me je zagrabila, je bila še meni nedoumljiva. Očaralo me je, da sem lahko začela razbirati časovne vplive, kdaj imamo slabše ali boljše obdobje.

Navdušila me je astromedicina in razpoznavanje predispozicij šibkih organov pri posamezniku.

Leta 2025 sem diplomirala in pričela z astrokonzultacijami.

Sedaj kombiniram bioresonanco in astrologijo ter skozi svoje delo pomagam ljudem do več jasnosti in boljšega počutja.

Samostojno delo mi omogoča, da sledim svojemu srcu, ustvarjam svobodno in kreativno ter živim in delam v skladu s tem, kar resnično sem. Prav v tem vidim največjo lepoto podjetniške poti.

Alenkino darilo:
KODA: GREMNASVOJE30

Enkraten 30 % popust na astrološke storitve

ZA PREVZEM DARILA PIŠI NA EMAIL

Alenka Vindiš je bioresonančna terapevtka in astrologinja, ki združuje alternativno medicino in astrologijo za celostno podporo posamezniku. Z razumevanjem planetarnih vplivov ljudem pomaga bolje razumeti sebe, življenjske izzive in priložnosti.

Na Instagramu, Facebooku in YouTubu (Astrologija Alenka Vindiš) deli aktualne astrološke vsebine, na spletni strani alenkavindis.si pa piše članke. Izvaja tudi osebne astrokonzultacije, ki posameznikom omogočajo zavestnejše delovanje, sprejemanje usode in podporo pri pomembnih življenjskih odločitvah.

Simone Godina

Nisem načrtovala, zgodilo se je.

Kako se je začela moja podjetniška pot? Pri 18. letih so me nagnali delat v Iskro, kjer sem delala na normo. To je bila moja edina redna služba v življenju.

Videla sem, da to ni to.
Pot me je peljala naprej, zaljubila sem se v podjetnika, ki je v meni kot mentor videl potencial.

Za svoj 22. rojstni dan sem dobila d.o.o. in tako bila vržena v podjetništvo.

Delala sem na področju pospeševanja prodaje kozmetičnih izdelkov, ker je bila kozmetika vedno moja strast. Prijavila sem se, bila izbrana pri ameriškem podjetju, kot predavateljica, da usposabljam druge za prodajo luksuzne kozmetike.

Preskočila bom vsa super usposabljanja, potovanja, ki sem jih bila deležna v taki korporaciji. Ponudili so mi celo redno službo, a sem nalašč postavila tako visoko ceno, da me niso vzeli, ker sem vedela, da bi mi to vzelo mojo svobodo.

To je bila sanjska služba, kot zunanji s.p.. Delala sem, kadar sem hotela, kolikor sem hotela.

Med tednom sem si lahko privoščila “vikend”, vzela otroka iz vrtca in sva šla na izlet. Oboževala sem to delo, publika je bila hrana za mojo dušo.

Ni pa bilo vedno lahko. Bili so meseci, sploh poleti, ko ni bilo dela, prihodka.

Tudi bolan ne smeš bit, jaz sem tudi s temperaturo šla delat, odpredavala in potem padla dol. Ampak svoje publike nisem nikoli pustila na cedilu. Enostavno tega nisem mogla.

Potem so se začeli svetovni trendi spreminjati in tudi ta posel se je začel spreminjati.

Kot podjetnik, se navadiš iskati sebi delo, se tržit, kot rečemo.

Kaj zdaj, kaj znam, razmišljala da bi šla študirat medicino in po naključju našla šolanje za Health Coacha.

Najprej je bilo to zraven utečenega posla, potem pa je postalo obratno.

Začela sem zelo skromno na eni eko točki, z delavnico za pet ljudi. A glas se je širil.

Sledilo je povabilo na radio, sodelovanje z medicinskim centrom lokalnega hotela in potem je šlo strmo navzgor. Priložnosti so prihajale, samo videt jih moraš.

Je nenehno izobraževanje, tako v stroki kot v poslu, marketingu, pač strast te žene naprej. Ni vedno lahko. Veliko je stvari, ki jih je potrebno narediti, ki ti niso všeč, če želiš, da ti teče, to kar te veseli.

A ko najdeš svoj ritem, ljudi, mentorje, si postaviš sistem, ki te podpira, je svoboda še večja.

Jaz podjetništva nebi nikoli zamenjala za redno službo.

Pridejo trenutki, ko hočeš vse pustiti. Dolgovi, strahovi, vprašanja, a mi je res treba tega.

A strast, ko delaš, kar imaš rada te žene naprej. Podjetništvo je življenjski slog.

Če razmišljaš o podjetništvu in čutiš, da je to to, potem pojdi. Ni neuspeha, je samo vztrajnost.

Bodi pripravljena se učiti, nadgrajevat, sprejemat informacije.

Življenje ti samo servira toliko možnosti, samo bodi odprta in poglej naokrog.

Simonino darilo:

PDF + VIDEO KUHARSKA DELAVNICA

Preverjen tritedenski jedilnik, brez glutena za hormone in ščitnico, ki deluje že 10 let

PRENESI DARILO

Simone Godina Detektivka ščitnice z več kot 40 leti izkušenj: Ustanoviteljica hormonske Klinike Renesansa. Specializirana za žensko zdravje, presnovne motnje, podporo ščitnici in hormonskemu ravnovesju.

Ženskam pomaga razumeti vzroke težav, ki jih tudi stroka pogosto spregleda in ne le maskirati simptomov. S svojo metodo Woman Hormone Design liderkam pomaga povrniti energijo, mentalno jasnost in stabilnost hormonov, da lahko vodijo, ter odločajo brez izgorevanja in strogih diet.

Teja Wood

Poslanstvo kot klic duše

Že od najzgodnejših dni sem bila drugačna. Bila sem zelo intuitivna, odprta za nevidni svet, zaznavala sem več, kot je bilo običajno.

Kot otrok sem imela žive sanje, globoke občutke in notranje vedenje, da obstaja nekaj več.

A kljub temu sem si želela predvsem ene stvari – pripadati. Hotela sem biti takšna, kot je svet od mene pričakoval.

Normalna. Sprejeta.

Zato sem kasneje izbrala pot, ki je bila družbeno smiselna. Vpisala sem se na študij prava.

Navzven je bilo vse videti stabilno in pravilno, znotraj pa sem se vedno bolj oddaljevala od sebe.

Čutila sem pritisk, praznino in tiho napetost, ki je nisem znala razložiti. Del mene je vedel, da to ni moje življenje, a nisem si še upala temu zares prisluhniti.

Prelomni trenutek se je zgodil nepričakovano.

Med učenjem za izpite sem doživela zelo močno intuitivno izkušnjo – jasno, mirno notranje vodstvo, ki mi je brez dvoma pokazalo, da moram ubrati drugo pot.

Spomnim se strahu, šoka in hkrati globokega občutka resnice v telesu. Vedela sem, da bo odločitev težka, a tudi, da se ne morem več izdajati.

Zapustila sem univerzo, kljub razočaranju okolice, in se preselila na drug konec sveta.

Šla sem v neznano, brez varnosti in brez jasnega načrta.

Moj zakaj se ni rodil iz želje po podjetništvu, ampak iz zvestobe notranjemu klicu.

Pot ni bila lahka. Veliko je bilo dvomov, strahu pred pomanjkanjem, osamljenosti in vprašanj, ali delam prav.

A vsak stik z ljudmi, vsak trenutek, ko sem lahko nekomu pomagala razumeti sebe, mi je dal potrditev, da sem na pravi poti.

Danes, po več kot 25 letih, sem delala s tisoči ljudi po vsem svetu.

Vodim tečaje, programe in umike, imam študente z različnih koncev sveta, živim v Avstraliji in se redno vračam v Slovenijo.

Delam z empatičnimi, intuitivnimi dušami, ki čutijo, da jih življenje kliče k nečemu več.

Verjamem, da ima vsak izmed nas dušni namen. Klic, ki je več kot pričakovanja okolice in več kot zgolj zaslužek.

Ta čas nas vabi, da živimo v skladu s svojo resnico in skozi svoje darove ustvarjamo pozitiven vpliv v svetu.

Tejino darilo:
BREZPLAČNA MEDITACIJA

Meditacija prebujanje intuicije z angeli

PRENESI DARILO

Teja Wood je ustanoviteljica Šole Intuicija in mednarodne akademije Soul Calling, intuitivni medij, mentorica in duhovna učiteljica. Njeno poslanstvo je voditi sodobne svečenice k utelešanju njihovega dušnega poslanstva v času velikega duhovnega prebujenja.

Že več kot 25 let skozi oddihe, treninge in individualna mentorstva navdihuje tisoče žensk po svetu. Deluje v Sloveniji in tujini, večina programov je na voljo v spletni šoli, izvaja pa tudi duhovne oddihe po svetu.

Anja Petrarca

Od redne službe do ilustratorke

Dolga leta sem sanjala o delu od doma, saj sem že dolgo čutila, da klasična služba od 9 do 17 preprosto ni več zame.

Ko sem dopolnila 40 let, sem pustila »varno« službo in se zavestno odločila, da grem svojo pot – z željo po finančni svobodi in predvsem možnosti, da delam od doma ali kjerkoli na svetu.

Danes vodim Etsy trgovino z digitalnimi izdelki, prodajam tudi na platformah Creative Fabrica in Creative Market ter imam lastno spletno trgovino, kjer ponujam fizične in digitalne izdelke z lastnimi ilustracijami.

Ustvarila sem več spletnih tečajev o zaslužku prek interneta in digitalnem ustvarjanju ter do danes ilustrirala 10 otroških knjig.

Poleg tega vodim članstvo »Kreativni z Anjo«, kjer podpiram ženske na njihovi poti ustvarjanja in prodaje digitalnih izdelkov.

Pred podjetništvom sem bila redno zaposlena v IT podjetju. Služba je bila zanimiva, pestra in dobro plačana, a me je sčasoma začela omejevati. Občutek sem imela, da nimam več prostora za rast – ne osebno ne profesionalno.

Ključni trenutek je prišel, ko sem sina vpisala v vrtec in ga vsak dan hodila iskat šele ob 16. uri. Takrat sem se prvič zares vprašala, ali si tak vsakdan res želim.

Začela sem razmišljati o spremembi in o tem, kakšno življenje želim živeti.

Seveda so bili prisotni strahovi. Največji je bil vprašanje, ali bom lahko zaslužila dovolj, da pokrijem vse stroške in preživim.

Vodila pa me je močna želja po svobodi – da sama odločam, kdaj delam, s kom delam in kdaj si vzamem čas zase.

Na začetku sem se ukvarjala s personaliziranimi ilustracijami.

Ko sem videla, koliko veselja prinesejo ljudem in družinam, sem začutila, da želim svet polepšati z ilustracijami in hkrati pomagati drugim, da si tudi sami ustvarijo več svobode.

Podjetništvo mi danes pomeni nenehno učenje, iskanje novih idej in rast. Ni vedno lahko, a prinaša ogromno priložnosti. Še vedno mi pomeni svobodo – in to je zame najpomembnejše.

V težkih trenutkih si vzamem čas, zadiham, včasih spremenim smer, a nikoli ne obupam.

Vsem, ki razmišljajo o podobni poti, svetujem, da posel najprej gradijo ob službi ali imajo dovolj finančne varnosti ter da se povezujejo in sodelujejo z drugimi podjetnicami.

Anjino darilo:
BREZPLAČNA E-KNJIGA

Brezplačna eKnjiga - Ustvari Čudovite Grafike z UI

PRENESI DARILO

Anja Petrarca je ilustratorka in digitalna ustvarjalka, ki je po 40. letu zapustila redno zaposlitev in ustvarila lasten spletni posel.

Danes prodaja digitalne ilustarcije na tujih platformah, ima lastno spletno trgovino ter ustvarja digitalne izdelke in spletne tečaje. Ilustrirala je 10 otroških knjig in skozi svoje članstvo podpira ženske pri ustvarjanju in prodaji digitalnih izdelkov ter doseganju več svobode v življenju.

Petra Nežka Koritnik

To ni služba, to je (tvoj) hobi.

»To ni služba, to je tvoj hobi.«
Ta stavek sem v začetkih slišala večkrat.
Včasih v šali, včasih v rahlem posmehu.

Takrat, ko sem z vsem srcem gradila svojo strast – delo pilates inštruktorice in kasneje kanalizirano delo z energijo.

Po študiju sem tri leta delala v večji zavarovalniški agenciji, preko s. p.-ja.

Pravzaprav nikoli nisem bila klasično zaposlena. Morda je bila prav ta mladostna neobremenjenost razlog, da sem si sploh upala iti na svoje.
Danes vidim, kako veliko težje se ženske v mojih letih odločajo za tak korak.

Po razhodu v dolgoletni zvezi in selitvi nazaj v domače kraje sem jasno začutila, da se v tem delu ne vidim več. Pilates sem že poznala in imela rada, a v vlogi inštruktorice se takrat še nisem videla.

Dokler se ni pojavil oglas za izobraževanje. Nekaj v meni se je prižgalo. Prijavila sem se – brez velikega načrta, a z močno notranjo vizijo.

Že med izobraževanjem sem vedela, da bom vadbe peljala po različnih krajih Posavja. Da bom jaz tista, ki se bo premikala, zato da pridem bližje ljudem.

Prva skupina je bila na prostem, v grajskem parku v Sevnici. Spomnim se občutka – bilo je magično. Tam sem prvič začutila, da sem na pravi poti.

Ni bilo vedno lahko. Bilo je čudenje, dvomi okolice, občutek, da me ne jemljejo resno.

Ko sem doma delala marketing, izdajala račune in pripravljala vadbe, je marsikdo mislil, da imam »preveč časa« in nič ne delam. Mene pa je gnala ena sama želja – približati ljudem gibanje, ki zdravi, osvobaja in vrača stik s telesom.

Leta so me naučila vztrajnosti. Tudi spletna učilnica, ki sem jo odprla že leta 2017, je bila sprva prezgodnja za trg.

Vložila sem ogromno – denarja, energije, sebe. Velikokrat sem se spraševala, ali se bo sploh kdaj obrestovalo. A nisem odnehala.

Pravijo, da so štirideseta leta prelomna v ženskem življenju. Tudi pri meni je bilo tako - v svoje delo sem vključila tudi kanaliziranje.

Takrat se je nekaj premaknilo tudi v meni. Začela sem bolj živeti. Bolj poslušati sebe. Postavljati meje. Razumeti, da je podjetništvo največja osebna rast, kar sem si jo lahko podarila.

Zakaj podjetništvo? Ker si sama krojiš življenje. Ker si odgovorna za vse. Ker je svoboda – tudi ko ni lahko. In ker verjamem, da če slediš svoji notranji resnici, te pot vedno nekam pelje.

Če bi ti danes dala en nasvet: ne razlagaj si preveč z glavo. Če v tebi gori želja, pojdi za njo. Pravi ljudje se bodo priključili na tvojo vibracijo. Ostalo bo odpadlo. In to je v redu.

Pot se ne razkrije vnaprej – odstira se korak za korakom.

Objem,
Petra Nežka 🤍

Nežkino darilo:
BREZPLAČNA VIDEOSERIJA ZA PREBUDITEV TELESA, PREBUDITEV ŽIVLJENJA

Nič več Trnuljčica - Manifestatorka

PRENESI DARILO

Petra Nežka Koritnik je inštruktorica pilatesa in certificiran medij kanaliziranja Višje zavesti. Ženske podpira pri vračanju k sebi skozi zavestno, kanalizirano gibanje in osebna kanaliziranja.

Njeno delo krepi telo, sprošča napetosti in dviguje energijo, samozavest ter kakovost življenja. Ustvarja varen prostor za celostno transformacijo – fizično, čustveno in duhovno – kjer vsak prejme točno tisto podporo, ki jo v danem trenutku potrebuje.

Špela Jakša

Moja pot se ni začela s sanjami, ampak z nemirom

Celo podjetniško pot sem imela pisarno v dnevni sobi in sedaj jo prvič delim s svojimi sodelavci izven svojega doma.

Po 22 letih smo končno na svojem in če sem iskrena – moja pot v podjetništvo se ni začela z velikimi sanjami o lastnem poslu.

Začela se je s tihim občutkom, da nekaj v meni ni več poravnano. Delala sem v sistemu, imela stabilnost, urnik, varnost.

Navzven je bilo vse videti prav. A v meni se je počasi nabiral nemir. Ne zato, ker bi mi bilo delo tuje, temveč zato, ker sem čutila, da lahko dam več – globlje, širše, bolj človeško. In da za to v okvirih, kjer sem bila, ni bilo prostora.

Prelomni trenutek ni bil en sam dogodek, bil je skupek drobnih trenutkov.

Stranke, ki so odhajale z olajšanjem, a brez razumevanja, kaj se jim dogaja.

Pogovori, ki so se končali prehitro. Občutek, da telo ljudi govori več, kot jim sistem dovoli slišati.

Spomnim se dneva, ko sem se peljala domov in me je stisnilo v prsih. Ne od strahu – od jasnosti.

Če ostanem, bom morala utišati del sebe. Če grem, me bo strah, ampak bom živa.

Moj zakaj je zelo preprost: verjamem, da telo ni pokvarjen stroj, ampak inteligenten sistem.

Želela sem ustvariti prostor, kjer se ljudi ne popravlja, ampak razume. Kjer imajo čas. Kjer se znanje povezuje s čutom. In kjer jaz lahko delam v skladu s svojimi vrednotami – spoštovanje, radovednost, globina in človeškost.

Seveda me je bilo strah. Bala sem se finančne negotovosti, odgovornosti, tega, da ne bom dovolj dobra.

Bala sem se, da bom sama. In iskreno – včasih sem tudi bila.

Bili so dnevi, ko sem se spraševala, ali sem naredila napako. Ko sem dvomila vase bolj kot v vse druge.

A vsakič, ko sem želela odnehati, sem se vrnila k telesu. K občutku, zakaj sem začela.

Prvi koraki so bili majhni in kaotični. Ogromno učenja, improvizacije, napak.

Prva zmaga pa ni bila finančna. Bila je stranka, ki mi je rekla: »Prvič imam občutek, da me nekdo res vidi.«

Danes vem, da bi se odločila enako.

Podjetništvo mi ni dalo lahke poti, mi je pa dalo smisel.

In če bi sedela nasproti tebe, ki razmišljaš o tem koraku, bi ti rekla: če te je strah, je to normalno.

A vprašaj se raje – kaj boš izgubila, če ostaneš tam, kjer nisi več ti? Poslušaj telo. Nikoli ne laže.

Špelino darilo:
BREZPLAČNA VADBA

Serija vaj na stolu za zdravo hrbtenico

PRENESI DARILO

Špela Jakša je biokemičarka in fizioterapevtka, specializirana za delo s fascijami, notranjimi organi in medeničnim dnom. Vodi Peti element kliniko in studio, kjer skupaj z ekipo združujejo manualno terapijo, pilates, reformer, gyrotonic in kombinira praktična znanja o živčnem sistemu.

Je mentorica, terapevtka in inštruktorica, ki s pomočjo spletnih programov omogoča vaje in tehnike samoobravnave za vsakogar, neodvisno od lokacije in starosti.

Vesna Juvan

Veš mogoče kje se kupi revolverček?

Leta 2004 sem se vrgla na preprogo v dnevni sobi. Od nekdaj sem rada ležala na tleh. Ampak tokrat sem ležala na tleh tudi zato, ker sem pravkar prišla iz službe in bila od utrujenosti na meji kolapsa, od nesrečnosti pa na meji obupa.

˝Veš mogoče kje se kupijo revolverčki?˝se vprašala moža. ˝Revolverčki? Nameravaš koga ubit?˝mi je vrnil vprašanje. ˝Sebe bom morala najbrž, če naj tole traja do penzije˝ sem rekla.

Vedela sem namreč, da takole, cele dneve na šihtu ne nameravam metat življenja stran. Tako sem dojemala svojo dobro plačano pisarniško službo.

Problem je bil, da takrat skrajšan delovni čas in delo od doma še nista krožila po naši orbiti in da si bil samostojni podjetnik samo če si bil električar, vodovodar ali pa, če si imel butik s cotami.

In jaz nisem želela nič od tega. In poleg tega nisem vedela kaj sploh bi in nisem verjela, da imam kaj ponuditi. Slaba kombinacija.

Začasno rešitev sem našla v tem, da sem fantazirala, da se bom preselila v Avstralijo in delala na plantaži ananasa, zunaj na svežem zraku, pod toplim avstralskim soncem.

Ko sem se preselila, sem idejo dokaj hitro opustila, ker je bilo toplo avstralsko sonce svinjsko vroče in sem hodila sredi dneva v kino, da sem se malo ohladila.

Avstralija mi je dala na razpolago vse možnosti, ki jih tukaj ni bilo. Tam je v kolektivni zavesti ideja, da je, karkoli si zamisliš mogoče, zato se je moj duh malo sprostil.

Ko sem nekaj let kasneje hudo zbolela in mi je šel sočasno po vodi biznis, ki je obetal milijonske zaslužke, je bila moja največja skrb to, da bi si morala poiskati službo.

Vedela sem, da to ni opcija. Življenju sem namreč obljubila, da če me ohrani pri življenju, bom poskrbela, da bo moj obstoj vreden vseh ton pojedene hrane. Ampak … nisem pa vedela kaj naj. In to je bil resen problem. Ker če veš kaj bi, potem to že narediš.

Potem sem, iskreno povedano, malo bluzila.

Življenju sem rekla, da se ne dotaknem ničesar, dokler se ne zjasni kaj bi to bilo. In se nisem. In ni trajalo dolgo, da sem našla svoje poslanstvo. Ampak … od poslanstva do tega, da te to poslanstvo preživlja je dolga pot.

In po par letih samogovorov o tem ali naj grem v redno službo ali ostanem zvesta sebi, po letih, ko si nisem mogla privoščiti ničesar kar ni bilo nujno za preživetje in po številnih zgodbah o transformaciji, ki so jih pripovedovale ženske po končanih Delavnicah za maternice z odgovornimi lastnicami in prebranih knjigah, ki sem jih napisala, ne bi nikoli menjala. Niti v sanjah se redna služba nikoli ne pojavi. Potem veste, da res ni zame.

Kako je danes?
Enkrat sem na enem tečaju dobila za nalogo vajo, ki jo lahko naredite tudi vi, gre pa takole; dopolnite stavek ˝Me zanima kako bi bilo, če …˝ z vsem kar se vam zdi povabljivo in v vas poveča življenje.

Moji stavki so bili: me zanima kako bi bilo, če ne bi nikoli rabila gledati šefa (kakršnegakoli), … če bi lahko zjutraj spala dokler se telo samo od sebe ne zbudi in potem v miru eno uro pila zeleni čaj, … če bi lahko šla v trgovino in ne gledala na cene, …če bi lahko delala nekaj zaradi česar bi na smrtni postelji (in že prej) lahko rekla ‘tole je bilo pa presneto dobro in koristno življenje’, … če bi sama določala koliko delam in se mi ne bi bilo treba izčrpavat, … če bi se pred hišo parkirala vesoljska ladja polna denarja in bi imela vsega v izobilju, …

Iskreno, na vesoljsko ladjo še čakam, vse ostalo pa nekako že več let tudi živim.

Vesnino darilo:
BREZPLAČNA E-KNJIGA

Kaj če je menstrualni cikel res naša narava?

PRENESI DARILO

Vesna Juvan je raziskovalka Življenja in ženske narave. Je voditeljica Delavnic za maternice z odgovornimi lastnicami in spletnih programov Zdravljenje linije prednikov, Miome imam! Kaj pa zdaj? in Živeti Žensko.

Je študentka telesne psihoterapije in avtorica štirih knjig; Rdeča zarja je napisana za ženske, Razumeti žensko. Misija nemogoče pa za moške, ki želijo spoznati žensko naravo. Cvetoče dekle je namenjena dekletom in Klic v globine vsem tistim, ki jih zanima poglabljanje vase.

Nina Gaspari

Nenačrtovana podjetnica

Kako sem postala podjetnica – čeprav nisem načrtovala

Pred podjetništvom sem delala v različnih podjetjih, v Sloveniji in v tujini. Vedno so me veselili ljudje - povezovanje, prepletanje različnih oddelkov, različni pogledi na isto stvar. Nikoli nisem imela občutka, da me delo duši ali omejuje.

Potem pa se je zgodilo nekaj, na kar nisem imela nobenega vpliva. V največji komercialni medijski hiši, kjer sem bila takrat zaposlena, so me v času poskusne dobe odpustili.

Takrat, pred šestnajstimi leti, sem se znašla v precepu in prvič začela razmišljati o podjetništvu. Ne zato, ker bi si to želela, ampak, ker si enostavno nisem predstavljala, da bi po tej grenki izkušnji spet stopila v fazo iskanja nove zaposlitve.

V podjetništvo sem tako vstopila nepripravljena in dolgo sem se počutila kot riba na suhem – brez kompasa, brez jasnega občutka, kako naj sploh obstajam v tej vlogi.

Potrebovala sem čas, da sem našla svoj ritem in, da sem si dovolila sprejeti dinamiko samostojne poti.

Največji strah, ki me je spremljal prva leta podjetništva, ni bil strah pred neuspehom, ampak pred uspehom.

Če kot otrok poslušaš, da bi vsako stvar lahko naredila bolje, kasneje v odraslem življenju z uspehom ne znaš tako dobro upravljati kot z neuspehom.

In tega sem se morala naučiti. Seveda sem se ob tem tudi jaz borila s sindromom vsiljivke in nenehnim strahom, da mi z lastnim delom, znanjem, sposobnostmi, izkušnjami in povezavami ne bo uspelo preživeti v turbulentnih vodah podjetništva.

Velik prelom se je zgodil septembra 2019. Takrat sem prvič dobila občutek, da so se telo, srce in razum povezali v eno. Sprejela sem nekaj odločitev, ki so temeljito spremenile mojo poslovno pot.

Ena od njih je bil začetek oddajalnja podkasta Lovim ravnotežje in s tem, da sem postala ena prvih slovenskih podkasterk. Želela sem odpirati prostor za zgodbe žensk podjetnic, za pogovore o delu, življenju, počutju

O iskanju življenjskega ravnotežje, ki se mi zdi, še posebej v podjetništvu, še vedno velik izziv. Še posebej za ženske.

Ob sebi sem vedno imela veliko podpore, čeprav v moji ožji družini ni podjetnic. Moj pomemben zgled je stric Emil, ki se je pred več kot šestdesetimi leti preselil v ZDA in s katerim sva sodelovala pri inovativnem projektu Slovenia vodka.

Še danes se nanj obrnem z vprašanji in ko nisem sigurna, katero pot izbrati. Hvaležna sem mu za znanje in izkušnje, ki jih brezkompromisno daje, pa njegovo spodbudo, ki običajno pride z besedami »the biggest risk is not to take the risk« ali pa, da naj skozi življenje hodim, kot bi hodila skozi polja sanj.

Danes vem, da je rdeča nit mojega dela povezana z ženskami. Z njihovimi zgodbami, glasom, močjo, medsebojno podporo.

Ta nit danes najbolj živi v projektu Herera, kjer skupaj gradimo platformo, na kateri ženska lahko dobi vse potrebne informacije o življenjskem obdobju perimenopavze in postmenopavze.

O obdobju, ki ga bomo vse doživele, pa o njem premalo vemo, da bi v njem sprejemale dobre odločitve, ki vplivajo na kakovost naših življenj in dolgoživost.

Podjetništvo mi danes predstavlja smisel, svobodo, priložnost, da s svojim delom, znanjem, strokovnostjo, izkušnjami in prehojeno potjo lahko odpiram polje za razmislek tudi drugim ženskam, ki se znajdejo v podobnih situacijah.

Pred šestnajstimi leti, ko sem doživela enega od večjih neuspehohov, še nisem vedela, da bom padce in poraze hvaležno nosila v sebi in se iz njih največ naučila. Da mi bodo stali kot kompas na poti in mi odpirali vrata, ki jih še nisem poznala in videla.

Če razmišljaš o tem, da greš na svoje, bi ti rekla: zaupaj poti, tudi ko je ne razumeš. Največ se naučiš prav tam, kjer te je najbolj strah.

Ninino darilo:
POPUST

10% popust na letno naročnino na Substack Radovednice

PRENESI DARILO

Nina Gaspari je komunikacijska strateginja, avtorica in ustvarjalka vsebin z več kot 20-letnimi izkušnjami v medijih, odnosih z javnostmi in pripovedovanju zgodb. Zadnja leta se posveča projektom, ki ženskam pomagajo razumeti življenjske prehode in se v njih ne počutiti same.

Je soustanoviteljica platforme Herera, prve slovenske skupnosti, namenjene ozaveščanju in informiranju o perimenopavzi in postmenopavzi, ter avtorica podcastov in Substacka Radovednice, kjer povezuje osebno izkušnjo, strokovno znanje in iskrene pogovore.

Manca Korelc

Moja intuitivna pot v svet podjetništva

Moja prva misel ob pisanju, kako sem šla na svoje, je bila: "Jaz sem kar šla." Pa vendarle se v ozadju skriva globlja zgodba, več usklajenih korakov, ki sem jih prehodila do današnjega dne.

Moja kariera se je začela leta 2008, ko sem bila tržnica oglasnega prostora v eni izmed največjih spletnih agencij v regiji.

Nadaljevala sem v več spletnih agencijah, ki so mi dale zelo veliko znanja o različnih elementih digitalnega marketinga.

Potem pa se je zgodilo leto 2014, ko smo v eni izmed agencij množično dobili odpoved. Takrat sem prvič dobila idejo, da grem na svoje.

Imela sem več let izkušenj z izvajanjem delavnic za podjetja, tako da je bilo to moje izhodišče, biti specialistka za digitalni marketing.

Ko sem prvič stopila v čevlje samostojne podjetnice oktobra 2014, sem si postavila težko vprašanje: "Kako me bodo stranke najele, če niti ne vedo, da obstajam?"

Uredila sem si LinkedIn profil in pričela objavljati vsebine. To je bil moj naraven odziv na svojo popolno anonimnost. Če delim znanje navzven, bodo potencialne stranke razumele, da ga imam.

S "content marketingom" sem pričela graditi kredibilnost, še preden sem poznala termin.

Podjetništvo sem po letu dni zapustila, saj sem se ustrašila poletnega zatišja.

Nadaljevala sem s pisanjem vsebin na LinkedInu, saj sem verjetno v sebi zaznavala, da bo to še prav prišlo.

Šla sem v službo za dve leti, potem pa je prišlo prelomno leto 2017. Marca tega leta sem ustvarila projekt Moja jezera, junija dala odpoved, jo oktobra v drugem podjetju dobila, nato pa sem šla spet na svoje.

Podjetništvo sem izbrala zaradi dvoma, da bom našla zase prostor v podjetju ali organizaciji, kjer se bom lahko poslovno in osebnostno razvijala. Sicer o njem nisem nikoli sanjarila ali ga načrtovala.

Ker sem LinkedIn ves čas uporabljala za grajenje svoje Osebne znamke in mreženje, sem v tem našla svojo strast in poslanstvo ter to izbrala tudi za svoje storitve. Zdi se, kot da sta podjetništvo in LinkedIn izbrala mene in ne obratno.

Samozavestno lahko rečem, da sem uspešna podjetnica, a izzivom se ne morem izogniti. Se pa razlikujejo med različnimi časovnimi obdobji.

Če so bili moji največji izzivi v podjetništvu nekoč kako se mrežiti in kako postaviti cene storitev, se danes tesnoba giblje v svetovih sprememb algoritma na LinkedInu, vsiljivosti umetne inteligence in vse zahtevnejšem tržnem okolju.

Toda kljub mnogim trenutkom anksioznosti, ki jim ljubkovalno pravim "podjetniški sindrom", ostajam podjetnica, saj čutim, da moram.

Težko govorim o svobodi, saj vendar v podjetništvu ne moreš povsem izklopiti aktivnega poslovnega uma in koncept work-life balance ne obstaja, toda omogoča mi tisto, kar moja duša najbolj potrebuje: prostor, kjer je lahko točno takšna, kakršna mora biti, brez okvirjev poslovnih ciljev, saj ne delujem s številkami, ampak za vse odločitve uporabljam intuicijo in v svojem samotarskem svetu, v katerem najraje ustvarjam.

Mancino darilo:
3 BREZPLAČNI E-PRIROČNIKI

Potrebujete pomoč pri LinkedInu?

PRENESI DARILO

Manca Korelc je podjetnica, LinkedIn strokovnjakinja, predavateljica in TV voditeljica. LinkedIn ji je omogočil gradnjo kredibilnosti, posla in dolgoročnih partnerstev, kar je nadgradila v uspešno kariero svetovalke.

Njeno delo vodi moto Build Business by Being Personal, pri čemer gradi osebno znamko na avtentičnosti. Njena največja strast pa so jezera, ki jo izraža v ustvarjanju nagrajenega projekta Moja jezera. Vrhunec njene ustvarjalnosti je šest izdanih knjig o jezerih in LinkedInu.

Simona Lečnik Očko

Mislili so, da je bonton strog in zastarel, dokler niso spoznali mene.

Če bi mi pred leti kdo rekel, da se bom preživljala s poučevanjem sodobnega bontona, bi se verjetno nasmehnila.

»Pa Simona, ti si nora, kdo ti bo plačeval, da ljudem poveš, kako naj se obnašajo?« Takšne komentarje sem slišala večkrat. Še dobro, da jim nisem nikoli verjela.

Pred podjetništvom sem imela stabilno in varno kariero. Delo me je osrečevalo, delala sem s čudovitimi ljudmi, a sem hkrati nezavedno zbirala bontonsko gradivo, shranjevala članke, se udeleževala izobraževanj in spremljala oddaje o bontonu, protokolu in komunikaciji.

Vsak dan sem opazovala ljudi, njihove odnose in komunikacijo, v delo pa vedno vključevala elemente bontona. Čutila sem, da ta služba ni zadnja postaja, kjer bom vrgla sidro.

Moj pokojni oče je nekoč rekel, da so ljudje moj hobi. Danes vem, da je imel prav.

Prelomni trenutek ni bil en sam dogodek, temveč notranje spoznanje, da bo moje življenje imelo večji smisel, če bom šla po svoji poti.

Ob zaključku magistrskega študija mednarodnih in diplomatskih študij, ko sem se poglabljala v diplomacijo, protokol in kulturo vedenja, sem jasno začutila, da je to, kar hočem živeti.

Odločila sem se, ne glede na dvome, skeptike ali strahove, slediti sebi in svojemu poslanstvu. Brez poslovnega načrta in prihrankov, le strasten skok na glavo.

Strah je bil prisoten. Finančna negotovost, dvomi v lastne sposobnosti in vprašanje, ali bodo ljudje sploh želeli slišati moje ideje. A imela sem nekaj neprecenljivega, močan notranji kompas in podporo družine.

Odločila sem se, da bom sledila sebi, kljub temu, kar so drugi govorili.

Prvi koraki so bili težki. Velikokrat sem padla, a vedno sem vstala. Vsaka majhna zmaga, hvaležen pogled udeleženca in zgodba, da sem nekomu pomagala na poti do samozavesti, me je utrjevala.

»Simona, uspelo ti je čez noč in naenkrat imamo vsi radi bonton, na način kot ga predstavljaš ti,« so mi govorili. Čez noč? Nikakor. Pisanja pozno v noč, štetja kovancev za prispevke in notranjih borb nihče ni videl.

A vsakič sem premagala strah, ker nisem nekoč želela obžalovati, da nisem poskusila.

Danes, v moji Lumii – Akademiji vrednot, ustvarjam prostor, kjer bonton ni formalnost ali snobizem, ampak močno in sproščeno orodje samozavesti, spoštovanja in boljših odnosov. To je poslanstvo, ki ga živim vsak dan.

Iz otroškega navdušenja nad bontonom se je rodila ljubezen, ki sem jo iz hobija razvila v posel, poln energije, hvaležnosti in sreče.

Če bi danes pila kavo z žensko, ki razmišlja o svoji poti, bi ji rekla, da je strah normalen, dvomi so del poti, a poslušati je treba notranji glas.

Ko postanemo svoje največje podpornice in zaupamo, da zmoremo, pridejo nagrade kot rezultat vztrajnosti in vere vase.

Sreča ne spremlja pogumnih, ampak smo pogumni tisti, ki ne odnehamo, ko postane hudo. Ko sledimo svojemu poslanstvu, se življenje spremeni, postane polno, navdihujoče in resnično naše.

Simonino darilo:
BREZPLAČNI PRIROČNIK

Osnovni standardi sodobnega bontona

PRENESI DARILO

Simona Lečnik Očko je ustanoviteljica in direktorica Lumie – Akademije vrednot, priznana strokovnjakinja, svetovalka in mentorica na področju sodobnega poslovnega bontona, protokola ter učinkovite komunikacije.

Kot magistrica mednarodnih in diplomatskih študij izobraževalne vsebine podaja na sodoben, uporaben in ciljno usmerjen način, pri čemer teoretična znanja smiselno povezuje z bogatimi praktičnimi izkušnjami in dolgoletno prakso.
S svojim delom razbija predsodke o zastarelem bontonu ter nudi individualno in skupinsko svetovanje za poslovno in zasebno rabo.

Špela Vehar

Moj skok v podjetništvo - lenoba!

Dostikrat mi je bilo rečeno, da sem lena, preveč občutljiva in da ne znam nič po-trpeti.

Četudi so bile te besede mišljene kot graja, jaz te svoje lastnosti danes pripisujem močnji notranji težnji po svobodi, kreativnosti in iznajdljivosti.

Celo življenje sem globoko v sebi vedela, da ljudje nismo ustvarjeni za garanje in dolgočasno "štancanje", temveč, da bi morali živeti življenje, kjer se veliko zabavamo, spoznavamo resnice in lekcije o sebi in svetu, ter kreiramo lepši jutri zase in za svoje otroke.

Iz tega razloga me je monotono delo z nizkimi urnimi postavkami, ki sem ga nekaj malega izkusila v študentskem obdobju,"ubijalo".

Že takrat sem nezavedno iskala načine, da bi lahko z malo učinkovitega dela generirala več denarja, hkrati pa sem si vedno želela delati nekaj, pri čemer bi čutila globoko notranjo izpolnjenost.

Želela sem videti smisel in vrednost v svojem delu, hkrati pa sem si želela visoko raven osebne avtonomije in prihodkov.

Slabo namreč prenašam avtoriteto, ki svoje superiornosti ne dokazuje s kompetencami in znanjem, zaradi katerih bi si v mojih očeh zagotovila spoštovanje.

Poleg tega srčno sovražim zbujanje z budilko.

Edina logična posledica teh mojih karakteristik je toraj bila, da sem že na fakulteti iskala drugačna dela, kjer sem se morala veliko učiti in kjer sem bila plačana od provizij in prodaj, ne pa (samo) na uro.

Na začetku me je podjetniška pot peljala v mrežni marketing, kjer nisem bila preveč uspešna.

Ko danes pogledam nazaj na to zgodbo, sem hvaležna za obilico prodajnega znanja, če pa sem brutalno iskrena do sebe, je neka raven mene v tej zgodbi čutila odpor do prodaje produktov, ki niso bili moji lastni in si je moja duša želela bolj inovativno in samostojno kreacijo.

Zaradi tega notranjega upora duše se mi tisti posel nikakor ni želel zgraditi, po drugi strani pa mi je dal osnove, da sem kasneje začela ustvarjati spletne vsebine, kjer sem ljudem predajala in prodajala znanje in izkušnje, ki so jim pomagale, ne pa izdelkov.

Moji začetki niso bili enostavni, saj sem imela sprva katastrofalen odnos do denarja (verjela sem da je vir zla) in do sebe in svojih sposobnosti (verjela sem, da so vsi drugi bolj pametni, sposobni in izobraženi od mene), zato sem se na nek način malo skrivala v sramu in s tem blokirala svojo rast.

Kar mi je najbolj pomagalo iti stopničko višje v poslu in da imam danes urejene finance in se ne borim iz meseca v mesec, je bilo to, da sem se poglobila v psihologijo travm in tega, kako nas oblikujejo in obvladujejo naš miselno-čustveni aparat ter da sem začela živeti življenje v prepričanju, da je glavni namen človeka na zemlji izpopolnjevanje in polepševanje človekovega naravnega okolja.

Začela sem pri polepševanju in naravnem zdravljenju sebe in drugih, moj naslednji cilj pa je zdravljenje matere Zemlje.

Špelino darilo:
PDF VODNIK

Odkrij vzrok za preporod

PRENESI DARILO

Špela Vehar je spletna mentorica in pomaga ženskam, ki se dolga leta borijo s prekomerno telesno težo in/ali kroničnimi zdravstvenimi izzivi, da prepoznajo in odpravijo primarne vzroke svojih izzivov. Pokaže jim, kako se kvalitetno negovati s hrano, ki njihovo telo na najvišji ravni. Transformacije se tako lahko odvijajo brez restriktivnih diet in rigoroznih vadbenih programov.

Špelin moto: lahkotna vitkost in zdravje sta človekovi primarni stanji za katere se nikoli ne bi smeli truditi.

Ivana Šolc

Ko sem izbrala sebe … Moja pot iz teme v svetlobo in svobodo.

Svojo zgodbo bom začela s tem citatom: »Imamo dve življenji. Drugo se začne, ko se zavemo, da imamo samo eno.« Verjamem, da si začutila moč teh besed.

Ko sem prišla v Slovenijo, sem začela z nule. In tako sem ustanovila učni studio za otroke. Takrat sem svojo pot začela z »družini prijazno franšizo«. Ki pa je bila vse prej kot prijazna. Med tem sodelovanjem sem izgorela in se znašla v vrtincu tesnobe.

Ko se danes ozrem nazaj, skoraj ne morem verjeti, v kakšnem stanju sem bila takrat… V prsih me je tiščalo.

Ta bolečina je bila težko obvladljiva, ker sem vsakič mislila, da me bo infarkt. In to je sprožilo val groznih občutkov in fizičnih odzivov po vsem telesu.

Nič več povsod drugje- izven sebe. Svoje moči sem investirala vase, v delo na sebi – za svoje mentalno, duševno in telesno zdravje …

Čez dan je še nekako šlo … Vsak večer, ko sem šla spat, pa se je začela nočna mora … Borba, ki je trajala celo noč …

Čeprav je bilo to najbolj mračno obdobje v mojem življenju, je bilo to leto preboja.

Ta izkušnja me je naučila, da je edina pot, ki pelje do spremembe, ta, da si znaš prisluhniti in slediš sebi. Ne glede na to, kaj pravijo drugi. Kajti drugi govorijo o njihovih omejitvah, ne tvojih.

Vesolje mi je dostavilo program Jaya Shettyja. In tako se je začel globok proces preobrazbe in zdravljenja. Obrnila sem se navznoter. In končno začela iskati odgovore na pravem mestu, v sebi. Kajti zaman sem jih iskala vsepovsod izven sebe.

Na tej poti sem ugotovila, da bistvo vsega ni, da čakam na luč na koncu tunela, ampak da jaz postanem luč. Kako? Tako da z veliko ljubezni, sočutja in prizanesljivosti poskrbim zase na vseh nivojih. Na ravni uma, srca, duha in posledično telesa.

Kajti vse je povezano. Ker vsak od nas je popolna celota.

Danes vem, da je najpomembnejši odnos - odnos do sebe. Kot pravi Jay » Ne iščite sreče in ljubezni izven vas, ampak v vas. Ne čakajte, da vas drugi osrečijo. Poiščite vaš izvir sreče in napajajte se vsak dan. Ne čakajte, da vas drugi ljubijo, da boste srečni. Vaš najpomembnejši odnos je odnos do sebe. V družbi samega sebe preživite vse življenje. Zato se imejte radi.«

Zbrala sem ves pogum, ki sem ga premogla, in se odločila, da zapustim franšizo. In grem na svoje.

Če sem danes prvi Jay Shetty coach v Sloveniji, je to sad eksponencialne osebne rasti, nadgradnje vseh miselnih programov in transformacije na vseh ravneh – na ravni uma, srca, duha.

Danes živim to, o čemer sem pred par leti samo sanjala.

Živim svoje poslanstvo: opolnomočiti mamice, ki žonglirajo vse svoje vloge ženske, mame, partnerke … Ker verjamem, da je ravno obdobje materinstva tisti čas, ko se v ženski zgodi tektonski premik.

Vsak porod je hkrati preporod. Ko se rodi otrok, se rodi tudi mama. In vsaka mama bo pot otroštva s svojim otrokom prehodila samo enkrat, za seboj pa pustila dragocen odtis.

In opolnomočiti otroke, ki danes potrebujejo bolj, kot kadar koli prej, da začutijo svojo dragocenost, razvijejo zdravo in pozitivno samopodobo, verjamejo vase, se naučijo postaviti zase ter pogumno izraziti svoje meje.

Vodi me zavedanje, da danes ustvarjamo svoj jutri. Kot tudi svet, v katerem bodo jutri živeli naši otroci. Kakšen svet jim bomo pustile? Naj bo poln ljubezni, spoštovanja, prijaznosti, prizanesljivosti, spodbujanja in sočutja.

Ivanino darilo:

BREZPLAČNI VODIČ ZA MAME IN 15-MINUTNI EMPOWERMENT COACHING 1:1

5 modrosti, zakaj ti bo ljubezen do sebe spremenila življenje

PRENESI DARILO

Ivana Šolc je avtorica in coachinja, ki že več kot 20 let dela z otroki in mladostniki. Po boleči osebni izkušnji medvrstniškega nasilja se je njeno poslanstvo še okrepilo: opolnomočiti otroke in mladostnike, da začutijo svojo dragocenost, razvijejo zdravo in pozitivno samopodobo, verjamejo vase, se naučijo postaviti zase ter pogumno izraziti svoje meje.

Na tej poti je spoznala, da imajo mame ključno vlogo pri krepitvi otrokove samozavesti, saj za vsakim otrokom, ki verjame vase, stojijo starši, ki so vanj verjeli prvi. Po zaključenem študiju na Jay Shetty Certification School v ZDA je postala Empowerment coachinja za mame, ki si želijo zaživeti sebe, avtentično in svobodno.

Alenka Paveo

“Samo da je narejeno” in drugi zločini nad možgani

Obstajata dve vrsti ljudi.
Tisti, ki ponavadi rečejo: “Samo da je narejeno,”
in tisti, ki ves čas sprašujejo: “Ampak zakaj?”

Prvi so učinkoviti. Imajo rutine, kljukice in občutek, da je svet pod kontrolo.
Drugi …
Imajo pomisleke, vprašanja, ideje ob 3:47 zjutraj, prebliske in občutek, da nekaj manjka, če ne razumejo, kaj vse skupaj sploh pomeni.

Jaz sem iz druge skupine.
To sem vedela že v četrtem razredu osnovne šole, ko sem v razred prinesla majhen kovinski lonček tigrove masti.
V praksi se je izkazala za orožje in nihče še slutil ni, da bomo tisti dan vsi končali v solzah.

Takrat sem bila sveto prepričana, da rešujem razred. Če bomo vsi jokali, se bomo morda izmazali. Odprla sem lonček - in ga podala naprej …

Sledil je jok in stok in učiteljičin šok.
Kazni se ne spomnim več. Prav gotovo pa je ostanek masti končal v omari:
“Zaplenjeno!”

Kdo normalen pride na idejo, da mazanje 30 otrok s tigrovo mastjo pod očmi lahko karkoli reši?

Mogoče je šlo za obup pred dolgočasjem ali mojo prirojeno potrebo po akciji.
Ali pa je bil preblisk nečesa, čemur danes pravim turbo možgani, ki ne prenesejo praznega teka.

Če se dogaja nekaj dolgočasnega, najdejo način, da se dogaja nekaj drugega. Tudi če je to “plan B” s kafro in mentolom.

Takrat še nisem razumela, da niso vsi otroci pripravljeni tvegati lastne roženice samo zato, da se izognejo testu.

Je pa to moj prvi spomin, da ne mislim in ne delujem tako kot večina - in začetek moje “podjetniške poti”.

Nikoli se nisem odločila, da “grem na svoje”.

Doživljala sem le počasen, večleten uvid: klasična pot “kuća-poso” ni zame. V enem telesu in možganih imam preveč življenj in galaksij.

Kljub temu sem delala v različnih sistemih. Rada sem ustvarjala, reševala probleme in oboževala zaključke, ko se je vse povezalo v smiselno celoto.

Znova in znova pa me je dušilo vse, kar se začne ali konča s stavkom: “Tako se pač dela.”

Zato so bili tudi prvi koraki v svet podjetništva le naslednja stopnja gibanja in hkrati zelo praktični - napredek, ker sem šla študirat dizajn in ob študiju delala to, kar sem znala.

Največji izziv pa nikoli ni bil delo, ampak jaz sama: struktura, meje, denar in obrazci.

O FURS-u in položnicah bi lahko napisala knjigo. O večkratni izgorelosti tudi.

Strahovi? Čisto vsi po vrsti, še največji pa prevpraševanje: “A ima to sploh smisel?” in dvom: “Ali sem dovolj dobra?”

Nikoli me nista zanimala status in denar, ampak smisel in učinek. Bo nekdo zaradi mojega znanja naredil korak naprej? Lahko poenostavim kaos in olajšam odločitev?

Danes vem, da tigrova mast ni bila upor - le otroški poskus, da se nekaj premakne in nekoga reši.

Še vedno ne prenesem praznega teka. Razlika je le v tem, da tega ne rešujem več z mazanjem sošolcev, ampak z razstavljanjem problemov.

Podjetništvo mi ni dalo odgovorov. Dalo pa mi je prostor, kjer mi ni treba delati stvari samo zato, “da so narejene”, ampak se lahko sprašujem: “Čaki malo. Zakaj sploh to delamo?”

Alenkino darilo:
[VIDEO POSNETEK + AI PROMPTI]

Cene, denar in turbo online biznis

PRENESI DARILO

Alenka Paveo, KofetARTca, dirigentka kaosa, ki vse naspidira z AI. Piše prodajne tekste in robotke uči prodajat. Po stroki dizajnerka, po srcu pripovedovalka zgodb, zadnja leta pa ustvarja digitalne produkte in podjetnice uči, kako z AI in pametnimi sistemi gradijo posel ter pišejo bolj jasno in avtentično.

Njena mantra: “Nisem kaos. Jaz sem turbo.”

Brigita Langerholc Žager

Kaj pa sploh znam?

Sem se vprašala, ko sem nekega dne v tretji nosečnosti dobila odpoved honorarnega dela na Olimpijskem komiteju.

Saj jaz nimam delovnih izkušenj, če sem prej samo tekla na olimpijskih igrah, svetovnih prvenstvih in je bil to moj poklic 18 let življenja.

Oh, življenje se hitro obrne. Sprva sem imela načrt, da bom zaplula v podjetniške vode. Diplomirala sem na zasebni fakulteti v Ameriki s področja ekonomije.

Magistrirala sem iz smeri menedžment neprofitnih organizacij na FDV-ju. V svojem krogu sem imela številne poslovneže, zato sem bila prepričana, da bom mesto našla v katerem izmed mednarodnih konglomeratov, kot sta Nike in Adidas.

Tudi s strani takratnih sponzorjev sem dobila vrsto ponudb, a je na koncu naneslo, da sem pred tretjo porodniško ostala brez službe.

Kaj naprej? Kaj mi to sporoča? Sem se spraševala. Zajel me je strah – imela sem otroke, potrebovala sem dohodek.
A vedno je tako, da ima življenje zate svoje načrte. Tako sem se ustavila in vprašala: kaj znam?
Okej, znam učiti jogo. Pa sem začela sodelovati s podjetji in izvajati vadbo na delovnem mestu. V tem sem resnično uživala.

Po depresiji sem se sestavljala skupaj, svoj višek pa sem vlagala v terapije. Izvajala sem delavnice in terapije, učila jogo, kmalu pa so prišle tudi prve ponudbe za predavanja o motivaciji in vizualizaciji.

Tako se je začela moja druga faza – boleča faza prilagajanja iz visoko izobražene bivše športnice v normalno življenje in začetek mojega samostojnega podjetništva.

Odkar pomnim, mi ni žal, da sem stopila na to pot, saj sem kot otrok večino časa preživela po bolnišnicah, se borila z bakterijami, imela uničeno telo zaradi antibiotikov, hudo astmo, kožne alergije in popravljala svoje zdravje najprej skozi jogijske asane in dihalne tehnike, nato skozi vrhunski šport (ki na koncu ni bil tako zdrav).

Ta me je pa ogromno naučil o tem, kdo sem, kakšne so moje zmožnosti in da, ko padem, se poberem in vztrajam. Mogoče ne vidim takoj luči na koncu tunela, jo pa kmalu zagledam.

Zame je bila ena največjih lekcij, da zaupam notranjemu vodstvu in kreiram svoj svet. Ne svet, ki so mi ga želeli »uturiti« drugi!

Moji začetki so bili polni obupa, sramu in vprašanj tipa: Kako sem lahko tako nizko padla? Da zdaj drugi kreirajo moj svet, ne jaz.

Moj prvi obrat se je zgodil, ko sem vsako leto nastavila, kaj me podpira in kaj me ne podpira več.

Ko sem nehala delati s športnimi organizacijami in si skreirala povsem nov poklic/poslanstvo ter čudovite stranke.

Danes mi podjetništvo pomeni svobodo, da si vzamem dopust med šolskimi počitnicami in sem z otroki, pravo razmerje med počitkom in delom.

Moje poslanstvo je pomagati ljudem odkriti neizmerno moč, ki se skriva znotraj njih in s katero si dovolijo narediti korak naprej v svojem življenju.

Takrat, ko te je najbolj strah, naredi samo en majhen korak. Ne sprašuj se, ali je pravi – samo naredi ga!

Brigitino darilo:

BREZPLAČNA MEDITACIJA

Meditacija s svetlobnim jezikom za opolnomočenje tebe draga Ženska

PRENESI DARILO

Brigita Langerholc Žager je podjetnica, jogistka, predavateljica, avtorica knjige Do cilja in naprej, danes kot mentorica deli dragocena spoznanja in modrosti življenja, predvsem na področju intuicije, vizualizacije, Svetlobnega jezika in znotraj Zavestne akademije.

Njeno življenje je zgodba o neukrotljivi moči duha – o tem, kako se je kot deklica, ki je pogosto bolehala, preobrazila v vrhunsko atletinjo in danes ženskam deli dragocena spoznanja , modrosti življenja in jih spominja na prvotno znanje, ki ga nosijo znotraj sebe.

Erika Felicijan

Iz srca v prostor

Ustvarjanje je moj način življenja.
Ne ločujem med tem, kdo je, in tem, kar delam. Ideje, oblačila, dogodki in prostori, ki jih ustvarjam, izhajajo iz istega vira – iz srca.

“Krivec” za mojo ustvarjalno dušo je verjetno tudi moj dedek, Franjo Felicijan, ki je bil čudovit lončar.

Moja pot se ni začela z jasnim poslovnim ciljem. Začela se je z občutkom, da želim ustvarjati drugače. Počasneje. Osebneje.

Tako so nastali prvi kosi, iz katerih je zrasla blagovna znamka Patsy. Patsy ni sezonska moda. Je garderoba za življenje. Kosi so zasnovani tako, da se prilagodijo telesu, dnevu in razpoloženju.

Zanimajo me oblačila, ki dopuščajo gibanje, spreminjanje in osebni izraz. Takšna, ki ne kričijo, ampak ostanejo.

Moja poslovna pot se ni začela z velikim načrtom, ampak z zelo preprostim občutkom: da želim ustvarjati stvari, ki imajo pomen. Takšne, ki niso narejene na hitro.

Tako je zrasla tudi moja blagovna znamka Patsy – prostor, kjer se srečajo funkcionalnost, ženstvenost in pogum biti drugačna.

Moj najbolj prepoznan kos oblačila pa je kimono plašč, ki je postal ‘must have’ kos v omari marsikatere Slovenke, modne navdušenke pa ga nosijo tudi drugod celem svetu.

Ob tem se je rodil tudi ARTish – najprej kot ideja, nato kot dogodek, danes pa kot skupnost. ARTish je prostor, kjer se umetnost sreča z vsakdanom. Kjer ustvarjalci dobijo obraz in obiskovalci pogum, da stopijo bližje. Zame je ARTish dialog, ne razstava.

Pomemben del moje poti je zaznamovalo tudi življenje v Indiji. Tam sem se naučila drugačnega ritma – ritma, ki dopušča proces, napake in tišino.

Iz teh izkušenj je nastal ARTish India, projekt povezovanja ustvarjalcev onkraj kulturnih in geografskih meja. Če nosiš Patsy ali vstopiš v ARTish prostor, si del te zgodbe. In to je zame največja vrednost.

Verjamem, da če moj takratni delodajalec ne bi čez noč ukinil mojega delovnega mesta, se verjetno Patsy in ARTish ne bi nikoli razvila do te mere, kot sta sedaj.

Hvaležna sem za to brco v rit in po vseh teh letih se ne vidim več v kakšni pisarni oz. z drugim šefom kot Patsy.

Po izgubi redne službe sem se vrgla v status samozaposlenega, splavala in sem tu še zdaj.

Svobodna. Neobremenjena. Srečna.

In vsak večer se zahvalim za življenje, ki ga imam. Zahvalim se za službo, ki sem si jo dejansko ustvarila sama in sem na to tudi izredno ponosna.

Erikino darilo:
POPUST

15% popust na kimono ogrinjala

ZA PREVZEM DARILA PIŠI NA EMAIL

Erika Felicijan je lastnica blagovne znamke Patsy ter ustanoviteljica in idejna vodja umetniške platforme ARTish, ki prav tako aktivno deluje že od leta 2011.

Na samostojno ustvarjalsko pot je stopila 16 let nazaj, pred tem pa je bila redno zaposlena kot vodja projektov in urednica spletne strani v oglaševalski družbi.

Nina Dečman

Po ovinkih do lastne poti

Pred odprtjem S.P.ja sem delala kot socialna delavka in v svojem delu zelo uživala. Ko mi je življenje na pot pripeljalo glino, se je pa vse spremenilo. Najbolj sem se spremnila jaz.

Z glino sva se pobližje spoznali, ko sem bila še redno zaposlena socialna delavka in mati samohranilka dvema majhnima otrokoma.

V trenutku, ko sem v sebi začutila klic in močno željo po delu z rokami, se je na socialnih omrežjih pojavil oglas, da mariborski studio razpisuje lončarske delavnice. Brez razmišljanja sem se prijavila in bila je ljubezen na prvi dotik.

Vendar je bila pot do samostojne podjetnice še precej daleč. Prvi ovinek je predstavljala izgorelost, ki ji danes pravim darilo življenja.

Takrat sem imela na voljo veliko časa, da razmislim, kdo sem, kaj si želim in kako bom to dosegla. Nisem še upala razmišljati o samostojni poslovni poti, saj sem bila odgovorna za otroka in kredit za hišo.

Sem pa spremenila službo. Kmalu, ko sem nastopila novo službo je prišlo novo darilo življenja – čas korone.

Čas, ko sem, zaradi neipolnjevanja PCT pogoja, dobila odpoved. V tem času sem sebe preizkušala, kako močna sem, koliko trdno si dovolim stati v svoji resnici, tudi ko stojim sama, in predvem, koliko zaupam življenju, da bo za nas vedno poskrbljeno.

Predvem brezmejno zaupanje se je izkazalo, in se vedno znova izkazuje, za ključno, ko sprejemam pogumne, in včasih tudi drzne, odločitve v življenju.

Podarjen čas smo do dobra izkoristiili za kvalitetno družinsko življenje, saj sem otroka vzela iz šole in smo se šolali na domu.

Ogromno časa sem pa tudi namenila ustvarjanju z glino in malo po malo je začela rasti moja prepoznavnost na tem področju. Vedno več ljudi se je name obračalo z željo po mojih izdelkih.

Po koncu korone sem toliko napredovala v lončasrkem znanju in spretnostih, da sem se zaposlila v lokalnem mariborskem studiu – odprla sem tudi popoldanski S.P..

V tem času sem tudi zanosila in na mojo veliko žalost v polnem tretjem mesecu nosečnosti, izgubila otroka. Po končani bolniški odsotnosti po splavu me je v službi čakala odpoved.

Taktrat se je v meni nekaj premaknilo. V meni je kričalo Zdaj pa dovolj. Dovolj delovnih mest, kjer si in te naslednji dan že ni. Kjer kot človek ne veljaš popolnoma nič.

Želela sem svobodo in lastno upravljanje s časom, Kjer bom lahko urnik dela prilagodila družinskemu urniku.

Še isti dan, ko sem dobila odpoved, sem šla na banko in vzela še en kredit, da sem iz domače garaže ustvarila lasten Atelje.

ila sem popolnoma odločena in prepričana, da je to edina prava pot zame/za nas.

Neomajno sem verjela, da mi bo uspelo. Srce in vse celice v mojem telesu so vpile Ja, ja, To je to!

Eno leto po odprtju lastnega ateljeja, sem delavnico razširila. Moje lončarske delavnice so bolj ali ne vedno polne. Prodaja izdelkov lepo teče.

Predvsem pa lepo teče naše življenje. Moj posel počasi postaja “družinski”, saj se mi otroka zelo rada pridružita – hči pri ustvarjanju, sin pa pri prodaji izdelkov na stojnicah.

Ponosna sem nase, da sem verjela vase in si dovolila sanjati drzne sanje ter stopiti iz cone udobja z velikimi koraki. Vsak dan znova se zavem, da je bila odločitev prava.

Ninino darilo:

20 % POPUST ZA LONČARSKO INDIVIDUALNO DELAVNICO

Lončarska individulna delavnica

ZA PREVZEM DARILA PIŠI NA EMAIL

Nina Dečman je po izobrazbi socialna delavka, po poklicu lončarka, po duši pa divja, neukrotljiva ženska, ki ljubi življenje in ustvarjanje. V svojem Atelje LeLa tke lončarske zgodbe, ustvarja unikatne izdelke in povezuje ženske v skupnost, kjer smo druga ob drugi kot sestre.

Ko jo je življenje parkrat konkretno brcnilo v rit je našla sebe, svojo resnico in moč, da si zgradi življenje, kot ga je vedno sanjala...svobodno in lahkotno.

Daniela Srpčič

Dvakrat na svoje

Prvič od strehe navzdol. Drugič od temeljev navzgor.

Znala sem graditi hiše, življenje pa sem dolgo gradila od strehe navzdol. To sem razumela šele po hudi prometni nesreči.

Dolga leta sem bila zaposlena v gradbenem podjetju. Svet natančnosti, rokov, odgovornosti in pritiska.

Bila sem marljiva, zanesljiva in predana. Potem se je zgodila huda prometna nesreča.

Življenje se ni ustavilo – jaz sem se.

In takrat sem dojela prvi uvid: čeprav si priden in močan, NISI nenadomestljiv. Sistem teče naprej.

Kmalu zatem sem prvič šla na svoje. S poškodovanim sistemom, ki ga je pustila nesreča, sem se nadebudno gnala naprej.

Vodila sem podjetje, gradila hišo, skrbela za družino. Navzven sem bila močna, zanesljiva, sposobna.

Takšna, ki zmore vse.

Znotraj pa sem živela v stalnem naporu, brez počitka, brez varnosti.

Delovala sem, kot da hišo gradiš od strehe navzdol. Ja, JAZ gradbinka, nisem vedela, kako se gradi lahkotno življenje.

Dolgotrajen stres, poškodbe in pritisk so se v telesu izrazili kot fibromialgija. Telo je odpovedalo tam, kjer sem jaz predolgo vztrajala.

Ko sem iskala pomoč, sem spoznala, da sistem nima jasnih odgovorov, čas pa je tekel.

A nič zato, spoznala sem, da so me naučili, kako graditi zunaj – nihče pa me ni naučil, kako postaviti temelj znotraj sebe.

Takrat sem se poslovila od gradbeništva in DRUGIČ šla na svoje.

Tokrat drugače.

Začela sem graditi od temeljev navzgor.

Najprej varnost v telesu, potem red v kaosu, šele nato moč in smer.

Korak za korakom sem razumela, kako telo, stres in notranji vzorci ustvarjajo ali rušijo stabilnost, kako rušijo in ustavljajo napredek in rast.

Iz te poti je nastal moj notranji sistem – trden temelj, ki ostane tudi takrat, ko se življenje zamaje, ko se vse okoli mene podira.

In danes vem: ko imaš temelj, se ne sesuješ ob prvi obremenitvi.

Pot navzgor ni več boj, ampak lahkoten proces nadgradnje.

In prav ta izkušnja mi danes omogoča, da drugim pokažem, da se tudi znotraj kaosa lahko zgradi red – in iz zloma nova, stabilna pot naprej.

Danielino darilo:

BREZPLAČNI VODNIK ZA ŽENSKE, KI NOSIJO PREVEČ

Prvi korak iz kaosa

PRENESI DARILO

Daniela Srpčič je mentorica, avtorica metode Active Spiral® ter pristopa REST. Ženskam in podjetnicam, ki vedo, da je čas za naslednji korak, pomaga postaviti notranji red, stabilizirati živčni sistem in zgraditi trden temelj. Iz stabilnega temelja so rast, preboj in uspeh lahko lahkotni – brez izčrpavanja in brez boja..

Njeno delo se danes razvija skozi spletni program Spoznaj sebe ter, Živi svoje sanje, kjer gradi temelje za trajno stabilnost in zavestno rast – vedno prizemljeno, jasno in usmerjeno v rezultat.

Helena C. Božič

Sedem življenj do zaupanja

“Močni ste,“mi reče vzgojiteljica, ko pridem po mlajšega. Pobožа še mojega šolarja, ki je bil tudi v njeni skupini. “Kako vam uspeva?“

“Moram biti, druge ni,“ odvrnem.

“Močna sem,“ si ponavljam, ko malega pripenjam v stolček in zrem v očke starejšega. Misli pa mi uhajajo k možu, ki že dober teden leži na intenzivni z embolijo. Že drugič v pol leta.

Ob napol zgrajeni hiši, med žongliranjem opravil, se mi odvija film preteklosti.

Kot da sem živela sedem življenj.

Najstnica, ki ob vikendih dela za šankom, piše, fotografira, slika, oblikuje nakit.

Med študijem geologije – “Pojdi študirat kaj zaresnega, ustvarjala boš lahko kot hobi.“ – rišem portrete, pišem zgodbe, vodim radijski program in sestavljam glasbene opreme.

Ob šestih vstajam, da berem zvočne knjige za slepe in pred predavanji na RTV berem prispevke. Recenziram filmski festival, zato pogledam po tri filme na večer na Liffu. Rišem logote za frende in sestrične in vse ostale “ti-to-rada-delaš-ane?“. Kolega me tik pred zdajci kliče, če lahko vodim oglaševalsko prireditev v Mariboru namesto njega. V angleščini, jasno.

Hitim v K4, kjer DJ-jam. Ko pridem domov, editiram fotke, ki sem jih posnela na popoldanskem art dogodku, oddane morajo biti zjutraj. Napišem še novičnik – direktorica nima časa. Čas za pripravo na pripovedovalski festival v Cankarjevem domu se mi izteka.

Po diplomi me iz Prirodoslovnega kličejo, če naredim animacijo za njihovo razstavo. Tri mesece dela, simboličen honorar. Dalje snemam reklame, organiziram dogodke, nastopam v predstavah. Nekaj tednov celo zdržim v marketinški agenciji.

Še New York sliši za to super žensko, kraljico excela. Letim čez Atlantik v gledališče urejat njihovo zmešnjavo.

Letalska karta, dnevnice in prenočišče. Zakaj pa ne?

Ustavi se malo.

Življenje se umiri, postanem mama. Le dokler mi po porodniški ne prekinejo večine pogodb. Prihajajo mlade, nadobudne punce, brez smrkavih noskov doma.

V meni pa gori ogenj po ustvarjanju in svobodi. Želim postati "zaresna oblikovalka z diplomo" in grem študirat. Diplomiram. Rišem fonte, infografike, oblikujem blagovne znamke in embalažo, razstavljam. A sem brez ficka. Sanje se ne izidejo. In drugi otrok je na poti.

Sanjska služba v pisarni s kavo iz italijanskega avtomata je mit.

Realnost je precej drugačna.

Kje sem?

Aja, močna sem.

Ne, na tak način nočem biti močna. Ne bom se trgala na sedem koncev za drobiž. Ne bom več dihala na škrge. Vredna sem več. Otroka si zaslužita več kot mamo, ki krpa iz meseca v mesec.

Z zadnjimi prihranki plačam poslovno mentorico. Strah me je. Da sem še bolj nora, ker se odločam za podjetniško pot z dvema otrokoma in možem na bolniški.

Izberem eno. Branding dizajn, oziroma kar ga gradi: vrednote, značaj in sporočilo.

Pot, ki me jasno kliče. Zaupam svojemu poslanstvu, da s podjetnicami odkrivam njihovo pravo vrednost.

Helenino darilo:
INTERAKTIVNI PDF TEST IN VODNIK

7 SKRITIH SIGNALOV zaradi katerih izgubljaš prave stranke, prihodke in samozavest

PRENESI DARILO

Helena je oblikovalka in mentorica za branding in strategijo blagovnih znamk. V svojih programih podjetnicam pomaga prepoznati vrednost in jo pretopiti v jasna sporočila in videz. Na področju brand strategije, komunikacije in dizajna se neprenehoma izobražuje doma in v tujini.

Je diplomantka grafičnih in interaktivnih komunikacij in spikerka. Prejela je nagrade npr. za pisavo Burja, razstavljala je doma in v tujini. 10 let je delovala v programih RTV Slovenija, v oglaševanju pa deluje že 25 let.

Aleksandra Radosavac

Od sistema do (tega da) Furam zase

Preden sem postala mama, sem dolgo delala kot freelancer za različna podjetja. Uživała sem v svobodi dela, v dinamiki, ki mi je ustrezala, čeprav si ritma nisem vedno postavljala sama.

Kljub temu mi je tak način dela prinesel veliko fleksibilnosti in občutek, da lahko preizkušam različne projekte.

Potem pa sem se za nekaj let zaposlila.

Našla sem službo, ki mi je bila blizu, in sem v njej ostala nekaj časa, ne dolgo. Ravno toliko, da sem začela čutiti, kako močno lahko "urejen urnik" poseže v tvoje življenje, ko tempo dneva ne določaš ti, ampak nekdo drug.

In to je bil občutek, ki me je vedno malo tiščal v ozadju.

Ko sem zanosila, o vsem skupaj nisem preveč razmišljala — mislila sem si, da se bom po porodniški vrnila, tako kot večina. Ampak med porodniško se je zgodilo tisto pravo premikanje v meni. Prvič sem si res vzela čas, da sem pogledala svoje življenje od zunaj.

Ob otrocih, ob vseh tistih majhnih trenutkih, ki jih prej nikoli ne bi ujela, sem dojela, da se ne želim vrniti v službo, kjer bi to pomenilo, da bom svoje otroke videla le zjutraj in zvečer.

Da jih peljem v vrtec, grem v službo, pridem domov, ko so že utrujeni in zaspani. In tega zares nisem želela.

Začela sem iskati rešitev.

Res je, danes bi mogoče marsikaj naredila drugače, bolj premišljeno, manj "z glavo skozi zid", ampak takrat... pač nisem vedela. Naredila sem, kar sem v tistem trenutku čutila kot najbolj prav.

In včasih je tako — če ne veš, ne veš, in preprosto poskusiš. Nekaj tveganja je vedno zraven, a brez njega ne prideš nikamor.

In potem se znajdeš tukaj, v podjetništvu.

S svojim tempom, s svojimi odločitvami in s tem, da si svoj čas lahko razporejam sama.

Da lahko grem v hrib, ko potrebujem zrak. Da si lahko vzamem uro za kavo ali pa čas za delo, ko je treba stvari dokončati.

Res je — če jih jaz ne bom naredila, jih ne bo nihče drug. Ampak ravno to nosi tudi lepoto tega življenja.

So pa dnevi, ko pomislim, da bi morda šla nazaj v službo.

Predvsem takrat, ko se nabere veliko dela, ko so akcije, pritiski, nori decembrski roki. Black Friday, praznični čas... vse te konice.

Ampak vsakič, ko si to za trenutek predstavljam, me hitro mine.

Ker vem, da bi s tem izgubila tisto, kar mi največ pomeni — čas z otroki in svobodo, ki si jo ustvarjam vsak dan znova.

Podjetništvo je pot vzponov in padcev, ne vedno enostavna, je pa moja.

In ko se vrnem na svoj “zakaj”, je odgovor vedno isti:

izbrala sem življenje, ki ga želim živeti po svojih pravilih — in to me žene naprej.

Aleksandrino darilo
KODA ZA POPUST NA FURAM ZASE IZDELKE

KODA: ADVK10

PRENESI DARILO

Aleksandra Radosavac je kreativna sila znamke Furam zase, kjer barve, hribi in dobra volja vedno najdejo mesto. Podjetništvo je izbrala med porodniško, ko je ugotovila, da ji sistem v rednih službah ne leži — svoboda kliče.

Danes ustvarja nogavice in zgodbe, ki ljudi spomnijo, da se splača furat zase: na kolesu, med vsakodnevnimi zmagami in v vseh tistih malih trenutkih, ki naredijo dan bolj živ.

Pavla Križman Lavrič

Ko ambicija izgubi smisel, se rodi poslanstvo

Če bi me spoznala pred nekaj leti, bi verjetno rekla: “Pavla ima vse poštimano.”

Doktorat, mednarodna kariera, potovanja, projekti, predstavitve, dosežki.

Živeli smo na Nizozemskem, z dvema otrokoma in čudovito prihodnostjo, ambicija pa je segala do neba.

A nekje vmes sem se nehala slišati. Dihala sem prehitro, spala premalo, lovila naslednji cilj in kot tipični generator verjela, da lahko držim tempo neskončno dolgo.

Dokler me telo ni ustavilo.
Prišla je izgorelost, tista prava, ko razpade fokus, volja, identiteta.

Prvič sem si priznala, da mogoče to ni življenje, ki bi ga želela živeti do konca.

Da bi sploh ponovno vstala, sem se obrnila navznoter. Najela sem coache, terapevte, mentorje, pa ne zato, da bi našla novo kariero, ampak da bi našla sebe.

Želela sem postati boljša mama, žena, vodja, predvsem pa človek, ki zna slišati svoje telo.

Ta pot osebne rasti mi je pokazala, da moč ni nujno hitra in linearna, ampak lahko nežna, počasna in globoka.

Ko sem se pobrala, sem zavestno izbrala novo službo. Ne iz strahu ali dokazovanja, ampak iz ženske energije, iz želje po več prostora in ustvarjalnosti.

V novem okolju sem prvič doživela svobodo, ki je prej nisem poznala.

Tam sem si dovolila zgraditi identiteto, ki mi je takrat služila. Postala sem voditeljica, ki posluša, sodeluje, ustvarja.

In nekje v ozadju je tiho živel glas, ki je šepetal o delu z ženskami, a mu še nisem znala dati imena.

Ker je bila vloga na daljavo, se nam je odprla možnost, o kateri sva z možem dolgo sanjala, to je vrnitev domov.

V nekaj tednih smo spakirali 14 let življenja, se poslovili in prišli v Slovenijo.

Bilo je kaotično, čustveno, naporno in hkrati neverjetno osvobajajoče.

Potem pa je dva tedna po prihodu nenadoma umrl moj oče. Brez opozorila.

Spet sem obstala. Šepet, ki sem ga prej lahko ignorirala, je postal toliko glasen, da ga nisem mogla več preslišati.

Takrat sem si resno zastavila vprašanje: če bi jutri vse izginilo, kaj bi res želela početi?

Odgovor je bil jasen, želela sem delati z ženskami. Z močnimi, sposobnimi, odgovornimi, a izčrpanimi. Tistimi, ki poskrbijo za vse, razen zase.

Glas je bil resnica, strah pa navada. In ko je resnica postala večja, sem dala odpoved. Brez plana B, samo z občutkom, da je to prav.

Moj prvi korak ni bila skrbno izdelana strategija, ampak pogovor z eno samo žensko. Ko sem videla, kako se ji je spremenil obraz, sem vedela, da sem doma.

Danes podjetništvo zame ni svoboda od dela, ampak svoboda do sebe.

Delam počasneje, globlje, bolj človeško. In prvič po dolgem času čutim mir v tem, kdo sem.

Če si tudi ti na razpotju, poslušaj šepet, še preden postane krik. Telo vedno ve.

Pavlino daarilo
PDF KNJIŽICA + POSNETEK TRENINGA

4 rutine ženske energije

PRENESI DARILO

Pavla Križman Lavrič je raziskovalka, inovatorka in mentorica, ki povezuje srce in razum ter verjame, da največje spremembe nastanejo, ko živimo avtentično. Po 14 letih življenja na Nizozemskem ter mednarodni karieri v raziskavah, inovacijah in top managementu jo je izkušnja izgorelosti pred leti usmerila v osebno rast in zavestno vodenje in razvoj ljudi.

Danes kot coachinja podpira ženske na vodstvenih položajih, da iz dvoma, preobremenjenosti in vlog stopijo v mirno, jasno in samozavestno voditeljstvo.

Barbara Pinter Zupančič

Izstopila sem iz sence dvoma in zasedla svoje mesto

Večina me je dolgo poznala kot univ. dipl. ekonomistko, ki je delala v prestrukturiranju in privatizaciji podjetij ter zaključila svojo prvo karierno pot kot vodja kontrolinga v uspešnem slovenskem podjetju.

Delala sem v zahtevnem, intenzivnem okolju, ki je od mene terjalo natančnost, odgovornost in stalno sodelovanje z ljudmi različnih kultur in položajev.

In to sem imela res rada — ljudi. Vedno sem znala prepoznati njihovo bistvo, njihove talente in hrepenenja, pa naj je šlo za direktorja ali branjevko na tržnici.

Moj dar je, da znam ustvarjati varno, spoštljivo okolje in graditi zaupanje.

A pod vsem tem se je skrivala ena resnica — moj notranji glas, ki je ves čas šepetal: »Nisi dovolj. Enkrat te bodo razkrinkali. Prevarantka.«

Ta občutek me je spremljal kljub uspehom in priznanjem. Kot bi življenje nenehno živela z eno nogo na plinu in drugo na zavori.

Navzven sem bila uspešna in nasmejana, navznoter pa sem skrivala dvom vase in strah, da bom nekega dne ujeta.

Prelomni trenutek se je zgodil povsem nepričakovano.

Naredila sem napako pri napovedi rezultatov hčerinskega podjetja. Na videz drobna, a moj notranji kritik jo je napihnil do zame nesprejemljivih razsežnosti.

Še preden bi kdorkoli sploh pomislil na posledice, sem jaz že čutila ogromen SRAM.

In sem dala odpoved. Brez načrta. Brez vizije. Preprosto pobeg pred lastnim občutkom nevrednosti.

Bila sem prepričana, da bom hitro našla drugo službo, kajti vzgojena sem bila v

prepričanju, da je varna služba največja varnost v življenju.

Pa se ni razvilo v to smer.
Prve tedne sem si lagala, da sem na dopustu. Potem pa je prišlo vprašanje, ki me je zadelo naravnost v srce:
»Kdo sem, če se moja vrednost ne pozna na TRR-ju?«

To je bil trenutek, ko sem se odločila, da se neham skrivati pred sabo. Da neham biti majhna.
Začela sem vlagati vase. Učenje. Preobrazba. Pogumni pogovori s sabo v meni prvič varnem okolju. Učenje, raziskovanje, zdravljenje.

Korak za korakom sem rasla iz notranje majhnosti v svojo pravo moč.
In ko sem si prvič dovolila verjeti, da sem vredna, so se začele dogajati spremembe.

Pogumno sem zajadrala v podjetniške vode, tam kjer sem včasih mislila, da je le za pogumne. Za tiste, ki točno vedo, kaj delajo.
In sem ugotovila — tudi jaz sem ena izmed njih.

Danes sem Feminine Power coachinja, moderatorka, mojster praktik hipnoze in praktik regresije.

Pomagam ženskam, ki se počutijo majhne, ki dvomijo vase, ki so pozabile, kdo v resnici so. Vodim jih nazaj k njihovi moči, k njihovi vrednosti, da zasedejo mesto, ki jim pripada — tako kot sem ga jaz. Da zaživijo svoja največja življenja, ne da samo životarijo.

Strahovi niso izginili. Le jaz sem postala večja od njih. Danes sem ponosna nase: na svojo pot, svoje znanje in svojo milino v moči.

Če imaš kakršnekoli dvome o sebi, o svoji vrednosti, se ustavi, obrni k sebi, z ljubeznijo n prijaznostjo, ki si jo vedno iskala tam nekje zunaj. Vse, kar potrebuješ, že nosiš v sebi. Samo dovoli si stopiti iz sence dvoma — in zasijati.

Želim ti pomagati, da prepoznaš ali tudi tebi tvoja Prevarantka (beri Dvom vase) usmerja življenje.

Barbarino darilo
BREZPLAČEN PRIROČNIK

Premagaj Sindrom prevarantke

PRENESI DARILO

Barbara Pinter Zupančič je feminine power coachinja, moderatorka, mojster praktik hipnoze in praktik regresije in pomaga ženskam prepoznati svojo vrednost, se osvoboditi dvomov ter nepomembnosti, da končno postavijo sebe na prvo mesto ter živijo v skladu s svojo resnično vrednostjo.

Leonida Mrgole

Iz korenin v krila

Ko sem prebrala vprašanje »Zakaj sem šla v podjetništvo?« me je kar presenetilo. In hkrati vem, da bi mi vsak, ki vodi svoje podjetje, rekel: »Na to vprašanje moraš znati odgovoriti v spanju.«

Res je.

Le da se moja zgodba ne začne tako, kot se pogosto začnejo podjetniške poti.

Meni je bilo podjetništvo – dobesedno – položeno v zibko.
Odraščala sem v podjetniški družini, še v času Jugoslavije, in to je bil moj prvi model delovanja v svetu.

Dolga leta sem bila razpeta med dvema svetovoma: med pričakovanjem, da bo nekdo nadaljeval družinski posel, in med tihim notranjim glasom, ki je govoril, naj sledim sebi.

A v resnici takrat sploh nisem vedela, kaj pomeni slediti sebi.

Čustvene vezi z mojo primarno družino so bile močne, odgovornost velika, jaz pa mlada in neizkušena.

Otepala sem se možnosti, da bi prevzela vajeti, vse dokler se ni zgodila vojna.

Bila sem komaj en mesec po porodu drugega otroka, prestrašena, ranljiva, negotova.

In prav tisti trenutek je zaznamoval vse, kar sem kasneje zgradila, dosegla in na novo odkrila o podjetništvu – in o sebi.

Iz doma sem prinesla veliko darov. Prepričanja in vrednote, ki so me držale pokonci:

Da posel začneš z besedo in da nekaj velja, ko si sežeš v roko.

Da so vrednote v podjetništvu zelo pomembne: poštenost, iskrenost, srčnost, spoštovanje.

Da je vsak problem rešljiv, ko prevzameš svoj delež odgovornosti.

A skupaj z darovi sem nosila tudi utež, ki mi je povzročala največ preglavic: vprašanje vrednosti mojega dela.

V času, ko so moji starši imeli podjetje, so bili podjetniki pogosto označeni kot »bogati«, »drugačni«, včasih celo »slabi«.

Čeprav smo živeli povsem običajno življenje, sem kot otrok večkrat slišala zbadanja. In v meni se je tiho zasidralo prepričanje:
Ljudje, ki imajo denar, niso sprejeti.

Ko sem začela svojo pot, se je ta strah večkrat oglasil.
Ali smem stati za vrednostjo svojega dela?
Koliko sem sploh vredna?

Odgovore sem našla skozi razvoj odnosa sama s sabo. To se mi zdi še vedno najpomembnejše.

Ko vstopiš v podjetništvo moraš imeti sama s sabo zares dober odnos.

Prepoznavaj samosabotaže, opazuj se, naj te ne bo strah neprijetnih občutkov, ti občutki dajejo najbolj dragocene odgovore.

Izogibaj se manipulacijam – ko manipuliraš z drugimi, najbolj manipuliraš sebe. Vsak dan znova se vprašaj, ali te to, kar delaš (kljub temu da si utrujena) napolnjuje.

Uspeh ne izključuje srčnosti.

V podjetništvu se zelo ustvarjalno prepletajo: pogum, ustvarjanje, odgovornost in svoboda.

Zato danes vem, da sem šla v podjetništvo, ker je to edini prostor, kjer sem lahko stoodstotno jaz.

S svojimi strahovi, z voljo do rasti, z vrednotami, ki me vodijo in s srčnostjo, ki ji sledim.

Podjetništvo je zame pot, na kateri puščam sled.

In srčno verjamem, da bo morda nekoč ta sled pomagala še komu, ki stoji pred svojim prvim pogumnim korakom.

Leonidino darilo
BREZPLAČNI WEBINAR + BONUS

Kamorkoli greš, vzemi sebe s seboj

PRENESI DARILO

Leonida Mrgole je podjetnica, avtorica in predavateljica, že več kot petindvajset let z znanjem o odnosih in čustveni dinamiki podpira starše, mladostnike in podjetja pri ustvarjanju varnih, spoštljivih in povezanih odnosov.

Kot soustanoviteljica podjetja Vezal skupaj z možem Albertom Mrgoletom oblikuje spletne programe in izobraževanja, ki ljudi usmerjajo k več razumevanja, topline in sodelovanja. Je soavtorica uspešnice Izštekani najstniki in starši, ki štekajo in priročnika Z jezo na lepše (v izidu). Njeno delo prežemajo strokovnost, iskrenost, odločnost, odgovornost, empatija in srčnost.

Tina Simčič

Od navlake do več svobode – doma in poslovno

Preden sem stopila na samostojno pot, je bilo moje življenje videti precej »urejeno« – vsaj navzven. Imela sem službo v medijski agenciji, ki je bila dinamična in polna izzivov.

A po drugi porodniški sem vedno bolj čutila, da nikoli nisem tam, kjer bi si želela biti.

Sčasoma pa sem začela opažati, da me doma nekaj še posebej duši: navlaka in začaran krog nenehnega pospravljanja, iskanja in prelaganja stvari.

Dom bi moral biti prostor počitka, meni pa je postal vir napetosti.
Kupčki v omarah, predmeti brez mesta, občutek kaosa... vse to me je vedno bolj izčrpavalo.

Pogosto sem se tolažila s stavkom: »Razmetana hiša, srečni otroci.« A iskreno – jaz nisem bila srečna.

Prelomni trenutek ni bil dramatičen. Prišel je tiho, postopno.

Nekega popoldneva sem sedela na tleh v otroški sobi, obkrožena z igračami, in prvič res začutila, da ne želim več živeti v načinu preživetja. Da želim dom, v katerem bi lahko zadihala.

Želela sem verjeti, da je lahko lažje.

Začela sem brati o skrbi za dom, psihologiji žensk in občutku preplavljenosti, ki ga poznamo mnoge mame.

Po majhnih korakih sem začela odpravljati navlako in sestavljati sistem, ki mi je vrnil občutek nadzora nad domom – in ne obratno.

Ko sem opazila, kako se spreminja moje počutje, kako se niža stres in kako se krepi povezanost v družini, sem zaslišala tihi notranji glas:

»Nisi edina. Mame tam zunaj potrebujejo to znanje. To lahko postane tvoje poslanstvo.«

A strahovi so bili močni.

Strah, da mi ne bo uspelo. Da ne bom dovolj dobra. Strah pred tem, kako bomo zmogli finančno. In tudi strah, ali koga sploh zanima, kako urediti dom.

Kljub temu me je vedno znova gnala misel na žensko, ki stoji sredi svojega doma in ne ve, kje začeti. Misel na mamo, ki je tako utrujena, da pozablja nase.

Moji podjetniški začetki so bili lažji, ker sem imela podporo bližnjih in mentorice Sanje Križan, ki je verjela vame od prvega dne.

To mi je dalo pogum za ustvarjanje prvega spletnega programa.

Nikoli ne bom pozabila trenutka, ko mi je tečajnica napisala: »Hvala, Tina, zaradi tebe ponovno diham doma.« Takrat sem vedela, da sem stopila na pravo pot.

Danes podjetništvo zame pomeni svobodo – notranjo in časovno.

Pomeni, da delam nekaj, kar ima smisel in res spreminja življenja žensk, ki so bile tam, kjer sem bila nekoč jaz.

Hkrati pa mi omogoča, da sem bolj prisotna in umirjena mama ter da ustvarjam prostor za tisto, kar je meni dragoceno.

Če razmišljaš, da bi šla na svoje, si zaupaj. Obkroži se z ljudmi, ki te podpirajo, in naredi prvi majhen korak.

»Ne vidimo ne strahu ne poguma, oba samo čutimo. Na nas pa je, h kateri strani se obrnemo.« – Abraham Hicks

Navijam zate,
Tina

Tinino darilo
BREZPLAČNI VODNIK

5 navad za lahko urejen dom

PRENESI DARILO

Tina Simčič je svetovalka za urejen in prijeten dom ter ustanoviteljica programa Urejen dom veselja. S svojim preizkušenim N.O.R. sistemom pomaga preobremenjenim mamicam ustvariti dom, v katerem ponovno občutijo lahkotnost, jasnost in več časa zase.

Njeno delo temelji na toplini, praktičnosti in globokem razumevanju vsakdanje realnosti družin. Verjame, da manj navlake pomeni več svobode – doma in v življenju.

Asja Samec

»Uf, ne, to je zelo nepraktično« je rekel um.

Ko sem bila pred 10 leti na prvi porodniški, sem prvič začutila klic, da bi delala z mamami, a se potem vendarle vrnila v svojo redno službo.

A veš, redna služba, ne preveč zahtevna, za nedoločen čas … ni slabo, ne?

In tako je dokaj udobno preteklo še nekaj let. Nisem bila prav zadovoljna v službi, prav nesrečna pa tudi ne.

V obdobju okoli leta 2018 pa sta se zgodili 2 pomembni reči.

Prva je bila ta, da se mi je zjasnilo, kaj bi rada delala in šla sem na usposabljanje za poporodno doulo (sicer sem po izobrazbi psihologinja z MSc iz klinične psihologije).

Med usposabljanjem pa sem izvedela tudi 2 strašljivi novici – ena od njiju, da imam kožnega raka. Prerešetalo me je! Doma mož in malček, jaz v zgodnjih 30 tih.

Nee! Jaz želim živeti!

En dan med službo sem imela trenutek navdiha, naj dam dlani na maternico, zadiham in vprašam za nasvet.

»Kaj naj naredim?« sem v mislih tiho vprašala.
Jasen in trezen odgovor je bil. Prepoznala sem resnico v njem.
Rekla je: »Pusti službo in pusti doktorat.«

Jaz in moj um pa nazaj: »Uf, ne, to je zelo nepraktično.« Jaz vendar vse pridno dokončam. Tudi tale doktorat lahko stisnem! In služba – res udobna, vsak bi je bil vesel!

Ampak sem vedela … to je potrebno, da preživim.

(Spoiler alert – še sem živa, soncu se bolj skrivam, z dermatologinjo za znamenja pa sva skoraj na “ti”.)

Napovedala sem odpoved in se začela izdatno izobraževati o spletnem podjetništvu (btw, to je bilo še pred epidemijo covida in tečaji in članstva niso rasli na vsakem koraku).

Vložila sem kup denarja vase in v izobraževanje, si postavila spletno stran, brezplačnik, začela graditi mailing listo in socialna omrežja in tako začela ustvarjati Novorojeno.

To so bili moji prvi koraki. Res sem se počutila, da delam stvari smiselno.

Še malo pred tem sta se mi besedi marketing in prodaja zdeli umazani :D A imela sem podporo 2 mentoric – za podjetništvo in glede poporodnega dela.

Brez tega po mojem ne bi šlo.

Področje poporodnega dela v Sloveniji je bilo v povojih in prvih strank kar ni in ni bilo. Le sem pa tja je kdo vedel, kaj je poporodna doula. Ampak jaz sem verjela.

Imela sem voljo po preživetju, voljo po življenju, že(l)jo po več svobode in željo pomagati (bodočim) mamam.

Poleg tega sem nekaj financ prejemala še od dveh predavateljskih honorarnih del, brez moža in njegove podpore pa tudi nikakor ne bi šlo.

Zato tudi ne bi rekla, da je lahkotno. Vsaj meni ni. Je pa osvobajajoče, zelo ustvarjalno in polno priložnosti za osebno rast.

Še vedno hodim po poti. Z vsemi vzponi in padci. Včasih sem optimistična in včasih se sprašujem, ali bi mi bilo v redni službi vendarle lažje.

Takrat mi pomaga povezovanje z drugimi, podobno mislečimi in iskrenimi podjetnicami in zavedanje, da imam bolj kot svoje dvome in nesigurnosti rada svoje stranke.

Asjino darilo
PDF KNJIŽICA + AVDIO VERZIJA

Prostor zase: vodič za zdrave meje v delu in odnosih

PRENESI DARILO

Asja je psihologinja, poporodna doula in mama, ki ustvarja Novorojeno. Pomaga nosečnicam in novorojenim mamam, da se dobro pripravijo in znajdejo v prvih tednih z novorojenčkom, saj je rojstvo v mamo ena največjih transformacij v življenju ženske.

Ženskam pomaga z informacijami, tečaji, telesnimi tehnikami, obiski na domu po porodu, psihološkim svetovanjem, predelavo porodne izkušnje, podpornimi skupinami.

Nana Milčinski

Ta “baba” je bolj jaz kot kadarkoli.

Nikoli nisem bila zaposlena. Od nekdaj sem bila “na svojem”. Sem pa po tridesetih letih šla iz “svojega” na “še bolj svoje”.

Iz režiserke in pevke sem se spremenila v mentorico za celostno zdravje.

Čirule-čarule! In skočila na glavo v biznis.

Verjetno se to ne bi zgodilo, če ne bi bilo korone in se kulturno življenje ne bi ustavilo.

To je bil zame podarjeni čas, da se vprašam, kaj me sploh še zanima.

In ta čas je sovpadel tudi s tem, da sem se morala postaviti na noge, ker mi je kondicija zaradi materinske neprespanosti totalno padla.

Bila sem brez energije, razdražljiva in počutila sem se “debelo”.

Mislila sem, da sem se postarala in da je to-to. Konec lajfa, konec veselja.

Skrb za telo me je od nekdaj zanimala.

Mislila sem, da o tem vem dovolj in da se bom že sestavila.

No, pa se nisem. Kljub vadbam, tečajem …

Potem pa sem odkrila metodo, s katero sem nase pogledala bolj nežno in celostno – in z lahkoto napredovala.

Prijateljice so me začele spraševati, kaj počnem, da tako žarim.

In res sem imela več energije kot pri dvajsetih (pa še bolj normalno glavo – hvala bogu!).

Naredila sem par predavanj zanje. In ta nasmeh vsake posebej, ponos in hvaležnost, ko je katera spremenila svoje življenje na bolje, to mi je pomenilo več kot aplavzi v šov-biznisu.

Zato sem šla naprej.

Pa sem imela kaj pojma o biznisu-biznisu? Ne! Okrogla nula …

Ampak tega me ni bilo tako strah.

Bolj sem se ukvarjala s tem, kako bodo to sprejeli drugi – in ali me bo sploh kdo jemal resno. In sprejeli so na vse možne načine.

Bilo je od zgražanja za hrbtom, zanimanja, ignorance …, do zaskrbljenosti, da se "ena baba predstavlja, da je jaz" in pošilja maile o malih korakih za več energije.

(Takrat se nisem mogla odločit, ali mi je to smešno ali ne – zdaj mi je za crknit smešno.)

Ampak nikomur nič ne zamerim, ker tudi sama nisem zlahka sprejela svoje nove identitete.

Trajalo je tri leta, da sem začutila, da imam "pravico" delati to, kar delam.

Ker, hej – deluje.

In dokler žarim jaz in žarijo ženske okrog mene, bom očitno kar ostala "ena baba, ki se predstavlja, da sem jaz" – bolj jaz, kot kadarkoli.

In bom še naprej vodila programe za celostno zdravje … ter pošiljala maile na to temo.

Čirule-čarule - to ni spam! ;)

Nanino darilo
MINI PRAKSA ZA VEČ ENERGIJE IN JASNE MISLI, SKOZI CEL DAN

Dvigni svojo energijo

PRENESI DARILO

Nana Milčinski je mentorica za celostno zdravje in življenje. Ženskam pomaga do več energije, notranjega miru in vitalnega telesa - brez diet in napornih vadb. Nauči te, kako z malimi, preprostimi koraki doseči trajne rezultate, na sedmih stebrih zdravja: prehrani, gibanju, spanju, notranjem miru, odnosih, stiku z naravo in življenjskem smislu.

Pri tem te nežno podpira, tudi takrat, ko na tvojo pot stopijo odpori, stara prepričanja in vzorci ali padec motivacije.

Maruša Jovanović

Ko (si) premisliš, kako naj izgleda tvoje življenje

Tistega zimskega dne, ko sem ponovno hitela iz službe, preden se šola zapre, se mi je posvetilo: lahko najamem varuško, ki bo hodila po punci v šolo in vrtec.

Vsake par mesecev, ko bom po cel teden na službeni poti v tujini, pa lahko vskoči tudi, če dekleti ne bosta mogli v šolo oz. vrtec.

In tako razbremeni še mojega partnerja, na katerega pade celotno breme z vsakim mojim odhodom na službeno pot.

Našla sem študentko. Veselila sem se, da jo naslednji dan spoznam.
Potem pa večer pred srečanjem dobim sporočilo: »Premislila sem si!«

Uf! Kaj če (si) moram premisliti tudi sama?! A je res smisel, da hodim v službo in potem nekdo drug z mojimi otroki preživlja čas?

Ampak … imam super službo. Zadela sem jackpot, saj delam točno to, kar me veseli: kreiram spletna izobraževanja.

Take službe ne dobiš »kar tako«.

Ampak … a ne bi to lahko počela tudi na samostojni poti?

In pomagala več ljudem? V več različnih branžah? In to v Sloveniji (delala sem namreč pretežno globalno)!

Tako bi imela čas za vse tiste stvari, ki sem jih na eni od službenih poti napisala na listek hotelskega blokca:

delam 6 ur na dan, imam čas zase, skuham kosilo v miru, nimam voženj po snegu, letov sredi noči … in sem lahko z otroki.

Ampak … ja, nešteto ampakov. Kaj če ne bom zaslužila dovolj? Kaj če bom samo še več delala?

A na drugi strani tisti pozitivni škratek:

»Pa saj se znajdeš v življenju. Saj imaš znanje. Če česa ne boš znala, pa se boš naučila. Če boš imela dovolj močno voljo in dober namen, ti bo uspelo.«

In sem se nekega decembrskega dne (leto kasneje, ponovno na poslovni poti), odločila.

Grem na svoje … pa naj stane, kar hoče.

Priznam, najtežji del so bile finance. Kar tako »čez noč« odsekati eno plačo, ob dejstvu, da imam stanovanjski kredit, ki sem ga komaj dobro začela odplačevati.

In potem zaslužiti poleg plače še za prispevke …

Pa sem stopila v podjetn(išk)e čevlje in se začela spraševati: kako lahko štartam s čim manjšimi stroški?

Kako lahko finančno podprem čas, ko še ne bo dohodkov? Kje v življenju imam priložnosti, ko lahko zmanjšam stroške, če mi »ne znese«?

Poiskala sem v sebi moč in dobre plati, ki mi lahko pomagajo uresničiti to odločitev. Hkrati pa za vse ugovore skušala najti rešitev.

Danes, 8 let kasneje, ne bom rekla, da je šlo vse gladko.

A če je uresničitev mojih sanj tista skromna želja na hotelskem listku (živeti svoje poslanstvo, 6-urni delovnik, delo od doma …), potem lahko rečem: svoje sanje sem uresničila!

Včasih si moramo samo dovoliti premisliti (se) in razmišljati podjetn(išk)o, še preden gremo na svoje.

Marušino darilo
SPLETNI TEČAJ

Spletno prodajaj znanje spretno

PRENESI DARILO

Marija Maruša Jovanović – Maruša, na kratko, je solo podjetnica, ki deluje na področju spletnega izobraževanja in online biznisa.

Podjetnikom in podjetjem pomaga pri kreiranju spletnih tečajev. Suportira pa tudi solo podjetnike, da bolje izkoristijo spletne marketinške in izobraževalne rešitve za svoj posel.

Sabina Gosenca

Ko ustvarjaš s srcem, nastajajo najlepše zgodbe

Moja podjetniška pot se je začela dolgo pred prvim s.p.-jem ali izdanim računom.

Začela se je, ko sem kot študentka sociologije začela pisati članke za lokalni časopis in poslala prijavo na avdicijo na lokalni televiziji.

Tam sem se potem vrsto let kot voditeljica in urednica športne oddaje učila tempa, iskala prave besede in spoznavala, kako pomembno je komunicirati jasno, naravno in s srcem.

Mediji te hitro naučijo samostojnosti – da zgodbo najdeš sam, jo poveš in zanjo prevzameš odgovornost. Da se znajdeš na terenu in v studiu, raziskuješ, preverjaš in si nenehno med ljudmi.

Več let sem delala kot samostojna novinarka. Ni isto kot imeti s.p., pa vendar zelo podobno: različni projekti, različne ekipe, ogromno samodiscipline in tudi tiste manj prijetne plati – od »multitaskinga«, ki te izmuči, do plačilne nediscipline in davčnih pritiskov.

Ko danes pogledam nazaj, vidim, da je bilo podjetništvo zame naravna pot. Ne odločitev, ne skok, temveč tok, ki me je nosil naprej.

Vmes sem bila nekajkrat tudi redno zaposlena - za poln delovnik in za nedoločen čas. Na področjih, ki so mi blizu (odnosi z javnostmi, marketing).

Marsikdo od mojih bližnjih si je takrat oddahnil – predvsem, zaradi finančne stabilnosti in socialne varnosti.

Ampak sama sem vedno prej ali slej začela hrepeneti po svobodi, ki ti jo lahko da le podjetništvo.

Dve porodniški, ki sta se zgodili v času redne zaposlitve, sta me naučili, da se ženska lahko znova postavi, tudi ko jo življenje vleče v različne smeri.

In dati odpoved je bilo v več primerih pri meni nekaj, kar je pomenilo, da sem s sebe odvrgla en velik del bremena.

Zdaj, ko se ozrem na svojo več kot 25-letno karierno pot, vidim, da sem se vedno vračala tja, kjer sem doma – v svet ustvarjanja in izražanja.

Kjer pišem, govorim in ljudi vodim skozi proces, kako nastopati sproščeno, kako v javnost dati sporočilo, ki navduši, in kako poiskati najboljšo verzijo sebe, tudi ko trema potrka na vrata. To je moj zakaj.

Podjetništvo mi daje ustvarjalno in življenjsko svobodo.

Lahko sem prisotna mama dvema čudovitima deklicama.

Trenutki, ko predavam, delim svoje znanje in izkušnje, me napolnijo, neprecenljiv pa je občutek, da si lahko vzamem čas zase, ko to želim ali potrebujem.

Verjamem, da ko ustvarjaš s srcem, nastajajo najlepše zgodbe.

Moja je nekaj posebnega in ponosna sem nanjo.

In še zdaleč se ne zaključuje – pravzaprav se šele lepo poglablja.

Seveda na moji podjetniški poti ni šlo brez strahov: ali bo projektov dovolj, ali bom kot mama podjetnica zmogla vse uskladiti, ali sem dovolj dobra?!

Uff, perfekcionizem me je nekoč pripeljal blizu izgorelosti! A vedno se je našla priložnost, dogodek ali človek, ki mi je pokazal, da sem na pravi poti.

In za to sem res hvaležna.

Sabinino darilo
BREZPLAČNI PRIROČNIK

7 napak, ki uničijo učinek tvojega sporočila

PRENESI DARILO

Sabina Gosenca je komunikacijska strokovnjakinja z več kot 25-letnimi izkušnjami iz medijev, javnega nastopanja in vodenja prireditev. V okviru projekta Komunikacijski kompas podjetnicam in podjetnikom pomaga, da sebe in svoje delo predstavijo jasno, zanimivo, bolj sproščeno in na način, ki navduši občinstv**o.**

Njena izobraževanja so praktična, razumljiva in polna uporabnih primerov, dogodkom pa s svojo energijo in srčnostjo kot voditeljica ali moderatorka doda poseben čar.

Brina Selan

Zgodilo se je, ko sem začela verjeti.

Velike odločitve drugih pogosto vidimo kot trenutke poguma. Kot da se je nekaj zgodilo čez noč.

A v resnici se začne najprej kot ideja, ki ti ne pusti spati, kot koraki, ki jih delaš potiho, in kot proces, ki postane viden šele, ko je dovolj zrel, da ga drugi opazijo.

Moja zgodba se je začela v lepem kaosu marketinga in dogodkov. V delu, ki me je polnilo in v katerem sem (bila) dobra.

Vodila sem ekipe, postavljala prizorišča, pilila detajle in živela v ritmu rokov. Včasih sem ob treh zjutraj stala na prizorišču in si govorila: »To je normalno za naš biznis.«

Ampak moje telo je že takrat vedelo, da temu ni tako. Samo jaz ga še nisem znala poslušati.

Joga je prišla potiho. Zaradi hrbtenice.

Ideja o učiteljskem tečaju se je pojavila praktično čez noč. Če bi me dve leti prej kdo vprašal, ali bom kdaj učila jogo, bi mu rekla, da je joga za čudne, neprizemljene ljudi.

A življenje je imelo očitno druge načrte z mano, kot jaz z njim ☺

Na začetku sem učila, ker mi je bilo lepo. Ne zato, ker bi verjela, da lahko od tega živim.

Najprej zastonj, potem plačana na uro za nekoga drugega. Brez velikih ambicij. Samo z občutkom, da sem tam bolj jaz kot kjerkoli drugje.

Potem je prišel prvi preobrat. Oseba, ki me je najemala, je prekinila sodelovanje, ponudila pa mi je, da lahko najamem prostor.

Ljudje so ostali, spremenilo se je le to, komu so plačevali vadbo.

Zame pa je to pomenilo prvi resen preskok in prvič, zelo potiho, sem začela sanjati o drugačnem, bolj svobodnem, življenju.

Drugi preobrat je prišel hitro. Prostor se ne bo več oddajal.

Ideja o lastnem studiu, ki sem jo prej odrivala kot preveliko, predrago in prezapleteno, je nenadoma postala možnost. Še posebej, ker aerial joga ne more biti v “kar vsakem” prostoru.

Priznam, bala sem se. A hkrati me je nekaj v meni šepetalo: »Brina, mogoče pa lahko.«

V istem času sem se selila na Goriško. Hitro sem ugotovila, da dnevna vožnja v Ljubljano ni izvedljiva, delodajalec pa ni imel posluha za delo na daljavo.

Mesec borb med telesom, ki je kričalo “ne” in glavo, ki se je bala za denar, se je končal z enim stavkom mojega partnerja: »Tudi če ne zaslužiš niti enega evra, bova preživela. Jaz verjamem vate.«

To ni bil romantičen prizor. To je bil temelj. Dovoljenje, ki si ga sama nisem znala dati.

Ko sem dala odpoved, je bil trenutek tih, skoraj neopazen, a v meni se je premaknilo vse. Tisti klik, ko uskladiš zunanji svet z notranjo resnico.

Danes gradim svoje delo počasi, zavestno in po svoje.

Studio, izobraževanja, poslovna svetovanja in projekti, ki jih res čutim, mi prinašajo finančno stabilnost in svobodo, ki sem si jo želela.

Včasih res potrebujemo nekoga, ki verjame v nas prej, kot verjamemo same vase.

A danes vem: kamorkoli me bo poslovna pot odpeljala, bom vedno znala stati na svojih nogah.

Brinino darilo
BREZPLAČEN PRIROČNIK

Zate, ki preveč sediš: 4 vaje za hvaležno hrbtenico

PRENESI DARILO

Brina je oseba, ki najraje obrača ljudi na glavo. Ne le v zraku, temveč tudi v načinu, kako gledajo nase, na svoje delo in na možnosti, ki jih imajo. Certificirana učiteljica hatha in Unnata aerial joge ter soustanoviteljica studia Equilibri z več kot 17-letnimi izkušnjami v marketingu.

Pod blagovno znamko Brinarnia vodi ure joge, delavnice, oddihe in učiteljske tečaje ter podpira podjetnice in ustvarjalke pri gradnji avtentičnega in zavestnega podjetništva.

Petra Knez Bahor

Moj ritem, moje življenje

Jutra so se začela sredi noči – potiho, da ne zbudim otroka, s poljubčkom na čelo in tihim upanjem, da bo dan minil hitro.

Potem avtocesta. Vedno ista. Kras–Ljubljana, sem in tja, kot metronom, ki narekuje tempo mojega življenja.

Ob 7.30 sem že sedela v pisarni in vodila ekipe od 50 do 100 ljudi.

Navzven urejeno, strokovno, profesionalno. Znotraj pa občutek, da se oddaljujem od same sebe.

Vsak dan se je končal enako: dirka do vrtca in vedno isti prizor – prazna igralnica, vzgojiteljica, ki čaka, in moj otrok, ki je med zadnjimi.

Takrat me je prvič zares stisnilo. Prvič sem izrekla vprašanje, ki sem ga predolgo skrivala:

Zakaj tako živim? Zakaj sem zadnja pri svojem otroku? Kam bežim?

Moje prvo študentsko delo v klicnem centru me je zaznamovalo. Tam sem začutila poslanstvo – da razumem to industrijo, da jo diham.

Dolgo sem nosila v sebi idejo o prvi slovenski knjigi o kontaktnih centrih in telefonski prodaji.

Leta 2017 je dozorela, izšla, zaživela. Začela so prihajati vabila, projekti, sodelovanja.

In jaz sem začela živela dvojno življenje: redna služba čez dan, popoldne in zvečer predavanja, delavnice, svetovanja.

Uživala sem, a obenem tonila v slabi vesti. Časa za družino je bilo vse manj, za mene pa skoraj nič.

Potem se zgodi dogodek, ki mi obrne življenje na glavo. Pretres. Streznitev.

Ostala sem sama s sabo in ugotovila, da tako naprej ne gre.

Po bolniški sem prvič zares prisluhnila sebi – ne vlogam, ne zahtevam drugih, ampak sebi.

Leto 2020 in COVID-19 sta prinesla kaos, a meni tudi nepričakovano moč.

Drugič sem postala mama. Takrat sem začutila, da je čas za odločitev, ki je dolgo čakala na svoj trenutek: po porodniški grem na svoje.

Moj prvi »zakaj« je bil jasen – jaz in moja družina si zaslužimo mene prisotno in pri močeh.

Moj drugi »zakaj« pa je rasel ob delu z ekipami izven redne službe: tam sem bila cenjena, učinkovita, dosegala sem rezultate. tam sem cvetela.

Prvi koraki so bili polni strahu in tihega poguma: urejanje prostora za delo, dodatna izobraževanja in trije moji temeljni stebri:

- poslušanje lastnih občutkov,
- delovanje iz radovednosti ter
- zavedanje svoje vrednosti in strokovnosti.

Danes živim drugače.

Počasi se osvobajam korporativnih vzorcev, rastem, ustvarjam in sem z ljudmi, ki me izberejo, ker si tega želijo.

In moj nasvet? Če vidiš sebe na svojem, če čutiš ta klic – pojdi.

V najtežjih trenutkih najbolj verjemi vase.

Petrino darilo
BREZPLAČNA E-KNJIGA

Katerih 7 točk prodajnega pogovora postavi vaš brand v srce vaših strank?

PRENESI DARILO
(V sporočilo napiši: e-knjiga)

Petra Knez Bahor je strokovnjakinja za strateško telefonsko komunikacijo in delovanje kontaktnih centrov, z več kot dvajsetletnimi izkušnjami vodenja velikih prodajnih ekip in optimizacije procesov. Je avtorica prve slovenske knjige o kontaktnih centrih ter cenjena mentorica, predavateljica in svetovalka.

Podjetjem pomaga graditi visoko učinkovite klicne strategije, dvigovati kakovost pogovorov ter razvijati ljudi, ki so srce vsakega kontaktnega centra.

Irena Kahne

Pot do sebe je bila moj začetek

Če pogledam nazaj, je bilo moje življenje pred podjetništvom precej drugačno od tega, kar živim danes. Leta sem preživela na ladji, v majhnem svetu, polnem ljudi, odgovornosti in nekih pričakovanj.

Tam sem napredovala, bila dobra v svojem delu, ampak nekje vmes sem se začela izgubljati.

Veliko sem delovala tako, kot “bi morala”, malo pa sem zares poslušala samo sebe.

Domov sem se vrnila po desetih letih in občutek sem imela, da se je medtem vse spremenilo, tudi jaz.

Takrat sem začela prvič resno razmišljati, kdo sploh sem brez vseh teh vlog in mask. Iskreno? Najbolj me je bilo strah, da bi v tem procesu izgubila svojo avtentičnost. Da bi izgubila tisto resnično sebe, brez filtrov in olepševanja.

Ta strah me spremlja še danes, ampak me je ravno on najbolj premaknil.

Potem pa je prišel še tisti težji del, bolezen. Diagnoza raka.

To je trenutek, ko se ti življenje postavi na glavo.

Takrat sem se ustavila. Začela sem se iskreno spraševati, kako sploh živim in kaj si želim.

In ravno tam sem začutila, da je v ranljivosti, v tem, da si priznam, kako se zares počutim, ogromno moči.

Že prej sem se ukvarjala s hipnozo, na ladji sem prvič odprla knjigo o tem in me je popolnoma potegnilo.

Učila sem se, raziskovala, šla na izobraževanja po svetu.

In nekje vmes je v meni zrasla tiha, a jasna želja: da vse to, kar sem se naučila in kar je meni pomagalo preživeti najtežja obdobja, prenesem tudi v Slovenijo.

Ampak iti na svoje, to ni bilo lahko. Dvomila sem vase, spraševala sem se, ali sploh znam dovolj, ali bom lahko preživela, ali me bo kdo sploh jemal resno.

Nisem imela vedno podpore, sem pa imela tisti notranji občutek, ki ni utihnil:

“Probaj. Samo začni.”

In sem začela. Po malih korakih. Prve stranke. Prve meditacije. Prva izobraževanja, ki sem jih vodila.

In potem dan, ko sem odprla Mindology Institute.

Tega dneva ne bom pozabila, saj me je spremljal občutek, kot da končno stopam na pot, ki je res moja.

Danes vem, da je bila odločitev za podjetništvo ena najboljših v mojem življenju.

Ne zato, ker je bila lahka.

Ravno nasprotno, velikokrat ni. Ampak mi daje svobodo, smisel, občutek, da delam nekaj pomembnega. Da puščam sled.

In če danes nekdo razmišlja o tem, da bi šel na svoje bi rekla samo to: strah ne pomeni, da ne zmoreš.

Pomeni samo, da stopaš na neznano. In tam se največ naučiš o sebi.

Če te nekaj kliče, mu daj priložnost. Mogoče te vodi točno tja, kjer moraš biti. ❤️

Irenino darilo
KODA ZA 100% POPUST

SPREMEMBA100

PRENESI DARILO

Irena Kahne, hipnoterapevtka, predavateljica in ustanoviteljica Mindology Instituta. Po desetletju življenja na ladji, osebnih preobratih in tudi soočenju z rakom se je posvetila razumevanju uma in moči podzavesti.

Danes uči, vodi in podporno spremlja ljudi na njihovih notranjih premikih. Verjame v ranljivost, avtentičnost in to, da lahko vsak najde pot do sebe, če mu nekdo drži varen prostor.

Neja Gril

Ko srce vodi, glava sledi

Čeprav nisem imela klasične kariere, se je moja podjetniška pot začela že med študijem na ekonomski fakulteti.

Takrat sem delala na recepciji fitnesa in že tam sem začutila tisto tiho utesnjenost, da me sistem dela od osmih do štirih preprosto ne kliče.

Nekaj v meni si je želelo več svobode – da lahko sama razporejam svoj čas in ustvarjam nekaj, kar ima moj podpis.

Ko danes pogledam nazaj, se mi zdi, kot da so se mi priložnosti kar same ponujale. Ampak zdaj vem, da sem jih v resnici ustvarila sama – s tem, da sem bila vedno radovedna in odprta.

Prvi korak se je zgodil čisto spontano: priložnost se je pojavila, jaz pa sem jo pograbila.

Začela sem s spletno trgovino, ki je bila sprva del večje zgodbe, jaz pa sem vse skupaj gradila korak za korakom.

Ko je začelo "štekati", sem vedela, da je čas, da odprem svoje podjetje.

Če bi se takrat zavedala, kaj vse podjetništvo prinese s seboj, bi verjetno malo počakala.

A sem iskreno hvaležna tisti mladostni naivnosti, ki me je potisnila naprej, še preden sem imela čas dvomiti.

Imela sem ogromno podporo – partnerja, ki je vedno stal ob meni in družino, ki mi je pomagala, ko je bilo težko.

To mi je dalo zagon, da sem verjela vase, tudi takrat, ko sama še nisem imela vseh odgovorov.

Moj "zakaj" se je skozi leta spreminjal. Danes vem, da je srčika mojega dela v tem, da zaposlenim posameznikom pomagam poenostaviti pripravo obrokov – da prihranijo čas, denar in stres.

Če mi ob tem moje delo omogoča fleksibilnost in svobodo, je to le še lep bonus.

Začela sem s spletno trgovino z izdelki za zdrave zajtrke in kokosovimi skodelicami – marsikdo se jih še spomni.

A hitro sem začutila, da me tak model omejuje.

Neskončni majhni opravki so me izčrpavali, telo pa mi je začelo pošiljati jasne signale.

Takrat sem se odločila za preobrat – zaprla trgovino in se posvetila ustvarjanju vsebin ter izdaji svoje prve knjige Kuhajmo okusno.

Takrat sem dojela, da poslušati intuicijo nikoli ni napačno.

Danes mi podjetništvo pomeni svobodo – ne tisto klišejsko, ampak svobodo, da si lahko sredi tedna vzamem prosto, če to potrebujem.

Da lahko ustvarjam kjerkoli – tudi, če v Sloveniji ravno zebe.

Pot do tja ni bila lahka, zahtevala je veliko dela na sebi in svojem miselnem okviru.

Če bi nekomu, ki se danes podaja na svojo pot, dala en nasvet, bi bil to ta: samo začni. Ne čakaj popolnosti, ker je ne bo.

Začni in potem izboljšuj – stvari, procese, sebe. Prav to je čar podjetništva.

Nejino darilo
BREZPLAČNA E-KNJIGA

Brezplačen tedenski jedilnik za lahkoten teden

PRENESI DARILO

Neja Gril je ustvarjalka kulinaričnih vsebin, avtorica knjige Kuhajmo okusno in zbirke osmih meal prep e-knjig. S svojim delom želi zaposlenim posameznikom približati pripravo obrokov, jo poenostaviti in vnesti več lahkotnosti v kuhanje.

Verjame, da dobra organizacija v kuhinji pomeni več miru v vsakdanu, in da je zdravje vedno na prvem mestu – tako na krožniku kot v mislih.

Marjana Korotaj

Ko ti služba neha služiti

Odkar pomnim sem hrepenela po svobodi. Moja duša je pač ena izmed tistih, ki si želi svobode, ne želi si biti ujeta v okvirjih, strukturah in še manj v javnem sistemu.

In ravno v njem sem vztrajala več kot trideset let, ker druge izbire skorajda nisem poznala.

V času moje mladosti, se je namreč točno vedelo, kakšno življenje si bomo ustvarili, ker je bilo tako prav in družbeno sprejemljivo.

Veljalo je pravilo, da se je varne službe »potrebno držati «, ker je to edino, kar ti lahko zagotovi stabilnost in finančno varnost.

Tako sem vztrajala v moji službi kar 30 let, ob tem pa tiho sanjala o svobodi, ki bi mi jo prinesla samostojna pot.

Moja služba je bila zelo naporna, saj sem se vozila na delo več kot eno uro, v tujino, kjer sem delala z mladostniki s posebnimi potrebami.

Poleg dela samega, so se v službi tudi vedno bolj krhali odnosi med sodelavci, vedno več je bilo dodatnih zadolžitev, predvsem pa premalo kadra. Tudi pot sem in tja je bila vedno bolj naporna.

Ker sem ob službi postavljala še svoj posel, za katerega sem upala, da bo nekoč postal moja edina služba, je bilo vse skupaj še dosti bolj naporno.

Ves čas sem se poigravala z mislijo, da grem na svoje.

Toda vedno sem imela občutek, da še ni dovolj varno, sploh glede finančne stabilnosti.

Redna plača je bilo tisto neko zagotovilo varnosti, katerega sem se dolgo oklepala. Vsa ta leta sem bila namreč mama samohranilka z dvema študentkama, brez backupa, če bi šlo kaj narobe.

Kljub temu se nisem odpovedala svojemu cilju in sanjala še večje sanje.

Bolj ko se je moj posel večal, bolj se je večal odpor do službe. V njej nisem več čutila zadovoljstva, občutek, da tukaj nimam več kaj dati, je bil vedno večji.

Pika na i je bila sprememba vodstva in odpovedi drugih sodelavcev, kar je za nas, ki smo ostali pomenilo še več nadomeščanja, ker novega kadra ni bilo.

Vedno več nadur, nenačrtovane spremembe urnika, tedenski klici, če lahko vskočim, so popolnoma zamajali moj urnik v poslu.

Tako sem bila postavljena pred odločitev ali ostanem v službi in dovolim, da se mi ruši to, kar sem leta ustvarjala ali grem na svoje.

V tistem trenutku sem prvič začutila mirnost in notranje vedenje, da je pravi čas in niti za trenutek nisem podvomila v svojo odločitev.

Vsakomur, ki se odloča o tem ali ostati v službi ali iti na svoje, bi položila na srce, da naj ne preneha sanjati.

Ko je pravi trenutek za to odločitev, enostavno veš, da je to to.

To čutiš kot notranjo pomirjenost in vedenje, da je odločitev prava.

Marjanino darilo
MINI TEČAJ

Odkrij kaj si želiš

PRENESI DARILO

Marjanino poslanstvo je, da ti pomaga odkriti tvoje. Njena vizija je, da čim več ljudi živi svoje resnično poslanstvo in da z njim uglasi vse kar počne v življenju in poslu. Je vizionarka, ki obožuje zvezde, napredna znanja in je mojstrica akaških zapisov.

Vodi certificiran program Šolo Akaških zapisov in Quantum light medicine. Vodi tudi skupinski mentorski program za vizionarske podjetnike Zlati tempelj, kjer združuje akaške zapise, napredna znanja in poslovnost po meri duše.

Tamara Nanaja Trani

Iz manj kot ničesar sem zgradila vse

Če bi mi v mojih zgodnjih dvajsetih kdo rekel, da bom kdaj mikro-podjetnica, bi se mu krohotala v obraz in ga vprašala po zdravju.

Če bi mi kdo to rekel v poznih dvajsetih, pa bi pogledala z upanjem v očeh, a s toliko dvoma in strahu, da bi ju sogovorec čutil v globino svojih kosti.

Sedaj sem na križišču štiridesetih, moj poslovni otrok pa je že predlani postal najstnik.

Medtem, ko je veliko sošolcev v gimnaziji vedelo zakaj se vpisujejo na izbrani študij, sem bila jaz obupana.

Približno sem vedela, kaj želim delati in kako spreminjati svet, a moj idealni poklic sploh ni obstajal. Nikjer v Sloveniji, niti v širši regiji.

Tudi podpore družine nisem imela, denarja pa še manj.

Želela sem delati z mladimi, z družinami, na način, ki je daleč od vseh smernic in pravil Sistema.

Prav tako sem že od malega vedela, da imam talent za odnose z javnostmi, komunikacijo in prodajo.

Nenazadnje sem svoj prvi dogodek za več sto obiskovalcev organizirala že v sedmem razredu osnovne šole.

Kako vse kar znam in vse, česar si želim združiti v eno samo službo?

Zdelo se je nemogoče. Sredi dvajsetih sem obupala, se prepustila globoki neproduktivni žalosti in kasneje sprejela dejstvo, da se bom pač ukvarjala samo s tržnim komuniciranjem, ker je to lažje in to svet dejansko potrebuje.

Nekaj časa sem delala za podjetja in nevladne organizacije in vedno znova razočarano ugotavljala, da ta v svoje PR strategije ne vključujejo socialnih omrežij, ker je bilo to takrat nekaj novega in jih še niso razumeli.

Prepoznala sem priložnost in se naivno podala na samostojno pot.

Naredila sem vse začetniške napake, od prenizko postavljenih cen, do premajhne spretnosti v prodaji pa vse do pretirane uslužnosti in preveč gratis storitev.

Napredovala sem, a z veliko bolečimi ovirami po poti in zelo počasi.

Ko sem mislila, da mi končno uspeva, ko mi je na pot prišlo večje podjetje, ki je končno razumelo in si z mano celo delilo vizijo o prepletanju vključujoče pedagogike in komunikacijskih storitev ...

Me je poslovni partner grdo ogoljufal, mi ostal dolžan veliko denarja, predvsem pa je mojo samopodobo in vero vase z nekaj udarci razbil na tisoče mikro koščkov.

Nisem hotela ostati razbita.

Ob podpori fanta (danes je moj mož), sem razbite koščke sebe začela sestavljati ... in jim dodajati nove.

Z vedno več koščki, katere sem dodajala, so se večale moja samozavest, moja moč, moja vizija, moja trma in moja vera v to, da zmorem.

Danes sem edina certificirana izobraževalna svetovalka v Sloveniji, specializirana za karierno in komunikacijsko podporo mladim, ki odhajajo na redni študij v tujino, hkrati pa skrbim za odnose z javnostmi in prodajno komunikacijo nekaj krasnih projektov s področja (neformalnega) izobraževanja.

Tamarino darilo
BREZPLAČNA BROŠURA

Gratis brošura o študiju v tujini

PRENESI DARILO

Tamara Nanaja Trani je v debelo desetletje dolgi mikro podjetniški karieri polni vzponov in padcev, morala temeljito spremeniti svoj način način dela in funkcioniranja, da lahko danes uspešno slalomira med komunikacijsko in pedagoško dejavnostjo. Vodi pisarno IntegralEdu Slovenija, kjer mladim svetuje pri izbiri in pomaga pri vpisu na študij v tujini ter jih mentorira na področju komunikacijskih veščin.

Manjšim podjetjem pomaga pri prodajni komunikaciji, vodi FB skupino SPjevci in organizira Novoletne tržnice mikro podjetnikov po Sloveniji.

Petra Žagar

Sita sem svoje službe

Moja podjetniška zgodba se je začela februarja 2015, ko sem bila na drugi porodniški in s slušalkami v ušesih "vozičkala" po Portorožu.

Poslušala sem virtualni summit Bodi sprememba, ki ga je zasnovala dr. Špelca Morojna.

Navdušila sem se nad zgodbami številnih uspešnih podjetnikov.

Takrat sem si obljubila, da bom nekoč tudi sama stala med njimi – in leta 2017 se je to res zgodilo.

Glavni razlog ali krivec, da sem stopila na samostojno podjetniško pot, pa je bilo rojstvo navihane hčerke, ki se zbujala tudi več kot 20 x na noč in prispevala k temu, da je moje življenje počasi postajalo obup(a)no.

Takrat sem sprejela odločitev, da dam odpoved. Bila sem namreč terenski komercialist in zastopala eno vodilnih podjetij priznanih blagovnih znamk.

Svoje delo sem naravnost oboževala in ga opravljala z veliko predanostjo in strastjo, čeprav je bilo zelo stresno in naporno, a takrat sem se začela spraševati ali bom zmogla tak tempo tudi, ko se vrnem s porodniške.

Nekaj mesecev pred vrnitvijo v službo sem napisala odpoved.

Ni me skrbelo, ker sem imela konkretno količino denarja na varčevalnem računu in v investicijah.
Na srečo sem namreč vedno znala zelo dobro z denarjem.

Po odpovedi sem vse dneve in noči preživljala v duhu izobraževanja na vseh mogočih področjih, od financ, kjer sem svoje znanje zelo nadgradila, do osebne rasti, marketinga, prodaje.

Moja navdušenost, da grem na svoje je rasla iz meseca v mesec in tako je še danes.

V začetku leta 2017 sem stopila na svojo pot in svetu ponudila spletni program I LOVE MY MONEY, ki danes pomaga ljudem od finančne nepismenosti do finančne neodvisnosti.

Obenem izvajam tečaje Prebudite finančnega genija v sebi, ki se jih vsako leto udeleži čez 1000 ljudi.

Takrat se mi sanjalo ni kaj sploh me čaka, a vedela sem le eno - da se ne bom vrnila v službo!

To mi je bila največja motivacija. Na začetku svoje poti kot tudi skozi vsa leta, ko sem doživljala vzpone in padce, ki pa so bili posledica moje miselne naravnanosti.

Danes vem, da je bila to moja najboljša odločitev, ki mi je ponudila svobodo, da delam, kar želim, kjer želim, s komer želim in kadar jaz želim.

Danes pomagam številnim ljudem, ne samo na poti do finančne neodvisnosti in svobode, ampak mnogim tudi na poti uresničevanja svojega poslanstva, da končno začnejo delati in živeti tako kot globoko v sebi vedo, da lahko živijo in si zaslužijo.

Rezultati in uspehi mojih strank pa mi potrjujejo, da sem na pravi poti.

In, če bi lahko nekomu podala nasvet na začetku poslovne poti - nauči se ravnati z denarjem in predvsem delaj na svoji miselni naravnanosti.

Ta te lahko pokoplje ali popelje med zmagovalce.

Petrino darilo
PDF PRIROČNIK

17 skrivnostnih načinov razmišljanja in ravnanja uspešnih ljudi

PRENESI DARILO

Petra Žagar je podjetnica, predavateljica in avtorica spletnega izobraževalnega programa I LOVE MY MONEY. Kot mentorica za finančne in poslovne preboje posameznikom predaja ključna znanja s področja finančne pismenosti ter jih vodi do finančne neodvisnosti.

Njeno poslanstvo je pomagati ljudem doseči notranji mir, več sreče, radosti in manj stresa v vsakdanjem življenju. S svojim delom spreminja odnos do denarja in navdihuje k ustvarjanju svobodnega, srečnega in izpolnjenega življenja.

Nika Močnik

Medicino sem zamenjala za dogodke

Če bi sedeli na kavi in bi me vprašala, zakaj sem šla v podjetništvo, bi ti rekla, da sploh nisem hotela biti podjetnica. Hotela sem organizirati dogodke in podjetnica sem postala po spletu naključij.

Po srednji šoli sem se vpisala na medicino. Nisem imela želje biti zdravnica, vendar me je zelo zanimalo človeško telo. Zelo hitro sem ugotovila, da me bolj kot predavalnice vlečejo prostovoljska društva in mladinski dogodki.

Vedno več časa sem preživela v zakulisju koncertov, predavanj in delavnic, vedno manj pa ob anatomskih atlasih.

Organizacija dogodkov mi je dajala občutek smisla, na medicini pa sem se počutila vedno bolj ujeto.

Leto 2012 je bilo zame prelomno. Po šestih letih in še ne dokončanih treh letnikih študija sem sprejela odločitev, da zaključim študij medicine, hkrati pa sem končala dolgoletno partnerstvo, ostala sem brez študentskega dela in prvič pristala na zavodu za zaposlovanje.

Takrat sem dobila ponudbo nekega podjetja, da bi zanje lahko delala dogodke.

Dodali so, da me ne morejo zaposliti in naj odprem s. p. ter jim izstavljam račune, zame pa bo isto, kot da bi bila zaposlena.

Bila sem mlada in naivna in sem jim verjela. Takrat nisem razmišljala o podjetništvu, saj sem želela le delati to, kar imam rada.

Ko so prišli prvi meseci brez plačila in z dretjem po telefonu, sem prvič zares začutila, kaj pomeni, da nekdo drug drži tvojo prihodnost v rokah.

Bila sem prestrašena in jezna, sram me je bilo, da sem jim nasedla. Bala sem se, ali bom lahko plačala račune in prispevke in kaj si bodo mislili doma.

Najlažje bi bilo zapreti s. p. in poiskati “pravo” službo.

Namesto tega sem si priznala nekaj zelo pomembnega: dogodki so moj svet.

Najraje delam z ljudmi, ki želijo z dogodki nekaj premakniti, in če želim to res početi, moram odgovornost vzeti v svoje roke.

Prijateljica mi je takrat rekla: “Nika, pa ti si Eventnika - Nika, ki ima rada evente.”

In tako sem začela graditi blagovno znamko Eventnika.

Da sem zaslužila dovolj, sem organizirala prve poroke, mreženja in poslovne dogodke, ob tem pa tudi čistila pisarne, delala promocije in pomagala v administraciji.

Šele po nekaj letih so dogodki postali moj glavni vir prihodka in takrat sem začutila, da mi ni treba več delati drugih stvari samo zato, da preživim.

Danes, po 13 letih v podjetništvu, ne razmišljam več o redni službi, saj mi podjetništvo pomeni svobodo.

Sama se odločam, s kom delam, kdaj in kje delam in predvsem kakšne naročnike sprejmem. Pomeni tudi, da sama določam zgornjo mejo svojega zaslužka.

Seveda pa tudi sedaj kdaj pa kdaj pridejo trenutki strahu in dvomov, vendar je razlika danes v tem, da pri celotnem procesu zaupam sebi.

Če razmišljaš o tem, da bi šla na svoje, ti ne bom rekla, da je lahko. Lahko pa rečem, da je bila zame to najboljša možna odločitev.

Šele ko si priznaš, kaj te zares kliče, se začnejo odpirati poti, ki jih prej sploh nisi videla.

Želim ti, da pogumno stopiš na to pot in se pustiš prijetno presenetiti!

Nikino darilo
BREZPLAČNA E-KNJIGA

Dogodki, vredni udeležbe

PRENESI DARILO

Nika Močnik je ustanoviteljica agencije Eventnika in mentorica organizatorkam dogodkov in podjetnicam. V več kot trinajstih letih podjetništva je organizirala več kot 180 dogodkov, pripravila na nastop številne govornike in izobrazila več kot 1900 udeležencev.

Danes vodi program Mojstrica nepozabnih dogodkov, predava in podpira podjetnice, da svoje ideje pretvorijo v dogodke z jasnim namenom, dobro vsebino in izkušnjo, ki se je udeleženci še dolgo spominjajo.

Tinkara Oblak

Vse kar iščeš, že nosiš v sebi

Nikoli si nisem predstavljala, da bom podjetnica, moja zgodba se je začela drugače.

Pri osemnajstih sem bila profesionalna plesalka, prepričana, da bo moje življenje povezano s plesom.

Potem pa sem nekega dne začutila ostro bolečino v desnem kolku, ki sem jo skrivala, ker so se bližali sprejemni izpiti za Plesno akademijo v Amsterdamu.

Diagnoza obrabe kolka je prišla kot šok in čez noč presekal sanje, ki so bile del mene od otroštva.

Ostala sem razočarana in brez ideje, kaj naj naredim s svojim življenjem.

Nato me je življenje po naključju usmerilo v študij politologije in business managementa.

Ta pot me je peljala skozi Madrid in Bejrut do Bruslja, kjer sem dobila izjemno priložnost v globalni korporaciji, zaposlitev, ki jo je marsikdo videl kot idealno.

Vodila sem HR projekte, potovala, imela pomembne sestanke. Takrat sem verjela, da je kariera vse.

A počasi se je začelo nabirati. Nekje globoko sem začela čutiti, da življenje teče mimo mene.

Da veliko delam, a ne ustvarjam nečesa, kar bi imelo resničen pomen.

Da sem ujeta v sistem, ki mi je sicer dal stabilnost, a mi je vzel občutek smisla.

Po šestih letih je moje telo začelo popuščati. Zbolevala sem, izgubila motivacijo, prvič pomislila, da mogoče drsim v depresijo.

Pri osemindvajsetih sem doživela burnout. Telo se ni več pobralo, končala sem v bolnišnici in prestala šest operacij na levi ledvici.

Bila sem prestrašena in nisem razumela, kaj se dogaja. Zdelo se mi je, da bi morala biti zadovoljna in hvaležna, pa nisem bila.

Imela sem občutek, da sem izgubljena, medtem ko vsi drugi živijo popolno življenje.

Vrnitev v Slovenijo je v meni vzbudila strah, da bom videti, kot da sem propadla.

A globoko v sebi sem čutila, da tako ne morem več. Vedela sem, da imam veliko strasti, ples, joga, potovanja, podjetništvo, a nisem vedela, kako jih povezati.

Kaj sploh lahko ponudim? Kje naj začnem? Naj se vrnem in odprem podjetje?

Ko sem prvič pomislila “grem na svoje”, me je bilo strah. Nisem si znala predstavljati, kaj podjetništvo sploh pomeni.

Bila sem prepričana, da pomeni samo odgovornosti, prispevke, nobenega dopusta in nobene varnosti.

A moj “zakaj” je bil jasen: želela sem pomagati ženskam na poti podjetništva.

Verjamem, da ima vsak svoj unikaten odtis, kombinacijo znanja in izkušenj, ki je neponovljiva in da ima vsak zmožnost ustvariti podjetje in življenje, ki ga navdihuje.

Moji začetki so bili polni idej, učenja in napak. A tudi prvih zmag: moj mentorski program, transformacije mentorirank, prve joga skupine, prvi oddihi.

Pravi obrat se je zgodil, ko sem začela jasno postavljati meje in rekla NE vsemu, kar me ne podpira.

Danes mi podjetništvo pomeni svobodo, ustvarjalnost in osebno rast.

Ko sem enkrat stopila na to pot, se nikoli več nisem počutila izgubljeno. Je zahtevno, a hkrati najbolj smiselna odločitev, ki sem jo sprejela zase.

Tinkarino darilo
VOICE TRENING

Odkrij svoj edinstven dar in začni ustvarjati rast svojega posla na avtentičen način

PRENESI DARILO

Tinkara je multi-passionate podjetnica, poslovna coachinja ter mednarodna učiteljica joge in mobilityja ter organizatorka oddihov, potovanj in delavnic. Svoje izkušnje prepleta v 1:1 in skupinsko mentoriranje za podjetnike, ki želijo odkriti svoj unikaten odtis in zgraditi avtentično, stabilno ter lokacijsko neodvisno podjetje.

Pri delu vodi z jasnostjo, toplino in sposobnostjo, da v ljudeh prepozna potencial, ki čaka, da se izrazi. Pomaga ustvarjati podjetja, ki prinašajo svobodo, obilje in življenje, ki ga res želijo živeti.

Dr. Neja Zupan

Poveži se s svojo močjo

Nikoli si nisem rekla: “Bom podjetnica.” Nisem bila tako vzgojena in svet podjetništva mi je bil popolnoma tuj. A v meni je od nekdaj tlela tiha, močna sila.

Po fakulteti sem se zaposlila v industriji, nato pa prestopila na fakulteto kot predavateljica. Raziskovala sem svet organizacijske antropologije.

A hkrati sem živela še eno življenje - notranje.

Že med študijem sem vstopila v svet tradicionalne kitajske medicine, reikija, ajurvede, psihologije, nevroznanosti, duhovnosti.

Zjutraj meditacija, potem delo na fakulteti, popoldan mama, zvečer energijska praksa in študij.

Vse me je zanimalo, a še bolj me je nekaj vleklo: kaj pomeni biti resnično živ?

V naravi sem čutila, da obstaja življenje, ki ni vezano na urnike, akademske okvirje ali pričakovanja okolice.

A bilo me je tudi strah. Bila sem mama samohranilka. Brez varnostne mreže. Edini varni prostor sem gradila v sebi.

Točno se spomnim trenutka. Sedela sem na strehi doma, ko smo jo popravljali.

Nenadoma - svetloba. Glas: “Imaš poslanstvo. Sledi mu.” Moje telo se je streslo, a srce je utihnilo v miru. Vedela sem, da je čas.

Tako sem vzporedno z delom na fakulteti začela graditi svojo pot: pisati članke, organizirati dneve odprtih vrat, predajati znanje skozi prakso, pisati knjige.

Postopoma so prihajale stranke. Rekla sem si: “Ko jih bo osem na teden, grem.”

Leta 2008 sem pustila varno službo in izbrala svojo pot.

Potem pa — rak. Agresivna oblika, BRCA pozitivna. Diagnoza, ki je vzela vse ženske pred menoj.

Jaz sem izbrala drugače. Ne kemoterapije. Ne obsevanja. Ne hormonske terapije.

Namesto tega sem se obrnila k energiji. Vsak dan sem uporabljala znanja, ki sem jih leta študirala: osvobajanje čustvenih zapisov iz telesa, rekalibracija živčnega sistema, aktivacija življenjske sile, odkrivanje duhovnih vzrokov za bolezen.

Zdravljenje je bilo ponovno rojstvo.

Energijske principe, ki so mi pomagali povrniti življenje, sem začela uporabljati tudi v podjetju. Vpletla sem jih v vsak kotiček mojega dela.

In posel je začel rasti. Ne preko marketinga. Temveč preko energije.

Prišle so stranke iz tujine. Ustvarila sem mednarodne programe.

Zdaj mi podjetništvo predstavlja orodje s katerim lahko služim več ljudem.

Spomnim se podjetnice, ki je rekla: “Nimam dovolj znanja.” A v njenem telesu sem začutila nekaj več - modrost, ki čaka, da se izrazi.

Danes predaja svoje darove drugim - in prav ta avtentičnost jo dela izjemno.

Takšne preobrazbe so zame opomnik, da energija deluje.

A tudi jaz sem kdaj želela odnehati. Ko sem bila utrujena. Ko sem podvomila.

Takrat sem si rekla: “Vse, kar vidiš, je iluzija. Namesto iluzije obupa ustvari iluzijo obilja, kjer je tvoj uspeh mogoč?”

Ker resnica je: Začni z energijo. Energija oblikuje misli. Misli oblikujejo besede. Besede tvoja dejanja. Dejanja tvoje navade. Navade tvojo usodo.

Vse se začne z energijo.

Ker to bereš, si že pripravljena. Naredi korak naprej.

Nejino darilo
DARILNI PAKET

POVEŽI SE S SVOJO MOČJO - Aktiviraj svoje potenciale in uspeh iz svoje notranje moči

PRENESI DARILO

Dr. Neja Zupan je ženska, ki je izbrala sebe. Je Global Energy Master in ustanoviteljica Energy Master Academy. Z akademske poti je stopila v svet energije. Ko je dobila diagnozo: rak je zavrnila strah in izbrala srce. Danes s srcem in znanjem vodi druge skozi preobrazbe - osebne, poslovne in duhovne. Povezuje modrost **telesa, energijsko prisotnost in notranjo moč.**

Njeno delo je most med svetovi. In njen glas nosi klic: “Poskrbi za svojo energijo. Izberi sebe.”

Urška Ahac

Zate – ki se odpravljaš na svojo pot

Če bi sedeli skupaj na kavi, ti povem iskreno: jaz v podjetništvo nisem šla zato, ker bi bila pogumna, niti zato, ker bi imela izdelan načrt ali samozavest, ki bi jo drugi občudovali, ampak sem šla zato, ker nisem več mogla drugače.

Prišel je trenutek, ko je notranja nuja postala preglasna, da bi jo ignorirala.

Nuja, da začnem živeti življenje, ki je v skladu z mojim telesom, mojimi vrednotami in ritmom, ki mi je naraven. In to ti želim povedati najprej: tvoja pot se ne začne s pogumom, temveč z izklopom okolja in s poslušanjem sebe.

Večino življenja sem bila športnica. Živela sem v disciplini, navajena napora, navajena "stisnit in zdržat" dokler je pač treba.

Ampak v sebi sem bila vedno tudi zelo radovedna.

Hotela sem razumeti človeka, telo, psiho, želela sem znanje, ki se ne ustavi pri rezultatu, ampak gre tja, kjer se stvari res spremenijo.

Ko sem končala Kineziologijo in pristala v biotehnološkem podjetju / korporaciji, sem mislila, da sem našla svojo pot.

Delala sem v genetiki, v biotehnologiji, bila sem most med stroko in ljudmi in nekaj časa mi je bilo zelo lepo.

Dokler ni na neki točki začelo zmanjkovati originalne Urške.

Osem ur pod hladno pisarniško lučjo, vsak dan enak, občutek, da ne živim, ampak izpolnjujem cilje drugih.

Moj čas v resnici ni bil več moj. Moje telo pa je začelo to tudi jasno izražati: utrujenost, tesnoba za dobro jutro in na koncu sum na odpoved delovanja ščitnice.

To je bil tisti prvi trenutek, ko sem se RES ustavila. In prav takrat, ko je na nek način vse razpadalo, je prišlo največje darilo... nosečnost!

Jasno, popolnoma nepričakovana, ampak z najglasnejšim sporočilom: SPREMEMBA!

Takrat sem vedela, da se v tisto verzijo življenja ne vrnem več.

Ostala sem kot zunanja svetovalka, prvič sem dobila prostor, tišino in možnost, da diham.

In ravno v tej tišini sem spet našla sebe. Začela sem ustvarjati, najprej bolj potiho, potem pa vse bolj pogumno.

Instagram je postal moj prostor, kjer sem delila znanje o gibanju, ženskem zdravju, naravi, psihologiji...

In prvič sem začutila, da je možno živeti tudi drugače ter da lahko tudi jaz ustvarim svet, ki me podpira, namesto da me požira.

Ampak naj ti povem še nekaj, kar ti bodo drugi redko priznali:

V resnici me je bilo ves čas strah. Strah, da bom ostala brez dohodka. Strah, da sem nora. Strah, da mi ne bo uspelo.

In predvsem največji strah, da se bom na koncu morala vrniti v sistem, ki me duši.

Zato: ne čakaj, da strahu ne bo. Čakaj samo trenutek, ko bo tvoje srce malo glasnejše od strahu.

Kaj je bil pri tem moj zakaj? Od nekdaj pa še danes, sem želela pokazati, da je mogoče živeti drugače.

Da ženske ne rabimo žrtvovati energije, materinstva, zdravja ali sanj, da lahko ustvarimo svoje pogoje, svoj ritem, svoj svet.

Danes podjetništvo zame pomeni svobodo, pa ne tisto idealizirano, ampak zelo človeško: moč nad svojim časom, možnost izbirati, možnost reči »ne« in priložnost, da z delom res nekaj premaknem.

In tebi, ki razmišljaš, da bi stopila na svojo pot, ti polagam na dušo in možgan: ko te najbolj stiska, takrat stojiš najbližje vratom spremembe. Nikar se jih ne boj odpreti. Na drugi strani te čaka življenje, ki je bolj tvoje, kot si zdaj sploh znaš predstavljati.

Urškino darilo
FLOW LETTERS

Zapisi o gibanju, materinstvu in iskanju pretočnosti v vsakdanjem življenju

PRENESI DARILO

Urška Ahac, uni. dipl. kin. je trenerka funkcionalnega gibanja in ambasadorka korporativnega zdravja

Nana Krošel

Slediti sebi je bila moja edina izbira

Že od malega sem čutila, da ne bom šla po standardni poti, torej faks, redna služba, varna zaposlitev do konca življenja.

Nekje globoko v sebi sem vedno vedela, da želim ljudem pomagati na svoj način in pri tem ohraniti svobodo, kako služim drugim.

Že med študijem me je začelo vleči v druge smeri.

Hodila sem na izobraževanja, ki so me poklicala, in na pot so mi prihajali ljudje, ki so videli širše — ljudje, ki so verjeli, da obstaja več kot le »klasična« kariera in da služba ni edina pot, po kateri moraš hoditi vse življenje.

Ker sem po naravi prizemljena, sem vedno združevala notranji klic po drugačni poti s praktično odgovornostjo do sebe.

Preko študenta sem delala najrazličnejša dela, od varuške in natakarice do pisanja tekstov. Želela sem si vsaj en dohodek, ki mi je dajal občutek varnosti in mi omogočal, da sem hkrati pogumno gradila nekaj svojega.

Na začetku poslovne poti sem postala tudi mamica, kar je moj razvoj hkrati upočasnilo in pospešilo — otroci namreč prinesejo tako izzive kot izjemen zagon za rast.

Nikoli nisem dvomila, da je ta pot prava, sem pa dvomila, ali vem dovolj.

To me je spremljalo več let, saj se je po vsakem izobraževanju odprl nov svet in z njim občutek, da znova vem premalo.

Premagati ta občutek je zahtevalo veliko dela na sebi, da sem zgradila notranje zaupanje.

Hvaležna sem, da lahko danes uporabljam svoje sposobnosti za pomoč drugim.

Dve sporočili želim deliti s svetom.

Prvo je, da je že vse znotraj nas, naša moč in naše zdravje, in da smo sami tisti, ki moramo to v sebi prebuditi in zaživeti.

Drugo pa je moje globoko poslanstvo, da se postavim za dojenčke ter pomagam staršem razumeti, kako se počutijo in kako pomembno je, da jih vidimo kot čuteča in zavestna bitja.

Najtežji deli podjetništva so mi bili neodzivnost na moje e-maile, objave in reklame, ter moj perfekcionizem, ki me je dolgo omejeval. Hotela sem, da je najprej vse popolno — logotip, spletna stran, računi, teksti, fotografije.

Največji premik sem doživela takrat, ko sem dojela, da mi perfekcionizem ne koristi, in ko sem sprejela, da se moram izpostaviti kot človek — s svojo podobo, svojim glasom in svojo ranljivostjo.

Ko sem začela graditi odnos s sledilci in strankami, je moj posel začel cveteti.

Najboljša reklama zame je vedno bila priporočilo od ust do ust.

Zato trdno verjamem, da je najpomembnejše dobro opravljeno delo, saj prav to prinese nove stranke.

Njihovi odzivi so mi znova in znova potrjevali, da sem na pravi poti — in v to verjamem še danes.

Obožujem svoje delo, najbolj pa cenim svobodo in fleksibilnost, ki mi ju daje.

Polni me to, da delam iz veselja in navdiha, ter da v vsakem trenutku lahko prispevam tisto, za kar čutim, da najbolj podpira svet.

Nanino darilo
BREZPLAČNE NOVIČKE

Prijava na novičke

PRENESI DARILO

Nana Krošel je raziskovalka življenja in holistična terapevtka. Združuje znanja iz tradicionalnih medicin, joge, kranio-sakralne terapije, Bachovih cvetnih esenc, prenatalne psihologije in vibracijske medicine.

S svojim delom podpira dojenčke, ženske in družine pri čustvenem, telesnem in duhovnem razvoju.

Petra Planinc

PLODNO ŽIVLJENJE: Od zdravnice do podjetnice

Morda si tudi ti ženska, ki delaš, ustvarjaš, držiš sto stvari na svojih ramenih. Ženska, ki zmoreš, ker moraš...

In v vsem tem, morda prevelikokrat pozabiš nase, ne sliši telesa, ki te opozarja.

Sama sem bila točno tam. Tam kjer 6 let študija medicine in začetna leta specializacije niso bila dovolj.

Diagnoza neplodnosti me je po vseh letih »neplodnega« življenja pripeljala do tega, da sem se prvič ustavila, stopila iz sovje cone udobja in začela iskati rešitve tam, kjer jih nisem pričakovala.

Sem Petra Planinc, zdravnica, ki je morala najprej pozdraviti sebe.

Ženska, ki združujem danes najboljše kar nudi medicina z naravo, prehrano in kančkom energije.

Golo iskreno. To ni bil del mojega načrta.

Nikoli si nisem predstavljala, da bom kot specialistka radiologije ženskam, parom ali družinam razlagala kje so resnični vzroki za njihove izzive, tisti, ki jih UZ ali MR slika pogosto (še) ne vidi.

Priznam, študij medicine sem izbrala po naključju.

A postala sem zdravnica z močno željo razumeti »zakaj«.

»Slike« mi skozi mojo zgodbo, kjer sem spoznala, da medicina, katero sem se leta učila, ne vidi človeka kot celote, s časom več niso bile dovolj.

Življenje me je ves čas vodilo v raziskovanje.

V domačo, naravno podporo otrok. V nova izobraževanja iz funkcionalne medicine, v brskanje po starih vedah (samo)zdravljenja in v nudenje (po)moči drugim.

Sem se tukaj poslušala s prve? Niti slučajno.

Potrebovala sem mesece, morda celo leta, da sem zbrala pogum in sprejela enega jutra odločitev, ki sem jo dolgo prelagala.

Ko sem tisto jutro vstopila v bolnišnico, sem enostavno vedela.

Vzela sem papir, ki je bil napisan že tedne in se počasi, korak za korakom povzpela po starih betonskih stopnicah.

Moje roke so se tresle. Srce je razbijalo. In tisti list papirja... Na njem: moja odpoved.

S prvim aprilom. Na dan norcev sem rekla po 15 letih dela v bolnišnici »Grem na svoje.«

Me je bilo strah? Pa še kako!

A vseeno sem vedela, da ne gre le za »beg iz sistema«, temveč za »JA« sama sebi.

Korak iz dotakratnega »hobija« v »podjetništvo«.

Podjetništvo, ki iskreno ni vsak dan zdravo, mirno in »plodno«, kot je bilo (na videz) varno delo v bolnišnici, a je vredno.

Vredno, ker delam to v kar verjamem, v (po)moč drugim.

Danes sem še vedno zdravnica, le v nekoliko drugačni preobliki, takšni kjer več ne zdravim, ampak učim to, da se lahko vsako telo zdravi, ko ga nahranimo in »naštelamo«.

Petrino darilo
PDF KNJIŽICA

Plodno življenje: Zdravje, ki zdrži tvojo ambicijo

PRENESI DARILO

Petra Planinc, dr. med., je zdravnica, ki je morala najprej pozdraviti sebe, specialistka radiologije, praktik funkcionalne medicine ter ustanoviteljica koncepta Plodno življenje. Po osebni izkušnji neplodnosti in letih raziskovanja je povezala znanje medicine, funkcionalnih pristopov, prehrane ter naravne podpore.

Danes pomaga ženskam razumeti svoje telo, obnoviti hormonsko ravnovesje ter najti pot v zdravo, mirno in plodno življenje. Verjame, da se telo lahko pozdravi, ko ga nahranimo in ga »naštelamo«.

Maja Golob

Če sem lahko spremenila svoje telo, zakaj ne bi ustvarila svojega posla?

Sem Maja. Podjetnica, mama, ženska, ki je nekoč tehtala 120 kg. Danes pa sem - ambasadorka trajne preobrazbe.

Ne samo telesne, ampak tiste prave - življenjske.

Dolga leta sem verjela, da mi manjka samo prava dieta. Pa sem najprej testirala vse sama. Štela kalorije, stradala, hodila na seminarje, brala knjige. A nič ni delovalo zares.

Dokler nisem ugotovila: Ne gre za hrano. Gre za miselnost. Za odločitev. Za to, kdo verjamem, da sem.

Pred desetimi leti sva z možem stopila na pot, ki nama je spremenila življenje.

Skupaj sva izgubila 94 kilogramov in jih tudi obdržala. Takrat sem prvič začutila: če sem zmogla jaz, lahko pomagam tudi drugim.

To ni bila več samo moja zgodba. To je postalo moje poslanstvo.

In tukaj se je začela rojevati ideja o podjetništvu.

V službi sem bila vedno “deklica za vse”. Delala sem dobro, bila odgovorna, ampak znotraj sebe sem čutila tiho tesnobo. Nekaj me je dušilo.

Vedela sem, da sem tukaj za tisto nekaj ``več``. Nisem živela svoje zgodbe, ampak zgodbo nekoga drugega.

Spomnim se trenutka, ko sem si rekla: Če sem lahko spremenila svoje telo, svoje življenje, svoje misli, zakaj ne bi ustvarila nečesa svojega? Zakaj ne bi iz te izkušnje naredila poslanstva?

Bil je strah. Ogromen. Strah pred neuspehom, pred financami, pred tem, da bom osramočena. Strah, da ne znam dovolj.

Ampak globoko v sebi je bilo nekaj močnejšega od strahu. Neko tiho šepetanje: Kdaj, če ne zdaj? Kdo, če ne jaz? Saj nazaj lahko greš vedno.

Tako sem ustvarila MALA MAL'CA metodo, ki ženskam pomaga izgubiti kilograme. Brez diet, brez odrekanja, brez krivde.

A v resnici jim pomaga nekaj več: vrniti moč, dostojanstvo, izbiro. Pomaga jim verjeti, da niso žrtve, ampak kreatorke svojega življenja.

Prvi koraki? Kaos, dvomi, excel, davki in občutek, da ne vem nič.

Najtežje mi je bilo sprejeti dejstvo, da je denar na računu podjetja moj, a hkrati ni moj.

Tudi v podjetništvu sem naredila točno to, kot sem naredila pri svoji transformaciji.

Naučila sem se poiskati pomoč. Tako kot sedaj učim svoje dame: če bi to lahko rešila sama, bi že rešila.

Pomembno je, da si se pripravljena učiti in rasti.

Danes podjetništvo zame pomeni svobodo. Ustvarjalnost. Poslanstvo. Ni lažje, je pa bolj ``moje``.

In če tudi ti razmišljaš, da bi stopila na svojo pot? Vprašaj se: Če denar in čas ne bi bila ovira...kaj bi izbrala? Odgovor ti bo pokazal pot.

Strah ne izgine. Samo ti postaneš večja od njega. Postaneš vzor. Sebi, svoji družini, okolici. Vredno je. Mala mal`ca je.

Majino darilo
PDF BREZPLAČNIK

Začni z energijo in ne z dieto

PRENESI DARILO

Maja je ambasadorka trajne preobrazbe, ustanoviteljica metode MALA MAL'CA in mentorica ženskam 40+, ki želijo izgubiti kilograme brez diet, stresa in odrekanj.

Po osebni transformaciji, v kateri je skupaj z možem izgubila 94 kilogramov, danes s svojim pristopom pomaga ženskam spreminjati miselnost, telo in življenje. Verjame, da se prava sprememba ne začne na krožniku ampak v glavi.

Marina Popović Frangež

Rada rojevam

November, 2022. Polnoč je. Iz pižame se preoblačim v razvlečeno trenirko in se na hitro umijem. Zeham. Mencam oči, da se prebudim. Spet sem zaspala – jezna sem nase.

Res sem se trudila, da samo otrok zaspi, ker jaz moram še: maile pogledat, spakirati Anke Zaspanke, sprintati nalepke za pošto, urediti naročila za predavanja, spisati dve objavi, dva oglasa, odgovoriti na ZS na vseh treh profilih.

Moji trije otroci spijo. Odkljukam (ne vedno vse).

Pospravim še kuhinjo (saj bi jo mož, pa je med tednom 130 kilometrov stran od nas).

Pripravim oblačila, pogledam kaj bo za zajtrk in sem ravno dovolj budna – da težko zaspim.

To so (bili) težki in naporni meseci podjetništva in materinstva. Res težko, ampak koliko motivacije sem imela! In še vedno jo imam.

Nikoli nisem izbirala kaj bi v življenju počela. Enostavno sem začutila, se zagnala, zaštartala. 15 let nazaj se je, skupaj z nosečnostjo, v meni rodila podjetnica.

Moj človeški otroček je rasel in moj podjetni otrok se je rodil malo pred porodom mojega sina. Blazine za nosečnice – Ziza. Vrhunski produkt za spanje.

Nato je prišla hčerka. Z njenim rojstvom sem rodila festival Dojiva se.

In ob njem se je rodila še prva slovenska šola za starše Veva.

In nato se je rodil še moj najmlajši sin in z njim Anka Zaspanka.

Če sem spet noseča? Sem, s podjetnimi idejami. Obožujem te nosečnosti.

Pravzaprav sem vsako nosečnost rojevala še nek nov produkt.

Je bilo enostavno? O ne. Veliko je nosečniške slabosti, bruhanja, turbulenc, solz, iskanja rešitev, pobiranja sebe.

To je kot ona zelenjavna juha v katero daš vse kar ostane v hladilniku, ni da ni, pa še veš ne, če bo užitna. Zakaj potem vztrajam?

Zima 2024. Jaz in moja družina na snegu sredi delovnega tedna.

Ja, otroke sem vzela iz šole in smo se spuščali po belih strminah brez čakalnih vrst.

Mirna jutra brez hitenja. Topli in zdravi obroki. Poletja in počitnice brez vrtca. Sprehodi ob dopoldnevih. Dolga jutranja spanja.

Zato bi še enkrat naredila enako, ker največje darilo, ki ga lahko dam mojim otrokom in družini je čas.

In ogromno zadovoljnih nosečk, ki rojevajo z nasmehom in z občutkom užitka.

Če čutiš premike v maternici, če ti zavibrira celo telo ob neki ideji, novem začetku - ko pa pridejo popadki, zakrčiš, zategneš, ne veš kaj bi ...

Takrat je čas, da nahraniš um - z znanjem. Ko imaš znanje, imaš zaupanje vase in takrat je telo sproščeno, ti pa lahko rojevaš (ali furaš biznis) - z užitkom in zaupanjem vase.

Marinino darilo

SPLETNI MINI TEČAJ

3 "lifechanging" nasveti za boljše spanje dojenčkov in otrok

PRENESI DARILO

Marina Popović Frangež je srčna in predana spremljevalka žensk na poti preporoda v mamo, na poti v materinstvo. Že več kot petnajst let se ukvarja z nosečnicami in pripravami na porod. Najprej je ustanovila blagovno znako Ziza, prvo slovensko znamko nosečniških blazin in izdelkov za otroke.

Je kreatorka festivala Dojiva se, ki je celo desetletje podpiral mame pri dojenju in je ustanoviteljica prve slovenske spletne šole za starše. Ker verjame, da je v znanju moč, ki pripelje do zaupanja vase.

Nataša Popov

Ko srce spregovori glasneje od strahu

Ko pogledam nazaj, vidim mlado žensko, ki je vstopila v korporativni svet z željo po dokazovanju in prepričanjem, da se uspeh meri v rezultatih, dosežkih in nenehnem napredku.

A hitro sem začutila, da me takšno delo ne polni.

Nisem našla stika s korporativnim marketingom, temveč sem hrepenela po toplem, pristnem, srčnem izrazu.

Takrat sem svojo kreativnost začela usmerjati v ličenje, saj sem tam lahko izrazila del sebe, ki ga v službi ni bilo prostora pokazati.

Odvečno, nakopičeno energijo sem spuščala skozi tek, ter se polnila ob družbi mojega zlatega partnerja, ki je bil in še vedno je moj močan steber.

V meni pa je kljub temu rasel občutek, da nisem tam, kjer bi lahko resnično pustila svoj pečat.

Pomemben trenutek je bil klic Sanje Križan, nekdanje sodelavke, ki mi je zrazila podporo in zaupanje v moje potenciale. Bila je zunanja potrditev, ki sem jo takrat potrebovala, da sem si dovolila pogledati dlje.

Največji notranji premik pa sta prinesla moja otroka.

Z rojstvom hčerke se je v meni prebudila nežna, a jasna energija zdravljenja skozi dlani.

Ob rojstvu sina se je ta občutek še okrepil – kot da me nekaj večjega od mene potiska naprej, proti poti, ki jo enostavno ne smem spregledati.

Materinstvo je iz mojih globin več kot očitno prebudilo speče darove in me prisililo, da sem se vprašala, kdo v resnici sem.

Otroka sta moj največji zaklad, moja učitelja in moja mejnika na poti ustvarjanja poslanstva.

Iz te prebuditve se je rodila pot k obrazni vadbi.

Preko te močne prakse sem začutila, da ne delam le nekaj lepega za svoj obraz, temveč nekaj, kar me pomiri, napolni, opolnomoči, naravno pomladi in vrne nazaj v stik s seboj.

To so začutile tudi moje stranke.

Iz tega naprej so se oblikovali tudi moji holistični pomlajevalni obrazni tretmaji.

Danes me vleče še globlje – v taoistične terapije notranjih organov in tok sen, prakse, ki žensko celostno vračajo v njeno naravno ravnovesje.

Ob odločitvi za samostojno pot so me spremljali številni strahovi: finančni, osebni, čustveni.

Bala sem se, ali bom zmogla, ali bom dovolj dobra, ali bo svet sprejel to, kar želim dati.

A prvič sem hkrati čutila tudi nekaj močnejšega od strahu – da klica v sebi preprosto ne morem več preslišati.

Tako so bili prvi koraki skromni, a dragoceni. Vsaka mala zmaga je bila potrditev, da sem se vračala k sebi.

Danes živim bolj zavestno, mehkejše, a hkrati veliko močnejše življenje.

Podjetništvo mi daje svobodo, srčno izpolnjenost, ustvarjalnost in potrditev, da se je vredno poslušati – še posebej takrat, ko je najtežje.

Če tudi v tebi nekaj nežno šepeta, da je čas za spremembo, zaupaj temu glasu. Nemir ni sovražnik, temveč vodnik. Ko izbereš sebe, se začne življenje odpirati.

Natašino darilo
BREZPLAČNI WEBINAR

5 skrivnosti do učinkovite prakse joge obraza

PRENESI DARILO

Nataša Popov je ustanoviteljica podjetja Beauty Glow Inside Out, kjer združuje naravne tehnike pomlajevanja in celostnega dobrega počutja. Je certificirana učiteljica obrazne joge, jin yoge, izvajalka holistično pomlajevalnih tretmajev, trenutno pridobiva uraden naziv TAO terapevtke Chi Nei Tsang © in Tok Sen © ter vizažistka.

Njeno poslanstvo je prebujati žensko energijo, lepoto, vitalnost in samozavest ter spodbujati sijaj od znotraj navzven. Navdušuje jo povezovanje naravnih tehnik pomlajevanja, masaž in dihalnih metod z osebno rastjo, posebno strast pa namenja izvajanju holističnih masaž v salonu v Ljubljani.

Mateja Videčnik

Jaz podjetnica? Zdaj pa z dvema podjetjema!

Moja mama ni razmišljala podjetno. Oče tudi ne. Brat še manj. Tudi jaz ne, vse tja do svojega 40. leta. Danes pa ustvarjam dve podjetniški zgodbi.

Najprej sem v mednarodnem podjetju delala 24/7, na dopust sem vedno vzela računalnik.

Uživala sem v vlogi graditeljice, nekoga, ki postavlja nova področja, oddelke, produkte.

Na svoje ne bi šla nikoli, niti pod razno.

Potem so prišle zunanje okoliščine, ki so me potisnile iz varne službe.

Danes sem jim hvaležna, saj resnično živim svojo zgodbo.

Prehod v podjetništvo mi je olajšalo dejstvo, da sem poznala veliko ljudi in podjetij, ki so hitro postali moji prvi naročniki in klienti, zato je bil začetek navzven videti enostaven.

Znotraj mene pa je bilo bolj živahno.

Najbolj me je bilo strah financ. Ali si bom znala sama nakazati plačo? Kako je z računovodstvom, davki, ali bom znala "prav" izdati račun?

Tu sta mi bila v veliko oporo mož, ki je že imel svoj d.o.o., in njegov računovodja, najin prijatelj.

V dvomih sta me mirila: "To se da naučiti. Ti delaj to, v čemer si dobra."

Prvega računa in prvega nakazila plače ne bom nikoli pozabila, roke so se mi tresle, a ko sem pritisnila "pošlji", sem začutila tih ponos.

Danes račune pošiljam sproščeno, plačo pa si nakažem z nasmehom.

Velik izziv je bilo tudi mreženje, predstavljati se, govoriti o sebi, graditi nove odnose.

Če bi šla še enkrat po tej poti, bi se že prej začela pojavljati na dogodkih, prej bi sprejemala vsa različna povabila za sodelovanja, bila bi še bolj »odprta«.

Kmalu po tem, ko sem zgradila psihološko svetovalno podjetje Hiša psihologije, se mi je ponudila priložnost, da se pridružim start-upu oz. ekipi programerjev, ki so iskali psihološko znanje.

Prvi skupni projekt ni uspel, a nismo odnehali. Našli smo novo idejo: povezovati ljudi s preverjenimi psihoterapevti.

Nastal je mojpsihoterapevt.si. Pridružilo se nam je nekaj terapevtov in skoraj čez noč so začela prihajati prva naročila.

Rast je bila počasna, za moj ritem mnogo prepočasna. Večkrat sem hotela izstopiti, pa me je sodelavka, bolj potrpežljiva po naravi, mirno bodrila: “Saj bo.”

Potem je prišel covid. Online svet je eksplodiral, stiske so se poglobile, duševno zdravje pa je postalo tema, o kateri se govori glasneje.

Iz drobne ideje smo zgradili ekipo desetih ljudi, ki danes skrbi za največje spletno mesto za psihoterapijo oz. skupnost več kot 120 terapevtov.

Še vedno se vsako nedeljo veselim ponedeljka.

Ko se pojavijo vprašanja, utrujenost ali strah, se zavestno ustavim in se spomnim: tukaj sem zato, da ljudem pomagam živeti bolj pomirjeno, z več notranjega smisla in bolj v stiku s sabo. In v tistem trenutku si običajno rečem:

Zaupaj si. Pot je tvoja in dobro jo gradiš.

Matejino darilo
BREZPLAČNI TEST

Test psihološke odpornosti - kako se spoprijemaš s stresom in težjimi preizkušnjami

PRENESI DARILO

Mateja Videčnik je psihologinja, certificirana coachinja, podjetnica, predavateljica in online mentorica na DOBA Fakulteti. S toplino in strokovnostjo podpira posameznike in ekipe pri doseganju ciljev, krepitvi psihološke odpornosti, boljši komunikaciji in skrbi za duševno zdravje.

Je soustanoviteljica spletnega mesta mojpsihoterapevt.si, avtorica več psiholoških e-tečajev ter redna gostja jutranjega programa na RTV Slovenija, kjer nagovarja gledalce z uporabnimi psihološkimi vsebinami.

Monika Horvat

Lahko bi, a nisem ...

Ko sem bila majhna deklica, sem se rada igrala vloge. Za hišo sem imela svoj prostor s peskovnikom in velikim kupom kamenja, kjer sem si ustvarila svojo mini kuhinjo. Tam sem pripravljala jedi, izmišljala recepte in bila »šefica« svoje kuhinje.

Druga priljubljena igra je bila poučevanje – za svoje poslušno občinstvo, sestavljeno iz medvedkov in punčk, sem pripravljala dnevne načrte in predajala znanje, kot da sem prava učiteljica.

Ko se zdaj spominjam tega, mi je prav zanimivo, da sem se redko igrala, da sem zdravnica, čeprav je bila želja staršev ravno to – da si izberem kariero v zdravstvu ali farmaciji.

Kljub odličnim ocenam sem se raje odločila slediti notranjemu glasu, ki mi je vedno govoril: želim imeti nekaj svojega, s čimer bom pomagala drugim.

Kako, še ni bilo jasno, a skozi leta je slika postajala vedno bolj jasna.

Tako so me že šolske proslave in nastopi spodbujali k razvijanju komunikacijskih veščin. V osnovni in srednji šoli sem začela odkrivati novinarstvo, moj prvi študijski dan pa je bil hkrati tudi moj prvi delovni dan na televiziji v Pomurju.

Vse to je krepilo mojo samozavest in me pripeljalo do področja, ki me je najbolj pritegnilo – marketinga.

Moja samostojna pot – moj ljubi s.p. oziroma četrti otrok, kot ga včasih rada imenujem – je v bistvu moja prva prava zaposlitev.

Na srečo sem imela podporo najbližjih in izjemnega mentorja, ki mi je pomagal narediti ta korak.

Ko sem na enem od razgovorov začutila težo ustvarjanja po pravilih drugih, sem vedela: ne, to ni zame.

Imela sem voljo in pogum, da uresničim svoje sanje in ustvarim nekaj, kar je pristno moje.

Po več kot 10 letih podjetništva, ki so res en tobogan vzponov in padcev, še vedno stojim za tem, da te poti ne menjam za nič na svetu.

Bila so obdobja, ko sem delala ponoči, ker sem čez dan pazila otroka, in sem se spraševala, ali zmorem.

Pa trenutki, ko sem dobila prvo večjo stranko in sem res skakala od sreče po celi hiši.

In občutek, ko se ljudje vpisujejo v spletni program, ki si ga sam kreirala na podlagi večletnih izkušenj – neprecenljivo.

Učila sem se sproti, brez priročnika, brez podjetniških korenin in brez zagotovila, da delam prav. Zaupala sem, da me vsak korak vodi naprej.

Ena izmed glavnih misli, ki jo vedno delim z (bodočimi) podjetnicami in podjetniki, je:

delajte tisto, kar si res pristno želite, ob čemer začutite veselje in strast, in znajte reči NE tistemu, kar že v štartu čutite, da ne prižge tiste iskrice.

Naj misel »Lahko bi, pa nisem ...« (skoraj) nikoli ne pride.

Res si ne želim, da bi zaradi strahu ali napačnih prepričanj kdaj obžalovala, da nisem uresničila svojih iskrenih želja.

Včasih je težko vse uskladiti, morda izpolnjena želja ni povsem takšna, kot sem si jo sprva zamišljala, a vsaka izkušnja me izpopolni in te motivira k naslednjim ciljem.

Monikino darilo
PDF PRIROČNIK

FACEBOOK IN INSTAGRAM OGLAŠEVANJE – Kako izbrati cilj kampanje?

PRENESI DARILO

Monika Horvat je podjetnica in strokovnjakinja za digitalni marketing, ki že od leta 2015 sodeluje s številnimi podjetji na področju vodenja spletnih družbenih omrežij ter Facebook in Instagram oglaševanja. Je mentorica številnim podjetnicam in podjetnikom, ki iščejo pot do preboja s pomočjo digitalnega marketinga.

Poleg tega je soustanoviteljica blagovne znamke Mojster Marketinga, v sklopu katerega se odvijajo različna izobraževanja in spletni programi, ki ti na praktičen način pomagajo pri osvajanju digitalnega sveta.

Melita Rupnik

Iz kliničnega centra v svet alternative

Ko danes pogledam nazaj, se mi zdi skoraj neverjetno, da sem v nekem obdobju živela na način, da sem verjela samo v tisto, kar je bilo dokazano, kar je bilo izmerljivo in razumljivo.

Študirala sem laboratorijsko biomedicino, takrat s prepričanjem, da bom ravno tam med analizami in diagnozami našla tudi odgovore zase.

Toda sredi študija sem začela počasi izgubljati stik s sabo.

Izginila je menstruacija in tudi libido. Z njima pa tudi občutek živosti in ženske pretočnosti.

Pri mojih dvajsetih letih mi je bila postavljena diagnoza neaktivni jajčniki.

Nisem mogla sprejeti, da je rešitev zame dolgoročno jemanje hormonske terapije, zato sem začela stopati po poti, ki mi je odpirala vrata v moje globine, v svet čustev in v žensko dimenzijo bivanja.

V tem času sem se potem zaposlila v UKC-ju. Navzven je bila to varna služba, a znotraj mene je bil občutek, da me to ne izpolnjuje in da umiram na obroke.

Tako sem po prvi porodniški povsem brez načrta za naprej dala odpoved.

Priznam, da me še danes preseneti moj takratni pogum, saj z dojenčkom v naročju stopiti v neznano ni ravno najlažje.

Sčasoma sem potem odprla svoj s.p. na dan, ki je bil zame astrološko podporen.

V svet biznisa sem šla brez poslovnega plana, brez ideje kako delati marketing in kako pridobivati stranke.

Priznam, da me je zadela realnost podjetništva. Realnost tega, da podjetništvo ni samo tista storitev, ki jo ponujam, ampak da sem naenkrat postala nekdo, ki mora početi še marsikaj zraven.

Poleg tega so prišli v ospredje dvomi, strah pred uspehom in neuspehom, strah pred tem, kaj bodo rekli drugi, pa tudi strah pred izpostavljenostjo.

Kar naenkrat sem morala stopiti v drugačno identiteto, kar je bil zame kar velik korak izven cone udobja.

Priznam, da je z vseh teh vidikov precej lažje biti nekje zaposlen, kamor samo prideš, oddelaš svoje in se ti ni potrebno ukvarjati z ničemer drugim, kot le s svojo ekspertizo.

A globoko v sebi sem čutila, da je to moja pot.

Danes delujem kot mentorica ženskam na njihovi poti potovanja k sebi.

Podpiram ženske, ki želijo v življenju čutiti več sebe, se osvoboditi okov notranjih ovir in svoje življenje kreirati v globlji povezavi z njihovo žensko esenco in modrostjo.

Šele takrat, ko ženska v vsem hrupu modernega sveta zares sliši sebe in je prisotna v danem trenutku, se znotraj nje ustvari prostor, da se lahko njena duša zares izrazi v polnosti.

Če čutiš, da se tvoja duša želi izraziti skozi podjetništvo, samo začni.

Zaupaj klicu od znotraj, ki točno ve, kdaj je pravi čas – potrebna je samo odločitev in življenje te bo podprlo!

Melitino darilo
SKRIVNI PODCAST

Prebujena v Žensko esenco

PRENESI DARILO

Melita je ženska, ki se je zaradi iskanja rešitev za svoje težave iz medicinskega laboratorija podala na pot zdravljenja in opolnomočanja preko narave, masaže trebuha in energijskega dela z maternico.

Danes je iz mentorica ženskam, ki želijo v življenju čutiti več sebe, se osvoboditi okov notranjih ovir in svoje življenje živeti v harmoniji in globlji povezavi z njihovimi potenciali in modrostjo.

Nika Korošec

Izbrala sem življenje, v katerem je prostor zame

Svoj s.p. sem odprla takoj, ko sem končala s fakulteto – nekako iz občutka, da bom nekoč res delala po svoje in hkrati našla svoj poklic.

Vedno sem imela veliko interesov in še danes je tako, a tega več ne jemljem za slabo, kot sem včasih.

Zdaj mi pride prav, da znam šivati pa tudi fotografirati, pisati objave, snemati vsebine za socialna omrežja, itd. Razpršeno znanje mi pride še kako prav.

Začela sem v službi za polovični delovni čas in s.p.-jem - kasneje – po dveh porodniških – sem se zaposlila in Lanika je bila popoldanska zadeva, nekaj v ozadju, tam, kjer je bilo nekaj malega prostora zame.

A ko je moje podjetje začelo rasti, je začelo jemati tudi svoj davek.

Popoldnevi in večeri so bili polni dela, tudi jutra pred službo, vikendi pa so se pogosto spremenili v delovne.

Družina je trpela. Gospodinjstvo je razpadalo, materinstvo pa se je večkrat zdelo kot projekt, ki ga je treba “odkljukati”.

Vse to določen čas nekako gre, na dolgi rok pa ne in potrebna je bila samo kaplja čez rob.

Pri meni je bila to čisto banalna stvar – pol ure podaljšan delovnik v šoli, kjer sem delala kot spremljevalka.

A teh 30 minut je zadelo točno tja, kjer me je najbolj bolelo. Nisem več mogla po otroka v vrtec. Nekdo drug je krojil moje življenje.

In takrat sem prvič jasno začutila, zakaj me vleče na svoje.

V resnici je bil moj “zakaj” vedno isti: svoboda.
Da ne rabim nikomur razlagati, kdaj grem, kam grem in zakaj grem.

Da si sama razporejam delo, čas, ritem. Da sem sama svoj šef. Da imam razgibano, ustvarjalno delo.

Poleg tega sem po naravi organizirana, disciplinirana, obožujem ustvarjanje in nikoli, ampak res nikoli mi ni težko iti v atelje.

Ob ponedeljkih se veselim dela, kar je verjetno najboljši možen znak, da delaš prav.

Seveda me je bilo strah. Najbolj finančnega poloma. Da ne bo dovolj prodaje. Dovolj kupcev. Dovolj ljudi, ki bi razumeli in cenili ročno delo, ki ga dajem v vsak svoj izdelek.

Podporo doma sem imela, vendar je odločitev morala zrasti v meni. In ko je, je bila kristalno jasna. Jaz pa neverjetno odločna, da dam vse od sebe pa naj mi uspe ali ne.

Prvič sem zares začutila, da je bila odločitev prava, ko mi je hčerka rekla: "Najlepše mi je, da si ti doma, ko pridem iz šole."

To je bil tisti topli trenutek, ko mi je življenje pokazalo, da sem izbrala prav.

Danes lahko prilagajam urnik, sem prisotna pri vseh nastopih svojih otrok, lahko si privoščim potovanja in daljše dopuste, predvsem pa živim življenje, kjer ima prostor vse, kar imam rada.

Če bi danes govorila ženski, ki razmišlja o odpovedi in si želi na svoje, bi ji rekla dvoje: najprej si zgradi emergency fund.

Ta mi je dal mir in brezskrbnost, da imam nekje rezervo, če se kaj zalomi. In ko imaš emergency fund – verjemi vase.

Ampak res močno verjemi vase. Opominjaj se na svojo vrednost. Pot bo težka in polna izzivov, ampak če je v tebi tisti tihi glas, ki te kliče na samostojno pot ga poslušaj.

Meni je spremenil življenje. Na boljše!

Nikino darilo
KODA ZA POPUST NA LANIKA ATELIER IZDELKE

KODA: LASNIDODATKI20

PRENESI DARILO

Nika Korošec je ustvarjalka znamke Lanika Atelier, kjer pod njenimi rokami nastajajo ročno izdelani lasni dodatki (špangice, mašnice, elastike za lase) in laneni izdelki za dom.

Je optimistična in nasmejana ženska, mama, žena, ljubiteljica narave, potovanj in gibanja.

Dobrila Pazlar

Podjetništvo je izbralo mene

Če sem iskrena… danes lahko rečem, da podjetniške poti pravzaprav nisem izbrala jaz – ampak je ona izbrala mene.

Že v srednji šoli sem začutila posebno strast do računovodstva.

Številke so mi bile domače, logika me je pomirjala, urejenost mi je dajala občutek varnosti.

Zdelo se mi je, da sem odkrila nekaj, kar je moje. Nekaj, kar razumem in kar razumem mene.

Po fakulteti sem se zaposlila v računovodstvu, kjer sem zelo hitro napredovala.

V meni je bila neka tiha ambicija, ki me je vedno potiskala naprej – želja po učenju, po izpopolnjevanju, po tem, da gre vse lahko še malo bolje.

Še pred 30. letom sem že zasedala vodilna mesta, kar mi je dajalo občutek ponosa… a tudi nelagodnosti.

Ker sem v sebi čutila, da to še ni to.

Mogoče sem mislila, da imam dovolj časa, zato sem poleg redne službe odprla še popoldanski s.p.

Nikoli nisem imela plana, da bom podjetnica.

Pa vendar je bilo vsako leto več strank, več priporočil, več dela… in po tiho tudi več vznemirjenja. Kot da me življenje pripravlja na nekaj.

A po drugi strani je bilo rutinsko delo v podjetju, v katerem sem bila zaposlena, vse bolj prazno.

Neprestano pripravljanje poročil, ki nikoli niso imela pravega smisla… občutek, da ne morem narediti spremembe… in vsakič, ko sem se ujela v sanjarjenju, sem sanjarila isto stvar: da neham, odidem, in začnem svojo pot.

Ta misel me je dolgo strašila. Česa me je bilo najbolj strah?

Da ne bom zmogla. Da bom razočarala druge. Da bom naredila napako, ki je ne bom mogla popraviti.

In globoko v sebi – da ne bom dovolj.

A moja najgloblja vrednota je svoboda. Za njo stojita vera in zaupanje.

In ravno vera, ta močna, notranja vera, me je vodila, da sem si rekla: če delam iz srca, bo življenje poskrbelo.

To je bil trenutek, ko sem morala izbrati sebe. Zbrala sem pogum, dala odpoved in stopila v neznano.

Če danes pogledam nazaj, vidim, da je bil vsak dvom pomemben. Vsak strah del procesa. In vsaka težka odločitev je bila del moje rasti.

Podjetništvo me je našlo – in jaz sem se mu končno pustila najti.

In ko danes sedim z ljudmi, ki sanjajo svojo podjetniško pot, jim lahko iz srca povem samo to:

ko slediš glasu svojega srca, življenje vedno najde način, da poskrbi zate.

Dobrilino darilo
E-PRIROČNIK

E-PRIROČNIK ZA SREČO

PRENESI DARILO

Dobrila Pazlar je podjetnica, mentorica in ženska, ki iz strahu in dvoma ustvarja pogum. Svojo pot je začela v računovodstvu, a jo je notranji glas vodil v podjetništvo.

Danes vodi uspešno podjetje in stoji za vizijo poslovnega sveta, ki temelji na svobodi, spoštovanju, osebni rasti in zaupanju – najprej vase, nato v skupnost.

Cvetka Ornik

Vredna sem več

Še pred osemnajstimi leti sem bila zaposlena v velikem podjetju, na dobrem delovnem mestu, zadolžena za odnose z javnostjo, tista, ki sem podjetju »rihtala« posel, velike stranke, veliko denarja je bilo v igri.

Med vsemi sem imela najvišji promet pri prodaji, presegala sem 400% norme. Imela sem veliko ugodnosti, bila sem v coni udobja. Svoje delo sem opravljala z lahkoto, sledili so odlični rezultati.

Ves čas pa sem imela tudi svoje sanje o psihoterapevtski ordinaciji, zato sem tudi vsa leta študirala doma in v tujini.

V popoldanskem času sem delala terapije, pa vendar, tisto varno zaledje mi je bilo čisto ok, nikamor se mi ni mudilo, sploh pa ne nekam na novo, kjer nisem vedela, kaj me čaka, dokler...

Mi ni direktor predlagal, da bi pomagala starejšemu kolegu, ki je bil že precej v zaostanku z delom, urediti dokumentacijo.

V meni, se je začel oglašati notranji glas, ki mi je govoril, da to ni ok.

Pomagala sem mu, delala svoje in njegovo delo... za isto plačo.

Ni mi bilo ok. Nisem znala takrat reči NE.

Ko pa mi je direktor rekel, da bi še njegovo tajnico nadomeščala, se je v meni naselil notranji nemir, nisem se dobro počutila.

Ko sem morala kuhati kavice drugim direktorjem, je kričalo v meni.

»Ne, nisem zato tukaj, da bom kuhala kavice, nisem se za to izobraževala!«

Nimam nič proti tajnicam, če se ti odločiš za to delo, moja izbira pa to ni bila, želela sem nekaj več.

Tako sem delala delo za dva, velikokrat pa še za tri, dobila sem pa samo eno plačo.

Že par let pred tem je moja mama hudo zbolela in poleg vseh teh obveznosti sem skrbela tudi zanjo.

Takrat me je telo že zelo, zelo opozarjalo, tudi kričalo je...

Prišel je trenutek, ko je mama potrebovala mojo popolno oskrbo, takrat nisem niti za trenutek pomišljala, vedela sem, da je čas, da se poslovim od varne službe, ki mi nudi eksistenco in se podam na novo pot.

Bilo me je zelo, zelo strah, kako bo, kako bom preživela, kako bom skrbela za dva najstnika, vedela pa sem, da ni poti nazaj, da moram nekaj spremeniti.

Telo mi je govorilo, da tako več ne gre.

Nikogar nisem imela, ki bi me podpiral, sodelavke v službi, so zmajevale z glavo, mislile so si verjetno svoje...

Vedela sem, da zmorem in da sem sposobna. Sama sem se odločila.

Vso odpravnino, ki sem jo dobila, sem vložila v izobraževanje.

S tem sem si okrepila občutek varnosti, vedela sem, več bom znala, več področij, kot bom obvladala, na več načinov bom ljudem pomagala in več bo možnosti, da mi bo posel stekel.

Nikoli, res nikoli mi ni bilo žal, da sem dala odpoved, da sem stopila iz cone obdobja, ker tam ni bilo napredka.

Sedaj sem že skoraj 20 let na samostojni poti, delam zase, vredna sem veliko več, ker si sama določam svojo »vrednost«, prej so mi jo drugi, sedaj sem svobodna, delam koliko želim in vem, da nikoli ne bi toliko lepega v življenju dosegla, videla toliko sveta, toliko vsega omogočila sebi in mojim, če takrat ne bi šla na svojo pot.

Navijam za vas, za vaš pogum, da naredite korak naprej.

Naj ne bo strah tisti, ki te ustavi in ohromi, naj bo strah, ki ga doživljaš ob svoji odločitvi tvoje gorivo, da se podaš pogumno naprej!

Cvetkino darilo
E-KNJIGA

AFIRMACIJE: Tvoj nov začetek za dvig samozavesti, spremembo misli in novo moč

PRENESI DARILO

Cvetka Ornik je ustanoviteljica Centra zdravja in uspeha v Mariboru, kjer ljudem pomaga do zdravja na duševnem in telesnem nivoju.

Kot psihoterapevtka, psihologinja, hipnoterapevtka in naturopatinja vam s pomočjo Tradicionalne kitajske medicine, Termoregulacije telesa, barvne/svetlobne terapije ter terapije z rdečo/bližnjo infrardečo svetlobo pomaga pri številnih izzivih, kot so depresija, anksioznost, bolečine, strahovi, izgorelost, hude bolezni (kot npr. rak, infarkt), ter preko individualnih, skupinskih in partnerskih terapij, online tečajev in predavanj krepiti zdravje, samozavest in dobro počutje.

Alenka Pustotnik

Ko glas srca prevpije razum, postaneš neustavljiv

Še danes se spomnim, kot bi bilo danes.

Moja hči je bila stara manj kot tri leta, sine pa dobrega pol leta, ko je v nabiralnik prispelo pismo iz podjetja, kjer sem bila zaposlena, vendar sem bila takrat zaradi sinovega rojstva na porodniški.

Naslov: »Prenehanje zaposlitve s ponudbo o novi zaposlitvi«, me je povsem šokiral.

Kakšno prenehanje zaposlitev? Kakšna nova zaposlitev? V meni se je porajalo milijon vprašanj in vsa brez odgovora.

Prva misel je bila, kako preživeti brez redne službe, doma dva majhna otroka in slediti svojim željam?

Nekaj dni sem potrebovala za premislek, nato pa poklicala direktorja, da preverim situacijo in se srečala z direktorjem podjetja iste skupine, ki je ponudil novo pogodbo o zaposlitvi.

Prvi mi je pojasnil nastalo situacijo ter razloge za odpoved delovnega razmerja.

Drugi pa osvetlil ponudbo in prednosti, če se odločim, da oranžno barvo zamenjam za zeleno, vrata pisarne premaknem v nižje nadstropje in oblikovanje vizualnih komunikacij zamenjam za arhitekturo.

Vse lepo in prav sem si mislila. Pravzaprav ni bilo tako hudo, kot je izgledalo.

Možnosti je veliko in vse so za mojo razumsko polovico predstavljala odlično priložnost. A to ni bila čisto moja slika prihodnosti.

Vedela sem, da podjetje, kamor so me povabili, nikoli ne bo propadlo, prej rastlo in se razvijalo skladno z vizijo lastnika, kar je zdaj še kako res, a nekaj v meni je vpilo, da to ni zame.

Seveda ne, ko pa je moja notranja želja, skrita za vsemi tistimi dvomi in strahovi, da nekoč postanem »sama svoja«, s tem končno dobila priložnost.

Zato sem direktorju z novo ponudbo povedala, da če bi se odločila samo z razumom, je to zagotovo ena najboljših opcij, ki se mi je zgodila, a ker je moje srce vpilo neeeee, sem mu to tudi pojasnila.

Tako sem ostala brez službe, brez jasne poti naprej, a sem vedela, da je tako prav. Včasih sem težko dihala, ko sem se spraševala kako naprej, se zbujala ponoči in ugotavljala, ali sem naredila prav ali.

Odprla sem podjetje in začela novo pot, za katero sem iz vsega srca hvaležna. Ni bilo vedno enostavno, ampak sem vedno vedela, da sem izbrala prav, ko sem izbrala srce in sebe.

Ko je bilo najtežje, sem vedno pomislila na svobodo, ki jo daje samostojnost in težo, če bi še vedno hodila v službo. Ljubim delo, ki ga delam.

To je moja strast.

Oblikovanje in arhitektura sta kreativni področji, ki vsak projekt nadgradita z neskončnimi možnostmi razmišljanja in kreativnosti.

Ko se zdaj ozrem nazaj, vidim, kaj pomeni podjetništvo. To je svoboda in je odgovornost. Najbolj pomembno je, da slediš svoji viziji in vedno znova najdeš v sebi tisti neusahljiv vir, ki te poganja naprej.

Ta vir je ljubezen do dela in ljubezen do sebe. Začne se s prvim korakom. Začne se s prvo črto.

Na ta način omogočaš sebi nesluteno osebno rast v prav vsakem trenutku. Zato vedno in povsod vsakemu posamezniku polagam na srce, da sledi sebi.

Ko veš, da si se za nekaj odločil sam, je to tvoja moč. Te moči ti ne more nihče vzeti. Srce ve.

Alenkino darilo
PDF KNJIŽICA

NOTRANJI MIR V 7 KORAKIH Z MANDALO

PRENESI DARILO

Alenka Pustotnik je oblikovalka in arhitektka s strastjo. Njena predanost oblikovanju izdelkov in prostorov jih preoblikuje v rešitve, ki jasno služijo svojemu namenu ter nudijo podporo.

V njenih rokah rešitve dobijo smisel in funkcijo, saj je njeno prvo vodilo poslušaj, kreiraj, podpiraj, naj služi. Njena odprtost in brezmejnost vsakemu projektu vlije edinstvenosti in žara, ki ga je čutiti, ko njene kreacija zaživijo, pa najsi je to hiša, logotip, oglas ali samo mala mandala, energijska spirala povezanosti z vsem stvarstvom.

Maša Mixer

Programirana za svobodo

»Jaz se nikoli ne bom zaposlila,« sem pri enajstih letih izjavila očetu s tako jasnostjo, kot da govorim o nečem, kar se je že zgodilo.

In to sredi socializma, ko nismo poznali podjetnikov, privat podjetij, kapitalizma … ničesar, kar bi to mojo trditev sploh omogočalo!

Pa sem vseeno vedela. Ne razumsko. Intuitivno.

Oče me ni utišal, ni me usmerjal nazaj k "realnosti".

Samo prikimal je, malo v smehu, malo v resnici - kot da bi prepoznal del mene, ki ga še sama nisem znala poimenovati.

Nihče ne pride na ta svet kot Tabula Rasa, kot nepopisan list papirja. Tudi jaz ne.

Prišla sem s svojim "programom".

To je bil že drugi nenavaden izbruh moje notranje "logike". Pri devetih sem namreč razglasila, da bom boksarka.

Na vprašanje Zakaj … zato ker boksarji služijo veliko denarja.

(Boksa nisem nikoli trenirala. Sem pa zato vsak dan risala - torej stvar, ki me je dejansko pripeljala do poklica in denarja.)

Ko pomislim, je bila moja pot v podjetništvo bolj razkritje kot pa odločitev.

Nikoli nisem imela tistega dramatičnega trenutka "grem na svoje", ker sem bila vedno na svojem.

Samostojnost je bila moja privzeta nastavitev.

Jasno mi je bilo, da ne bom živela pod avtoriteto, ki bi mi govorila, kaj smem in česa ne.

In zato pri meni ni bilo tiste klasične scene, ko se nekdo odloči: "Zdaj grem na svoje."

Jaz sem bila vedno samosvoja in na svojem.

Medtem ko so drugi okoli mene na začetku svoje poklicne poti doživljali paniko ob misli, da 15. v mesecu mogoče ne bo plače, mi je bila misel, da sem plačana po projektih, nekaj najbolj normalnega.

Čeprav ne vedno nekaj najbolj udobnega.

Ah, podjetništvo!
To so dnevi, ko imaš na računu nekaj sto evrov, čez tri dni pa prihajajo računi v tisočih.

To so trenutki, ko s krili letiš nad oblaki in tudi, ko te življenje testira, kako zelo misliš resno. Ko se ti vse podre, in ti vseeno vztrajaš. Zato, ker veš, da druge poti zate ni.

In prav to je bilo in je še moje gonilo. Za kar sem neizmerno hvaležna!

Ker ni hitrejše osebnostne rasti, kot je podjetništvo.

Hitreje kot osebnostno napreduješ, uspešnejši je tvoj biznis.

Danes razumem, zakaj sem tukaj: zaradi svoje osebnostne rasti.

In podjetništvo je moja pot rasti. Zame ena in edina.

Moja svoboda. Moj način bivanja. Moj kisik.

Je tista pot, ki daje smisel vsem mojim prebliskom iz otroštva.

Zato nisem nikoli “šla na svoje”.

Sem samo odrasla v to, kar sem že od malega vedela, da sem:
ženska, ki svoje življenje ustvarja - ne čaka, da ji ga kdorkoli odobri.

Mašino darilo
MINI AUDIO SERIJA

6-DNEVNI MINI AUDIO TRENING HUMAN DESIGN MARKETING PO TVOJE

PRENESI DARILO

Mag. **Maša O. Popovič**, lastnica podjetja MIXER.si, je dolgoletna grafična oblikovalka in art direktorica z uspešnimi izkušnjami z lastnim brandom na globalnem trgu.

Po kritični operaciji se je posvetila oblikovanju in gradnji osebnih in poslovnih brandov. Ob sebi jo želite imeti, ko potrebujete močan in profitabilen brand, saj vam Ustvari podobo, s katero iz povprečja pridete v premium prepoznavnost. Vse z namenom, da izstrelita vaš posel na višji nivo.

Carolina Turecki

Moja pot svobode

Moja podjetniška pot se je pričela pred triindvajsetimi leti.

Ne zato, ker bi si takrat želela podjetništva, ampak zato, ker me je življenje postavilo pred zid.

Bila sem zaposlena, imela sem pogodbo za nedoločen čas, delala sem predano, zadnja tri leta sem dala vse in še več. Dobesedno celo sebe.

Ure niso bile pomembne. Telefon sem imela prižgan 24 ur na dan.

Ko me je nekega dne novi direktor poklicali v pisarno in mi rekel da me s prvim januarjem ne potrebuje več, je bil to zame šok, kateri mi je zarezal v um in skozi telo.

Takrat sem bila stara devetindvajset let, živela sem sama, z osem letnim sinom.

Družinske podpore nisva imela. Zato sem se še kako zavedala, da je vse odvisno samo od mene.

Prav tako se nisem zavedala, da imam hormonske težave in da sem na robu izgorelosti. Moja menstruacija je prihajala na sedemnajst, osemnajst dni.

Počutje je bilo vedno slabše, ampak jaz sem vztrajala. Delala in se dokazovala. Šele po odpustitvi sem dojela, koliko sem žrtvovala za podjetje, ki me je čez noč odrezalo. Ugotovila sem, kako sem pogrešljiva.

Po odpustitvi nisem prišla k sebi eno leto ali dve. Še danes se spomnim šoka in nevere, ki sta bili tako močni, da sem nekaj časa samo preživljala dan za dnem – hibernirala.

Ampak življenje gre naprej. In sčasoma sem se morala odločiti, kako naprej.

Ko sem si izbojevala odpravnino, sem si rekla nekaj zelo jasnega:
grem na Kitajsko. Če je to zadnji denar, ki ga imam, ga bom porabila zase.

Takrat me je neustavljivo vleklo v tisto okolje. In prav tam sem spoznala tradicionalno kitajsko medicino, način razmišljanja, energijo telesa, filozofijo.

In prav tam sem naredila prve korake na poti, za katero takrat sploh nisem vedela, da bo moja podjetniška pot.

Ko danes to pišem tebi, ki morda razmišljaš, ali bi stopila na svojo pot ali ne, se zelo dobro spominjam svojih začetkov.

Spominjam se svojih strahov, dvomov, spominjam se občutka, da nimam pojma, kako se bo vse skupaj izteklo.

Spominjam se pekočega občutka v želodcu in misli, da nimam ne znanja, ne sposobnosti, da lahko vodim podjetje.

Edino, kar sem takrat vedela, je bilo to, da želim vlagati vase.

Da želim delati zase.

Da želim najti spoštovanje do sebe, do svojega dela in da si to spoštovanje lahko dam prvo sama. Na začetku sem seveda iskala in dvomila.

Sčasoma sem razvila orodje, svoje orodje, ki mi pomaga zmeraj, ko naletim na oviro ali dvom. To orodje uporabljam tudi sama – vsak dan: vodeno meditacijo.

Zakaj? Ker življenje teče naprej in ljudje, kot zbirka čustev, vedno znova naletimo na izzive. Na takšne in drugačne ovire ter prepreke.

Premagovanje le-teh pa je odvisno samo od tega ALI in KAKO jih bomo premagali.

Kar sem se naučila v vseh teh letih, je:
Podjetniška pot ni nekaj, kar ti nekdo da.
To je nekaj, kar si ustvariš.
Po korakih. Dan za dnem.
Po občutku in skladno z zadonodajo.
Je nekaj, kar je tvoje in česar ti nikoli ne more nihče vzeti.

In če si danes na začetku svoje poti — naj ti povem samo to:
Vse, kar potrebuješ, že nosiš v sebi, samo odločiti se je potrebno.

Carolinino darilo
AUDIO POSNETEK

ZDRAVLJENJE LASTNEGA GREMLINA

PRENESI DARILO

Carolina Turecki je mentorica za ozaveščanje, čustveno transformacijo in žensko moč na področju partnerskih odnosov.

Skozi meditacijo, regresoterapijo, energijske operacije in potovanja v Brazilijo pomaga ženskam prepoznati lastno vrednost, zaceliti rane in ustvariti zavestne, ljubeče odnose.

Tanja Pia Metelko

Ko spregovori POSLANSTVO SRCA, UM UTIHNE in sledi

Bila sem mlada mamica s tremi majhimi otroki: 5, 4 in 1 leto so imeli.

Z nekdanjim možem sva imela maksimalen kredit, ki nama ga je banka odobrila za stanovanje.

Imela sem odlično plačano službo, nezahtevno in dokaj kreativno. Bila je moja prva (in edina) služba.

Odnosi v kolektivu so bili povprečni, a nikakor slabi.

A v tem, kar sem delala, nisem uživala. Ni me izpolnjevalo. Ni bilo dodane vrednosti ne zame, ne za svet.

Če sem iskrena, je želja po tem, da GREM NA SVOJE v meni tlela že nekaj časa.

In ko sem po tretji porodniški, v prvem tednu po vrnitvi, prišla domov, sem rekla: “Dala bom odpoved in grem na svoje.”

Še danes se spomnem vrtinca čustev, ki se je ob tem porodil v meni.

Srce je s tako gotovostjo pokazalo novo pot, da so bili želja slediti njegovemu klicu in s tem svojemu poslanstvu, hvaležnost in neskončna radost ob tem neprimerno večji od kančkov dvoma in strahu, ki sta se tu in tam pojavljala.

Vedela sem, da bom tako ustvarjala vse tisto, kar je zame že takrat predstavljalo vrednost in vrednote in vedela sem, da bo veliko idej, načrtov in projektov še sledilo.

Zaupala sem si. In zaupala sem Univerzumu, da me vodi in se bo vse izšlo v najvišje dobro.

Mnogim, ki so opazovali mojo odločitev, se je ta zdela nepremišljena, preuranjena, ob nepravem času, tvegana ali celo nesmiselna.

Toda – ali ni skoraj vedno tako, ko se odločamo za velike korake, ko stojimo na pomembnem razpotju v svojem življenju?

Nikjer ni garancije. Nihče ne bo prišel in ti zagotovil, da je pot prava in uspeh zagarantiran.

Nihče ne bo reševal tvojih izzivov, utišal vse tvoje dvome in sfinanciral vsak tvoj projekt.

Nič za to. Večja, kot je tvoja odločitev, večjo moč dobiš, da jo korak za korakom, dan za dnem uresničuješ in živiš.

Iz lastnih zmot in napak se učiš, sproti … a tako postajaš tudi bolj izkušen in modrejši.

Ko gledam nazaj, opažam, da sem do sedaj na svoji poslovni poti ali poti poslanstva prešla preko treh faz.

Prva je bila raziskovalna. Počela sem vse, kar je vzbudilo moje zanimanje in ob čemer sem se dobro počutila ter imela hkrati občutek koristnosti.

Potovala sem, delala v treh oddajah na dveh televizijah in oddelala neskončno postovoljnih ur za mlade na ulici.

V drugi fazi sem se z vsem srcem posvetila komunikaciji – preprečevanju konfliktov in njihovemu reševanju.

Usposabljala sem nove mediatorje, mediirala v sporih in učila tehnike in veščine komunikacije. Ob zaključku te 15 letne faze sem ugotovila, da sem to počela tudi zato, ker sem za svoje življenje potrebovala urjenje v komunikaciji.

V tretji fazi sem zdaj. To fazo vidim kot tisto, kjer je moje srce in kar je moje poslanstvo.

Ljudi podpiram na njihovi poti osebne rasti z učenji in znanji dr. Joeja Dispenze, katerega trenerka sem. Drugi del dejavnosti pa je učenje metod HeartMath Inštituta, s čemer osvojimo povezovanje in usklajevanje srca in uma, kar prinaša izjemne rezultate.

In … veliko brezmejnega še prihaja.

Darilo Tanje Pie
WEBINAR

WEBINAR O KOHERENCI SRCA IN DOSEGANJU USKLAJENOSTI MED SRCEM IN UMOM

PRENESI DARILO

Dr. Tanja Pia Metelko je certificirana svetovalka in trenerka v organizaciji NeuroChangeSolutions pri dr. Joeju Dispenzi ter licencirana HeartMath® trenerka, globoko predana raziskovanju notranje moči in zavestne transformacije.
Že več kot 20 let s svojo avtentičnostjo, toplino in jasnostjo navdihuje posameznike in skupine k bolj zavestnemu delovanju, globlji prisotnosti in notranji usklajenosti.
Njene delavnice, seminarji in retreti so doslej opolnomočili že več kot 25.000 ljudi in pomagali 300 podjetjem in ustanovam.
Deluje v Sloveniji, Evropi in po svetu.

Petra Gjureč

Ko se otroške sanje uresničijo...

Že v otroštvu sem bila zelo povezana z živalmi. Ob njih mi je bilo prijetno, domače. In imela sem nevsakdanjo željo - da bi bila psihoterapevtka za živali.

Ampak življenje me je, odtujeno od sebe, kot sem bila, pripeljalo drugam - na študij mikrobiologije.

Še preden sem diplomirala, sem se že zaposlila v farmacevtskem podjetju.

Zdravnikom sem predstavljala zdravila in dolgo sem verjela, da delam nekaj dobrega.

Ob tem pa dobra plača, služben avto, telefon, računalnik ... Odlično za začet odraslo življenje ... (sem si mislila).

A sčasoma sem spoznala, da marsikaj v tem svetu ni v skladu z mojimi vrednotami in delo se mi je začelo upirati.

Spomnim se trenutka, ko sem po šestih letih dobila novo ponudbo za delo v farmacevtskem podjetju.

In kako jasno, mirno in ponosno sem zelo dobri ponudbi (ponujeni plači) rekla “ne, hvala” in nadaljnjemu “Koliko pa bi želela?”, da “ga ni denarja, da še ostanem” - kljub temu, da v tistem trenutku nisem imela zagotovljenega rednega prihodka, niti prihrankov na računu, z dolgoročnim in nekaj kratkoročnimi krediti in otrokom na poti..

Uh, kako zelo sem hvaležna delu sebe, ki je zmogel zaupati, da bo vse dobro.

Leta 2014 sem svet farmacije zapustila in se preko javnih del zaposlila v Društvu za zaščito živali Pomurja.

Že prej sem tam kot prostovoljka vodila zame zelo stresen projekt izboljšanja življenjskih razmer romskih živali - projekt, ki je postal znan tudi v tujini.

A istočasno me je vedno bolj kljuvalo spoznanje: »Če želiš rešiti svet, moraš najprej rešiti sebe.«

Moj konjiček Gogi, ki je k meni prišel zlomljen in zaprt, je bil tisti, ki me je potisnil na pot osebne transformacije.

Želela sem mu povrniti zaupanje v ljudi in pokazati, da je svet lep.

Odkrila sem pristop, ki temelji na umiritvi človeka, da lahko žival v njegovi bližini najde svoj notranji mir in povrne zaupanje. In še zmeraj ne najdem besed, kakšna čarovnija se je začela dogajati … Najprej z njim, potem pa še z drugimi živalmi. V moji umirjeni prisotnosti so živali začele celiti svoje čustvene rane.

In tu se je rodilo moje poslanstvo.

Želja, da nekaj tako čarobnega uspešno širim v svet, je bila močnejša od vseh strahov, ki so se oglašali v meni (Pojma nimaš o financah, pojma nimaš o marketingu, imaš tremo pred nastopi, ni da ni strahov …).

No, malo pa me je pri tem še potisnilo vesolje s prometno nesrečno, ki mi je pomagala pri enem od ključnih korakov. A za to tukaj ni dovolj prostora :).

In odprla sem s.p., ki mi je omogočal, da sem začela voditi ljudi in njihove živali skozi proces umiritve in povezovanja.

Razvila sem pristop, ki združuje čuječnost, regulacijo živčnega sistema in srčno komunikacijo.

Koliko prelepih zgodb, koliko življenj, ki so živeli stresno življenje - zdaj pa se zmorejo sprostiti.

Naj se te dotaknejo te besede: Če sledimo svojemu srčnemu poslanstvu, nas celo Vesolje podpira.

Danes sem psihoterapevtka za živali. In še lepše, to znanje širim med skrbnice živali.

Če bi takrat ostala v farmaciji bi životarila, zdaj Živim svoje Sanje.

Petrino darilo
SPLETNI TEČAJ

MIR V MENI JE MIR V TEBI

PRENESI DARILO

Petra Gjureč že več kot desetletje razvija metodo, ki temelji na krepitvi občutka varnosti pri psu in človeku. Njeno poslanstvo je graditi svet, kjer ljudje in živali čutijo, da so vredni, razumljeni, sprejeti in slišani.

V svetu, kjer vidimo in čutimo sebe v vseh svojih barvah, se znamo umiriti in opolnomočiti, ne glede na to, kaj se nam dogaja in se zavedamo, da je sočutje tisto, ki drži vse skupaj.

Nastja Starčič

Iz izgorelosti v poslanstvo za ženske

Ko danes gledam svojo podjetniško pot, vidim, da se je začela veliko prej, kot je bil uradni datum odprtja mojega s.p.-ja.

Začela se je v času, ko sem živela v Dublinu, ko sem delala v hitro rastočem start-upu in ko sem navzven delovala uspešna, znotraj pa sem počasi izgorevala.

Moje telo je kričalo, a ga nisem znala poslušati. Imela sem neredne cikle, hormonske težave in simptome izgorelosti, ki sem jih dolgo ignorirala.

Bila sem mlada, ambiciozna, navajena stiskati zobe in vedno znova dokazovati svojo vrednost. A sčasoma me je telo ustavilo.

Takrat sem se vpisala na študij naturopatske medicine in nutricistike v Dublinu, ker sem želela pomagati sebi, a kmalu sem vedela, da ne študiram le zase.

Na študiju smo imeli vsako leto obveznih 300 kliničnih ur (praktično delo s pacienti).

Že takrat sem začela opažati, koliko žensk okrog mene ima podobno zgodbo - utrujenost, PMS, neredni cikli, bolečine, izguba stika s telesom.

Takrat sem prvič pomislila, da sem sama mogoče preživela to izkušnjo z razlogom.

Videla sem, kako se ženska lahko dobesedno “postavi nazaj” oziroma kot jaz velikokrat rečem “zbudi od mrtvih”, ko začne razumeti svoje telo in mu dajati pravo podporo.

Ko je ženska dobro podprta in negovana, ima to ogromen vpliv na vse ostale stvari v njenem življenju - na odnose, kariero, zadovoljstvo, na njeno življenjsko poslanstvo .....

Čeprav moj prehod v podjetništvo ni bil enostaven, nisem imela velikih prihrankov ali investitorjev, sem tako močno verjela v svoje poslanstvo, da sem pustila službo, se 100% usmerila v razvoj svojega posla in z majhnimi koraki vsaki dan počasi gradila zgodbo Parbati.

Vedno ko pomislim, da bi odnehala, se spomnim žensk, ki sem jim že pomagala in vsem, ki jim lahko moja pomoč še spremeni življenje.

Zaradi njih sem tukaj.

Moj zakaj je preprost in hkrati ogromen: delam za ženske, ki želijo spet verjeti v moč svojega telesa.

In vsakič, ko vidim, kako ženska ponovno zaživi, vem, da sem izbrala pravo pot.

Poleg tega mi podjetništvo omogoča, da to živim v skladu s svojimi vrednotami - svobodno in kjer sem lahko pri svojem delu brezmejno kreativna.

Tega ne bi zamenjala za nič.

Vsaka pot ima “ups and down”, če si zaposlen ali pa na podjetniški poti, nikjer ni vedno lahko...

Jaz sem se odločila, da mi pozitivne stvari podjetništva odtehtajo negativne.

Nastjino darilo
KODA ZA POPUST NA ONLINE PROGRAM

NAHRANI SVOJE HORMONE KODA: NASVOJE10

PRENESI DARILO

Nastja Starčič je diplomirana nutricionistka in ustanoviteljica podjetja Parbati - prostor za ženske, ki želijo s prehrano in življenjskim slogom podpreti svoj menstrualni cikel, hormone in zdravje.

Nastja vodi individualna mentorstva, skupinske spletne programe, ženske kroge in retreate.